3. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM **Ára: 3,80 Ft** 1987. OKTÓBER 21.

Ludas Matyi

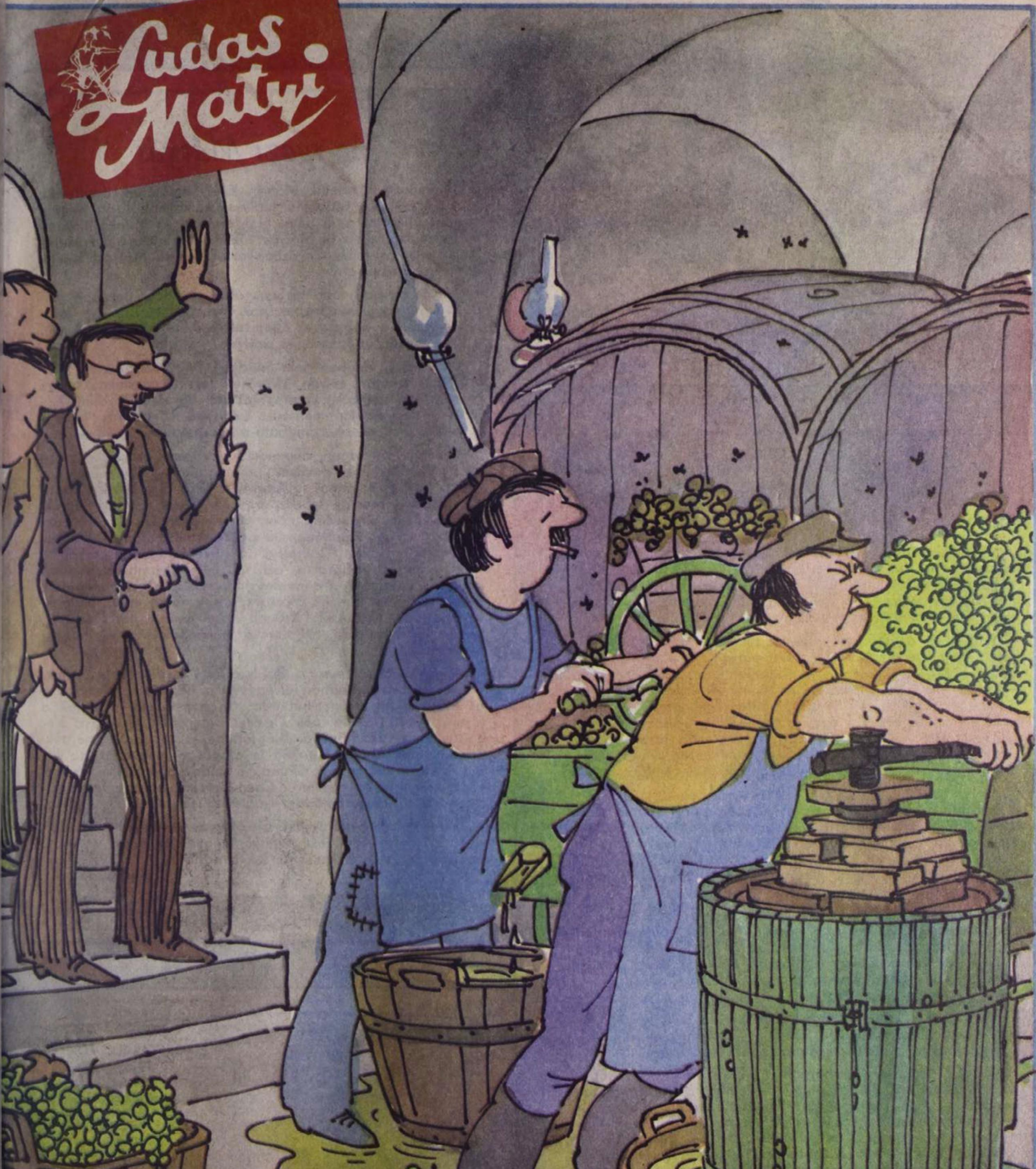

Adószakemberek tapasztalatcserén

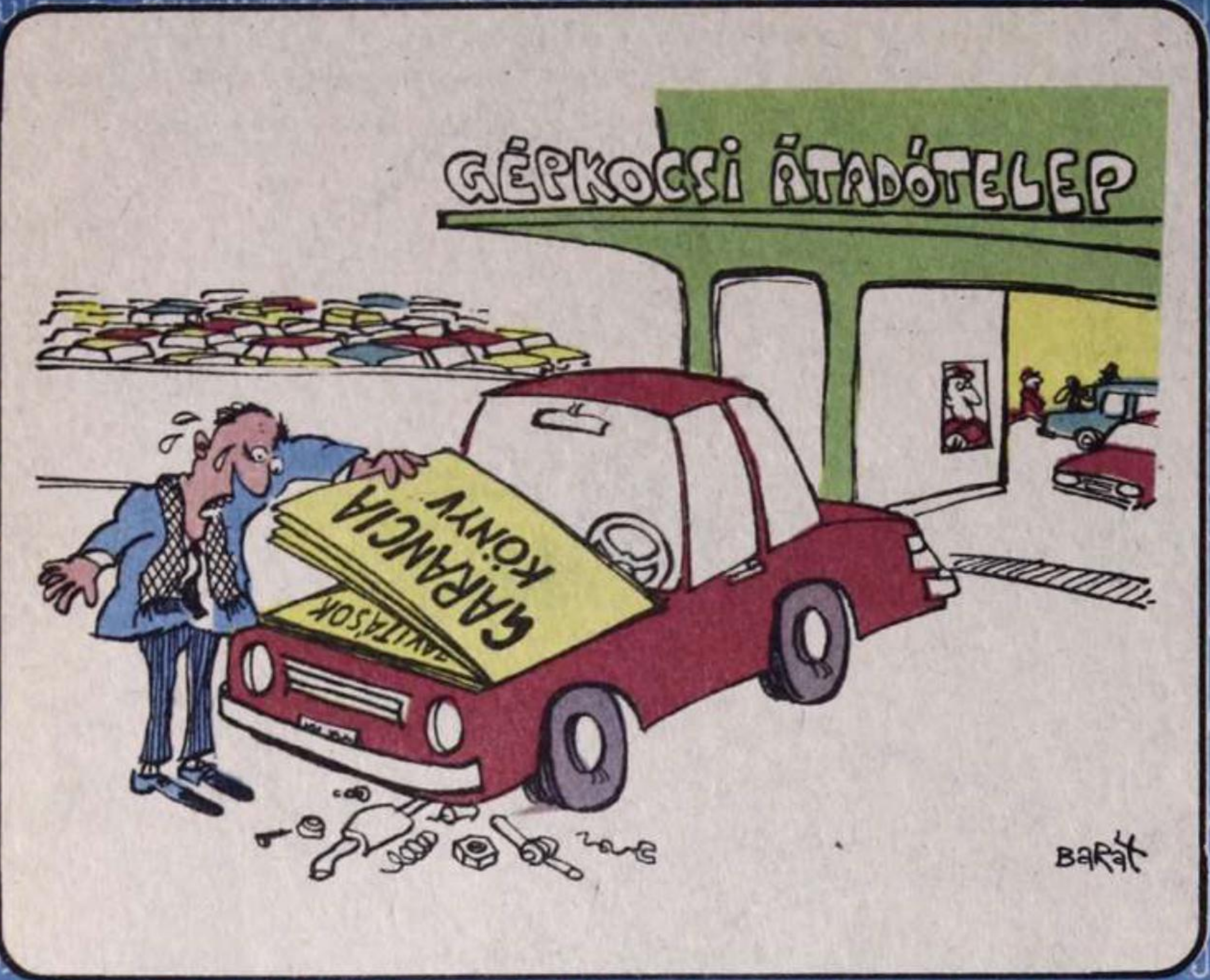

Bírság-bagatell

Nézem a hiradót a televízióban, még szerencse, hogy nem színesben, hanem fekete-fehérben. Mert mit látok egy népszigeti riportban? Buja, zöld fák és bokrok helyett mindenféle építési törmeléket, szemetet, meg mindazt, amit nem szoktak belerakni az idigenforgalmi prospektusokba.

Megtudom a riportból, hogy a temérdek piszkot, amortizálódott malterdarabokat, rozsdamarta fémmaradványokat teherautókkal szállították ide ismeretlen fuvarozók. Azon nem lepődtem meg, hogy a környezetszennyezők ismeretlenek, hisz nálunk a bajokért felelősek általában ismeretlenek maradnak. Azon már inkább, hogy a közterületfelügyelet egyik illetékese közölte: most már ellenőrzésük alatt tartják a területet, s ha rajtacsípnek valakit a zöldövezet ily nagymértékű rongálásán, akkor megbírságolják, akár ötszáz forintra is!

Ez aztán a szigor! Ezek szerint a teherautónyi szemét szétszórása jóval enyhébb szabályszegés, mintha például valaki húsz percre megáll várakozni a tilosban. Ennek a tarifája ugyanis minimum ezer, többnyire azonban két-háromezer forint, még akkor is, ha az illető egyébként sem a forgalmat, sem a rakodást nem zavarja.

Mit tagadjam, én eddig azt hittem, hogy a jogalkalmazók szigorúbban ítélnék meg, ha mondjuk valahol, zöldövezetben vagy másutt, gondosan szétpakolok öt-hat tonna szmötyit, ám be kell látnom, hogy a tilosban parkolás ennél sokkal súlyosabb ügy. Legalábbis a kiszabott bírságok szerint.

E jogalkalmazói szemlélet szerint várhatjuk, hogy rövidesen életfogytiglanra ítélnek néhány önkiszolgáló bolti tolvajt, ennek ellentételeként helyszíni bírságot fizettetnek majd a kéjgyilkosokkal és a brutális rablótámadások tetteseivel.

Persze, lehet, hogy a híradóbeli riport valójában propagandát akart csinálni az illegális szemétlerakásnak. Hiszen ötszáz forintért – ami már az idén sem horribilis összeg, jövőre mégúgysem lesz az – a vidám parki elvarázsolt kastélyba is legfeljebb ötvenszer mehetünk be, ily módon viszont mi magunk varázsolhatjuk el a zöldövezetet. Egy tilosban várakozásért pedig legalább húsz-huszonöt tonna törmeléket boríthatunk le a teherautóról.

Bizonyára ez lebeg a zöldterületek nagyüzemi szennyezőinek szeme előtt is, hiszen az üzlet az üzlet. Abban azért bízom, hogy munkásságukért kitüntetésre, prémiumra talán mégsem számítanak. Elegendő elismerés ez a bagatell bírság is!

Vezda János

Az igazi Mátyás

Rohamosan közeledik Mátyás király halálának ötszázadik évfordulója, s e tetszetős jubileum alkalmából öt Mátyás szobrot állítottak ki a pécsi Helytörténeti és Munkásmozgalmi Múzeumban. Az öt Mátyás közül egy kerül majd közterületre: a város lakói szavaznak arról, melyik Mátyást látnák szívesen városukban?

Mátyás ugyanis többféle van. Mint a szobor ügyében illetékes elmondta, népünkben sok Hunyadi Mátyás-kép létezik, például a nagyszerű államszervező, a művelt uralkodó, a jó hadvezér, az igazságos király.

A tét nagy, valóban nem mindegy, hogy ötszáz évnyi szobortalanság után milyen Mátyásuk lesz a pécsieknek? Egy szobornál is rengeteg szempontot kell figyelembe venni. Korántsem lényegtelen például, mennyire korszerű a vonalvezetése, modernnek mondható-e a stílusa?

Nem is olyan régen, alig néhány évtizede azokért a szobrokért lelkesedtünk, amelyek azt sugallták, hogy minél nagyobb egy gyár, annál fejlettebb. Ezekre a nézetekre azóta rávetődött a Mátyás szobor árnyéka, s ma már úgy látjuk, hogy jobb az az üzem, amely rugalmasan képes alkalmazkodni a változó körülményekhez. Például néhány évvel ezelőtt még gyakran láthattuk a tévéhíradóban azokat a boldog munkásembereket, akik 35 évig ugyanazon a munkahelyen dolgoztak, s ennek elismeréseként büszkén vehették át a törzsgárda jelvényt. Mostanában, ki tudja miért, eltűntek az ilyesfajta híradások. Korunk hőse nem a törzsgárdista, hanem az a dolgozó, aki nem a munkahelyéhez hű, hanem a munkához.

Mátyás királyról még a bukásra álló kisdiákok is tudják, hogy szeretett álruhában elvegyülni a nép közé. Manapság ez teljességgel elképzelhetetlen: ha egy vezető, mondjuk a főváros XXVII. kerületének életével ismerkedik, akkora a felhajtás, hogy akárhány álruhát öltene, akkor is felismernék. Ráadásul az álruha fogalma is alaposan megváltozott. Vajon milyen lehet korunk álruhája? Talán éppen az a farmernadrág, melyet az egykoron Coca-Cola mámorban fetrengő, a rendszertől megcsömörlött nyugati ifjúság visel?

Nem irigylem a pécsieket. Öt Mátyás közül kell választaniuk, s bizony, nem lesz könnyű megtalálni azt a szobrot, amelyre ötszáz év múlva is fel lehet nézni.

Föld S. Péter

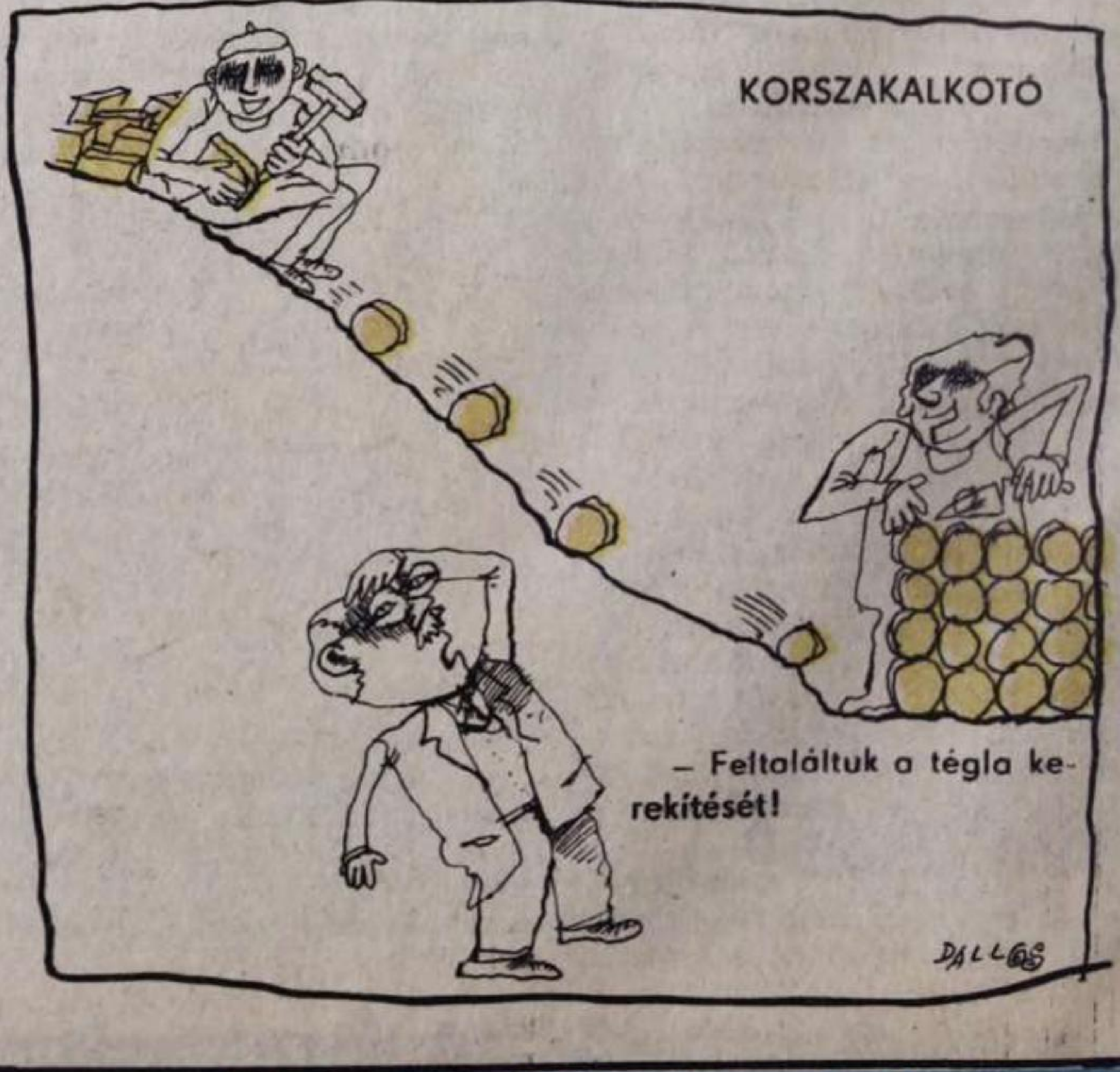
KORSZAKALKOTÓ

– Feltaláltuk a tégla kerekítését!

Itt és most...

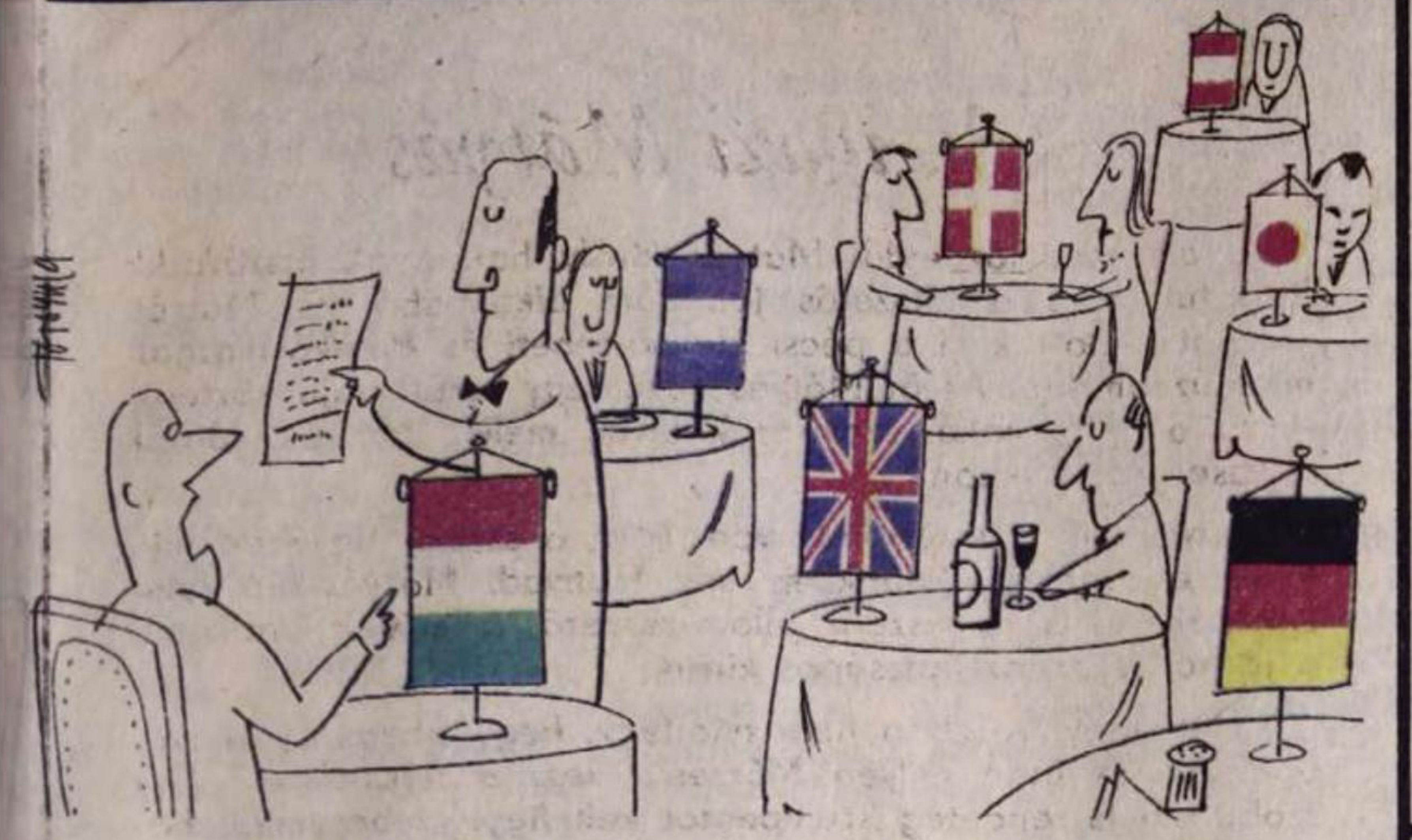

– De hát az lehetetlen, hogy ilyen sokat fogyasztottam volna!

NYILATKOZIK AZ ILLETÉKES

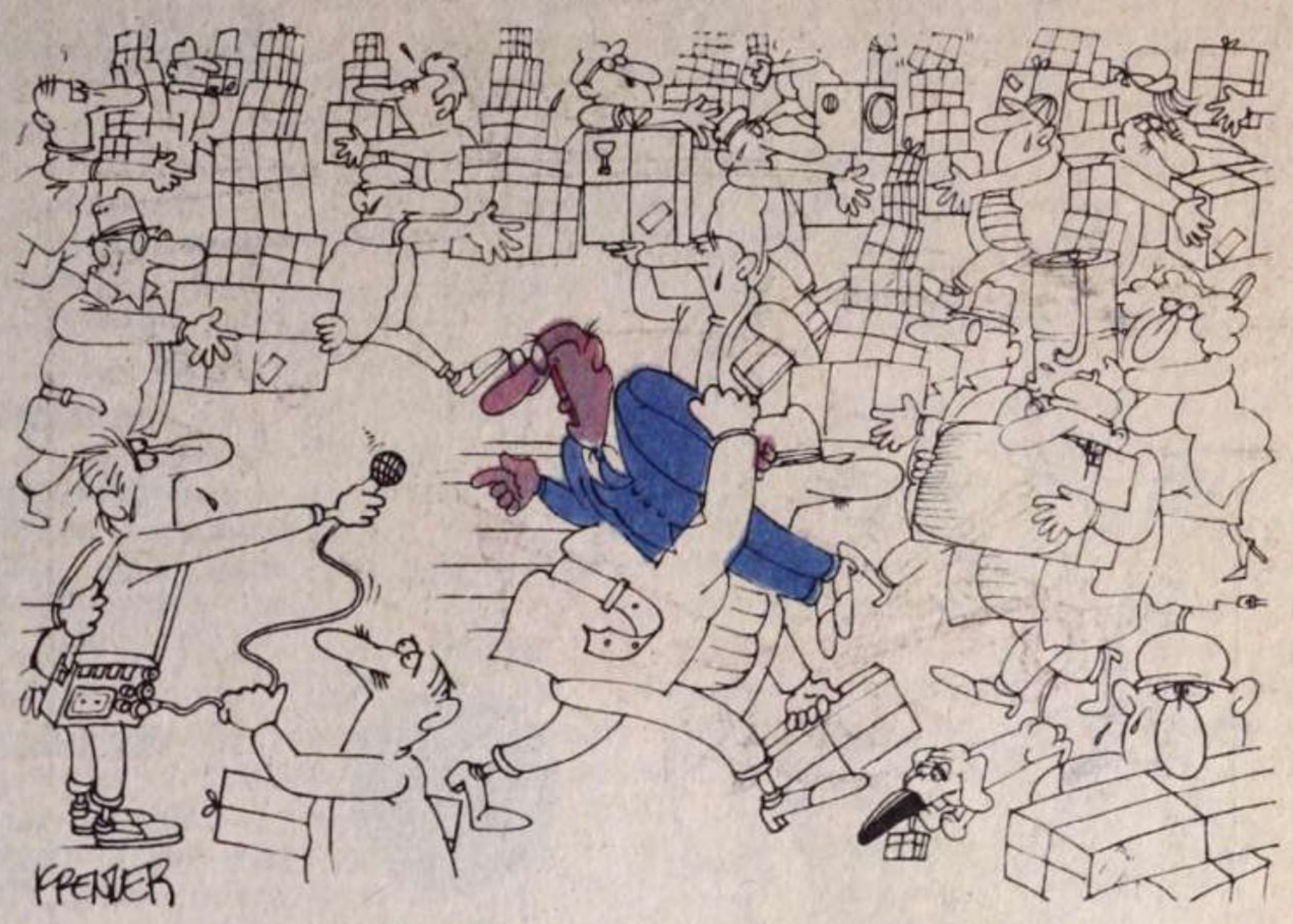

– Ez nem felvásárlás, hanem elővásárlás!

BETÉT–KIVET

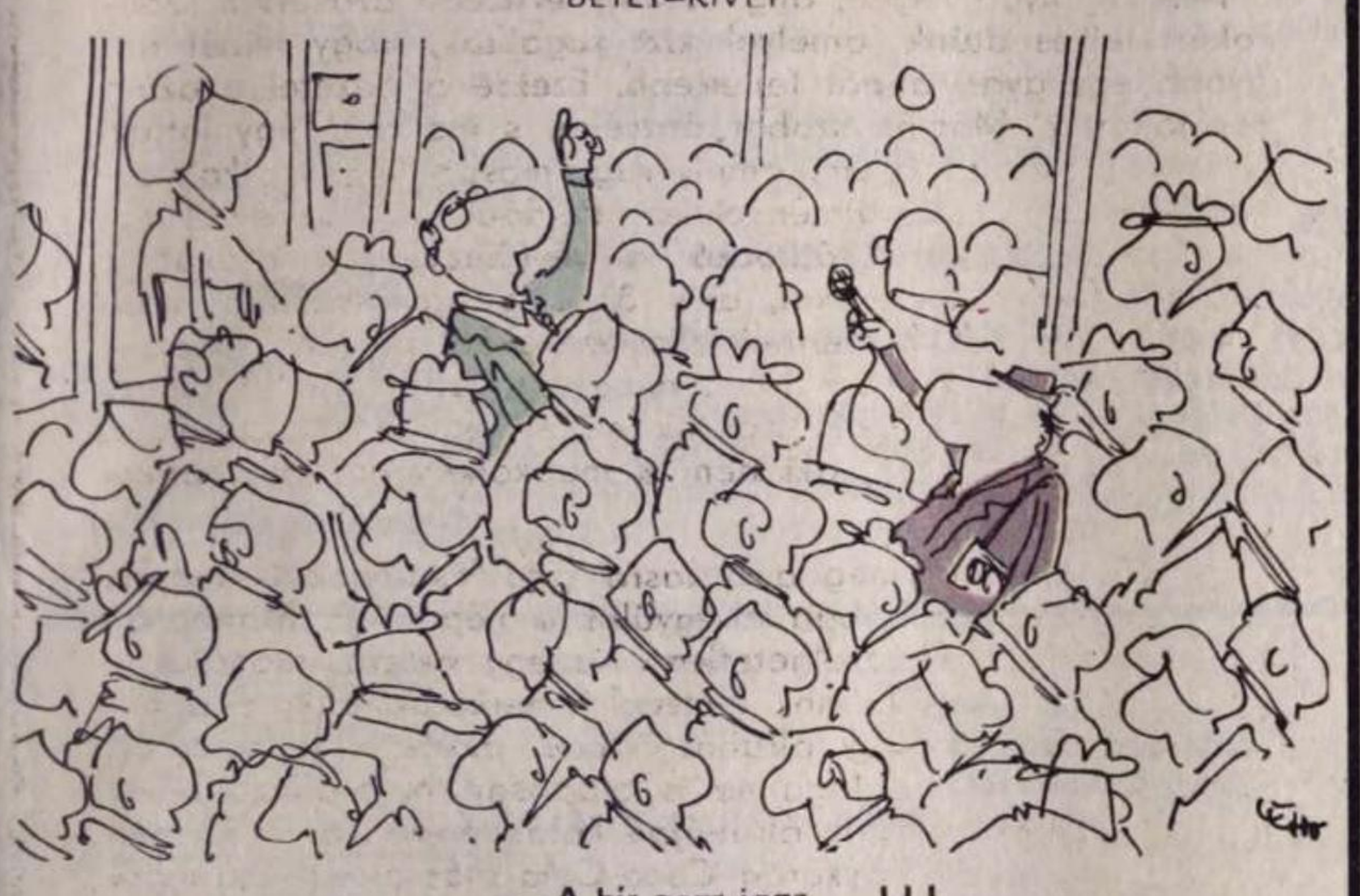

– A hír nem igaz . . . ! ! !

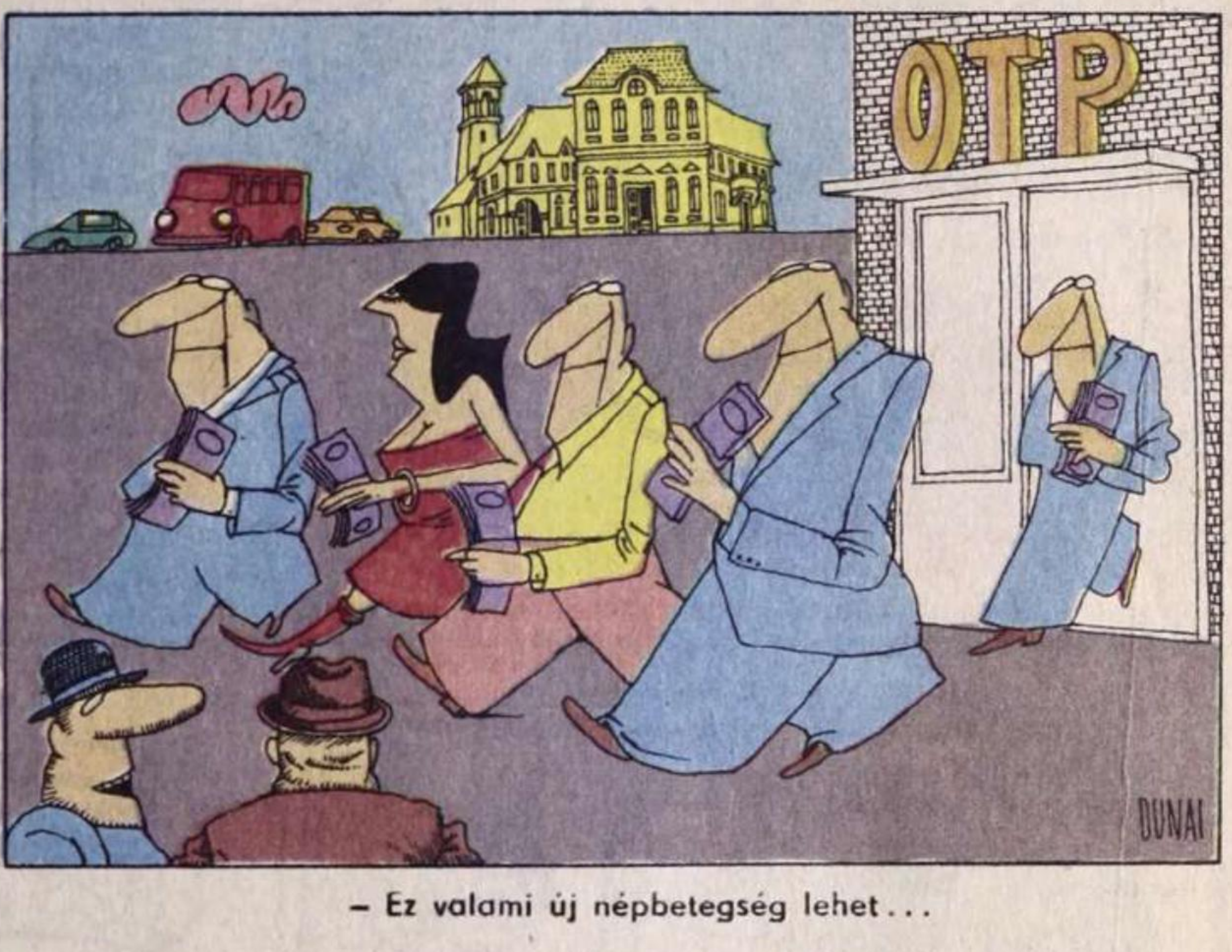

– Ez valami új népbetegség lehet . . .

A NAGY TÚRÓ-PER

Országszerte feltűnést keltett, hogy a kies Megszokol térségéből egyetlen nap leforgása alatt kétezer-hétszázhuszonhárom személyt szállítottak érdekes mérgezési tünetekkel a helyi ambulanciára. A hírt bizonyos körök némi kétkedéssel fogadták, mert a gyerek is tudta, hogy a kies Megszokol lakóinak száma mindössze ezerhétszáznyolcvanhat. De aztán az ügyeletes főorvos megmagyarázta, hogy volt, akit több ízben is be kellett szállítani.

A beszállítottak a társadalmi differenciálódás legszélesebb skáláján jajveszékeltek. Volt köztük nő, férfi, gyermek, fiatal, középkorú, öreg, szőke, barna, fekete, ősz, kopasz, hitbuzgó és ateista, túlművelt, művelt, félművelt, aligművelt és bunkó, akadémikus és falubolondja, humorista, újságíró, szóvivő, sőt, még egy dolgozó is akadt. A beszállítást megelőző időszakot is a legkülönfélébb tevékenységgel ütötték agyon. Barkácsoltak, bélyeget gyűjtöttek, pillangókat hajhásztak, táblaképet festettek, borotválkoztak, nünükét preparáltak, rémhíreket terjesztettek, betörtek, utálták egymást, sőt néhányan még a munkájukat is végezték.

A gondos vizsgálat csak egyetlen közös momentumot fedezhetett fel. Valamennyien ettek a helybeli Nagy Kvargli Szövetkezet tippanós túrójából. Ám sorsuk ettől kezdve azonos vágányon haladt. Valamennyiük feje megdagadt, lilás fényben kezdett izzani, miközben szemük úgy kattogott akár a takarékpénztár kasszagépe. Végtagjaik számában átmeneti változás mutatkozott, legtöbbjüknél tartós emlékezetkiesés állt be és mindannyian fennhangon hirdették, hogy adót akarnak fizetni. Most azonnal és minél többet.

Az érdekes jelenség kivizsgálására legott magas szintű szimpózium ült össze. Magvas vélemények hangzottak el és olyanfajta nézet kezdett kialakulni, hogy tulajdonképpen nem is baj a dolgok ilyetén alakulása.

— Vegyük sorra a szimptómákat — támaszkodott a pulpitusra Körözött Géza professzor, a túrólógia nemzetközileg elismert tekintélye. — A fejek növekedése határozott pozitívum. Mai helyzetünkben minden eddiginél égetőbb szükségünk van nagy fejekre, s ha ez tömegméretűvé válik, valóságos főnyeremény. Hasonlóképpen üdvösnek tartom a végtagok számának gyarapodását. Négy kézzel minden esetre kétszer annyit lehet végezni, mint kettővel. Jó, a két kéz nálunk többmillió éves hagyomány, de végül is ízlés dolga és legfőbb ideje, hogy szakítsunk ezzel az ősi maradvánnyal. Az adófizetés iránt mutatkozó heveny vágyakozást pedig talán nem is kell méltatnom, az önmagáért beszél. Feltehető, hogy a megszokoli túrónak hála, fajunk a fejlődés újabb fokára lépett, nemesebb, jobb ember született. Éppen ezért javaslom, hogy tegyük országszerte kötelezővé a megszokoli tippanós túró fogyasztását.

A szimpózium itt már-már egyhangú vastapsra fakadt, amikor Gomolya Albin, a monisztikus tippanászat élharcosa emelkedett szólásra.

— Ellenzem — mondta egyszerűen. — A mi világnézetünk kizárólag az ugrásszerű fejlődést tartja emberhez méltónak. Teljesen elfogadhatatlan a jövőbe való békés belenövés elmélete, még ha százszor túró útján történjék is. Márpedig itt erről van szó. Kérem, vessenek egy pillantást az inkriminált túró csomagolására. Íme, a felirat. A gyártás időpontja: 1739. március 8.

Így aztán mégis inkább kimosták a kétezerhétszázhuszonhárom szenvedő gyomrát, mire azok visszatértek a többé-kevésbé normális emberek táborába. Az árut a továbbiakban fogyasztásra alkalmatlannak minősítették, de az elfekvő készletből felállították Savó Benjáminnak, a túró feltalálójának a lovas szobrát.

— Egy örvendetes tényt mégis bizonyított ez a furcsa eset — zárta le az ügyet Liptai Günter, a kies Megszokol tanácselnöke.

— Espedig?

— Hogy a túrónk még a régi.

Peterdi Pál

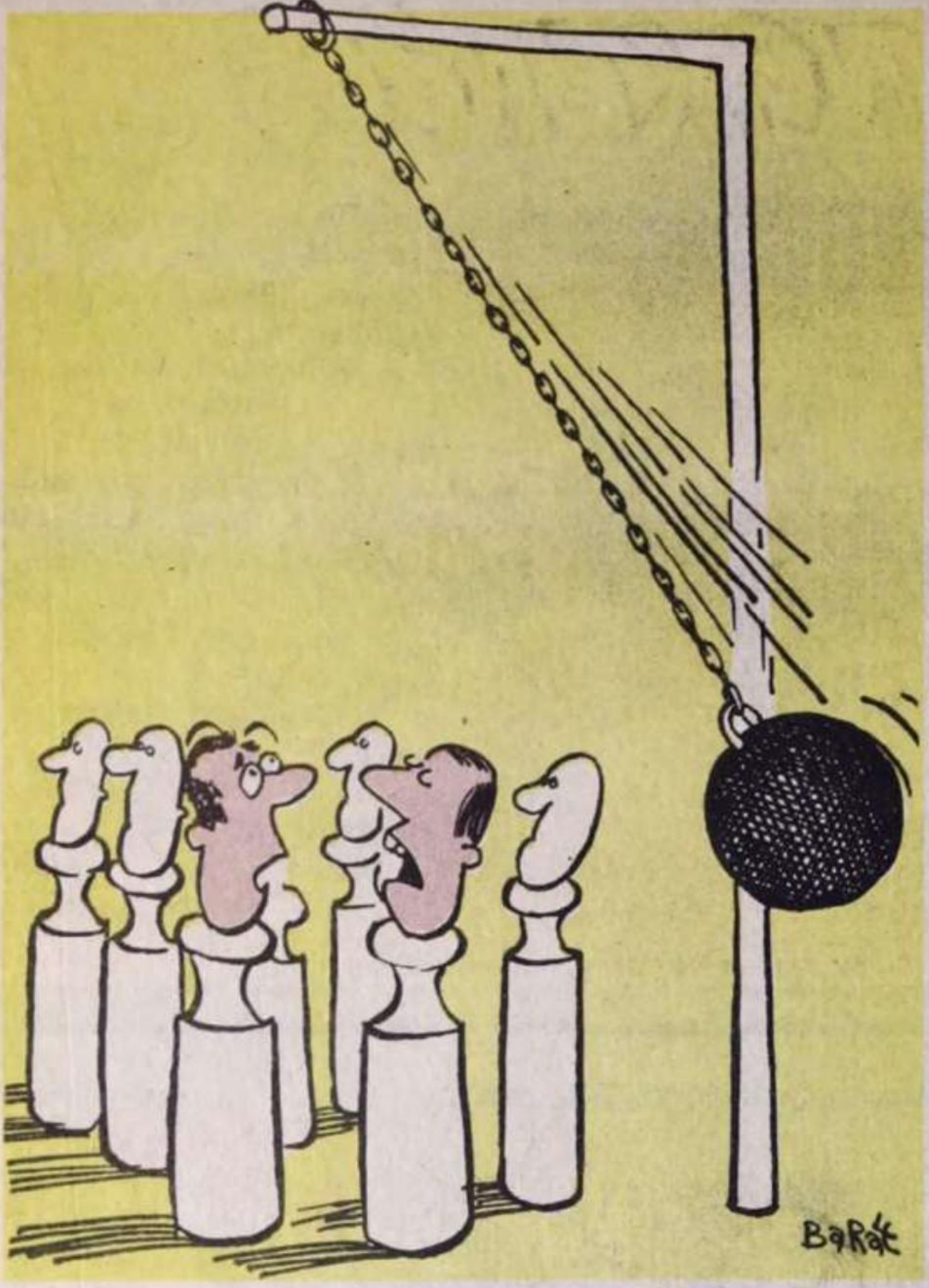

– Most csak az a fontos, hogy talpon maradjunk...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Szódavizet iszol, Imre? Látom, harcolsz az alkoholizmus ellen...

— Inkább a másnaposság ellen...

SZILÁNKOK

ÁLOM

— Álmomban megnősültem. Szerencsére, reggel korán ébredtem, mert rossz házasság volt.

BABONA

— *Ragaszkodom a kabalámhoz, mert valahányszor velem volt, nagy baj ért. Képzelheted, mekkora baj ért volna nélküle.*

VESZEKEDÉS

— Először tanuljon meg helyesen magyarul beszélni, aztán fogja be a száját!

SZÉGYEN

— *Annyi a beteg a munkahelyemen, a házunkban, a családomban. Néha röstellem, hogy egészséges vagyok.*

CIGARETTA

— Amíg bementem a trafikba cigarettáért, egy autó felszaladt a járdára és elütött két járókelőt. Ki tudja, mi történik velem, ha nem dohányoznék...

MŰVÉSZVILÁG

Az író-olvasó találkozón négyszáz író jelent meg, hogy kifütyüljék a kollégájukat.

NŐI DIVAT

— Legszívesebben meztelenül mennék el a randevúra, mert az soha nem megy ki a divatból.

ELÉGEDETTSÉG

Béla elégedetten nézi a lapokban a halálozási rovatot: ma sem az ő nevét nyomtatták ki.

AZ ECSERIN

— Magának nem mehet valami jól az üzlete. Ugyanezt a kopott nadrágot akarta eladni nekem 1942-ben.

FELTÉTEL

— *Tehát alkalmazzuk éjjeliőrnek.*

— *Jó, de csak délelőtti műszakot vállalok.*

KELLEMETLENKEDŐK

— Kérek egy zacskó cukorkát.

— Milyet parancsol?

— Teljesen mindegy. Zörögni akarok vele a moziban.

NŐI DOLGOK

— Az én erősségem, hogy a kellő pillanatban nagyon gyenge tudok lenni.

HIÚ SZÍNÉSZNŐ

— *Visszaadtam egy szinkronfőszerepet. Az én szépségemmel nem vagyok hajlandó egy csúnya nőt szinkronizálni.*

UTCAI ISMERETSÉ

— Hölgyem, biztos
tom, hogy nekem tisz
ségesek a szándékaim.
— Valóban? Nincs
kem időm ilyesmire...

TROLI

Olyan kedves, figyelm
volt a trolibusz vezető
hogy a végállomáson ne
szállt le senki. Maradtun
még egypár fordulóra.

ILYEN IS VAN

— Nem volt senkim, akihez rossz legyek. Szereztem egy kutyát...

DICSEKVÉS

— *Saját sofőröm van. Autót egyelőre nem adnak hozzá.*

Galambos Szilveszter

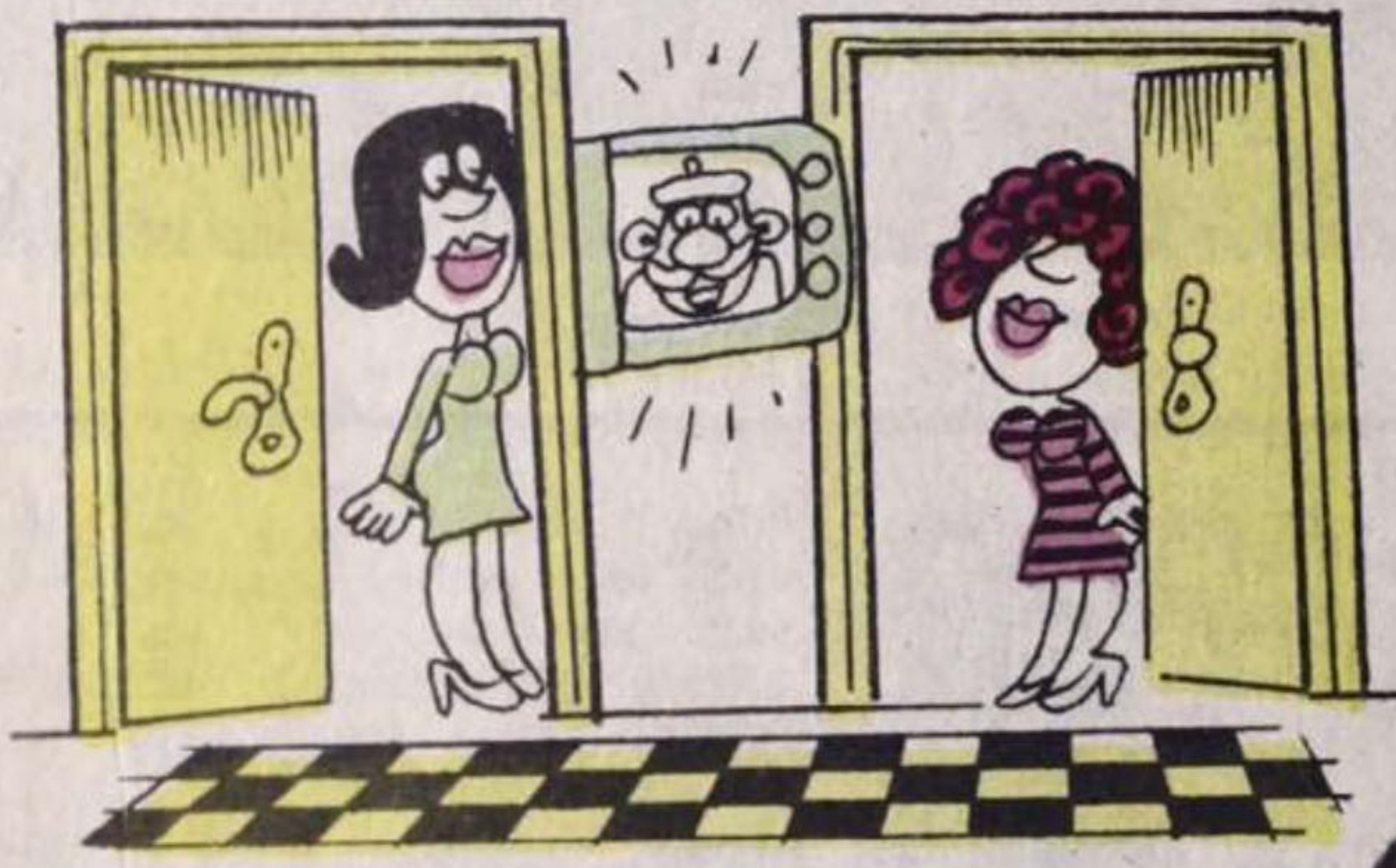

– A pontos idő nyolc óra, felolvasom a ház legújabb pletykáit.

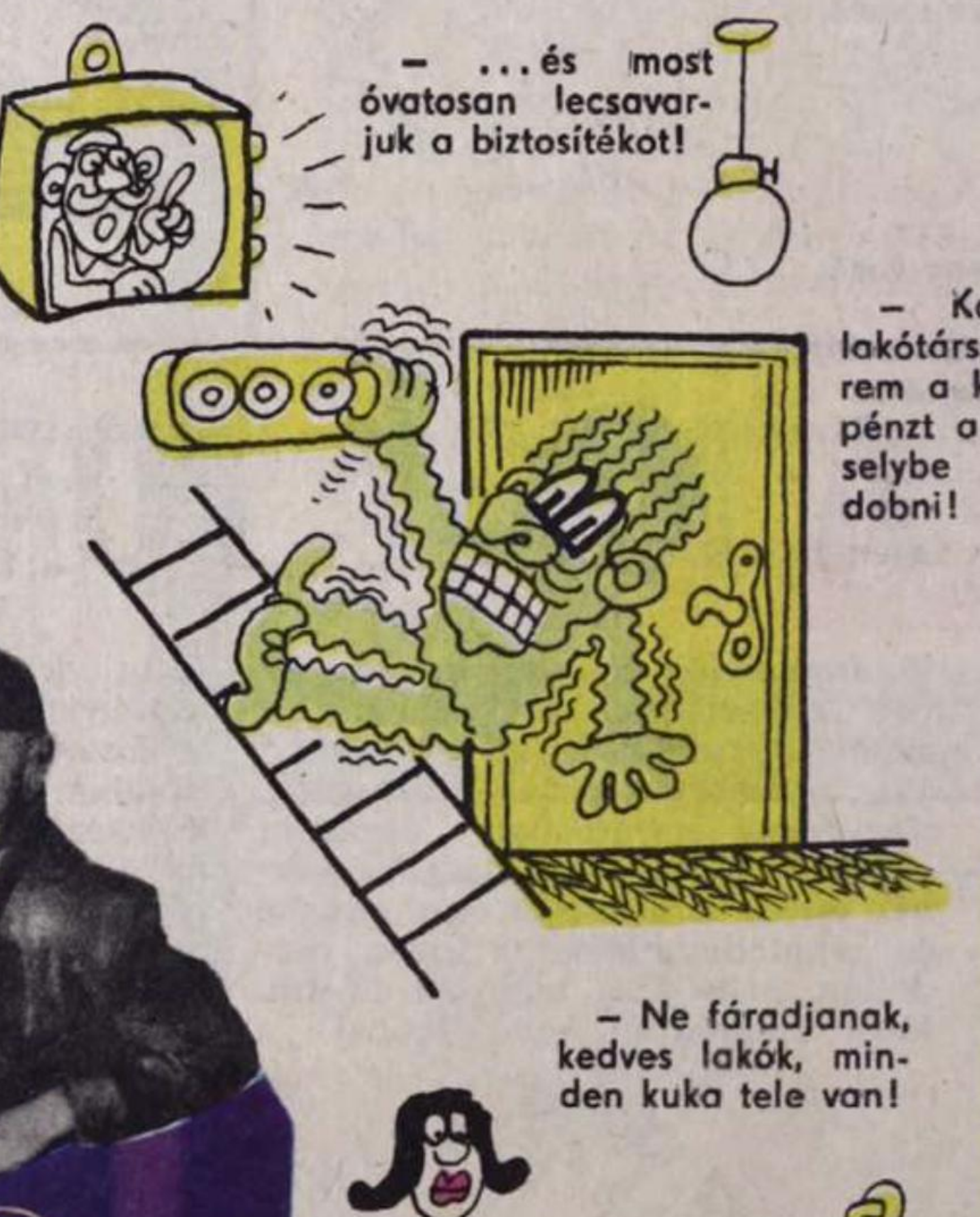

– ...és most óvatosan lecsavarjuk a biztosítékot!

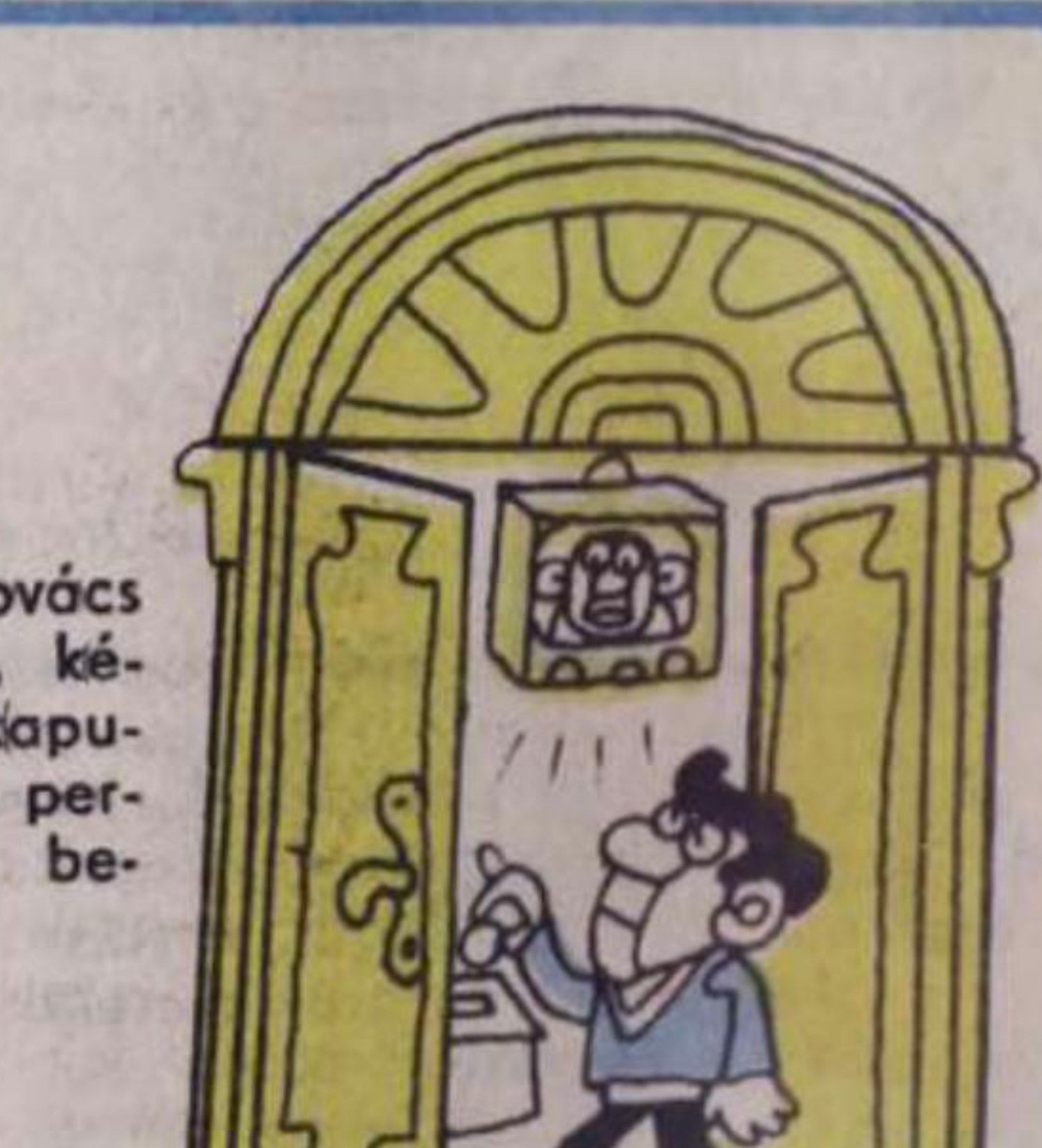

– Kovács lakótárs, kérem a kapupénzt a perselybe bedobni!

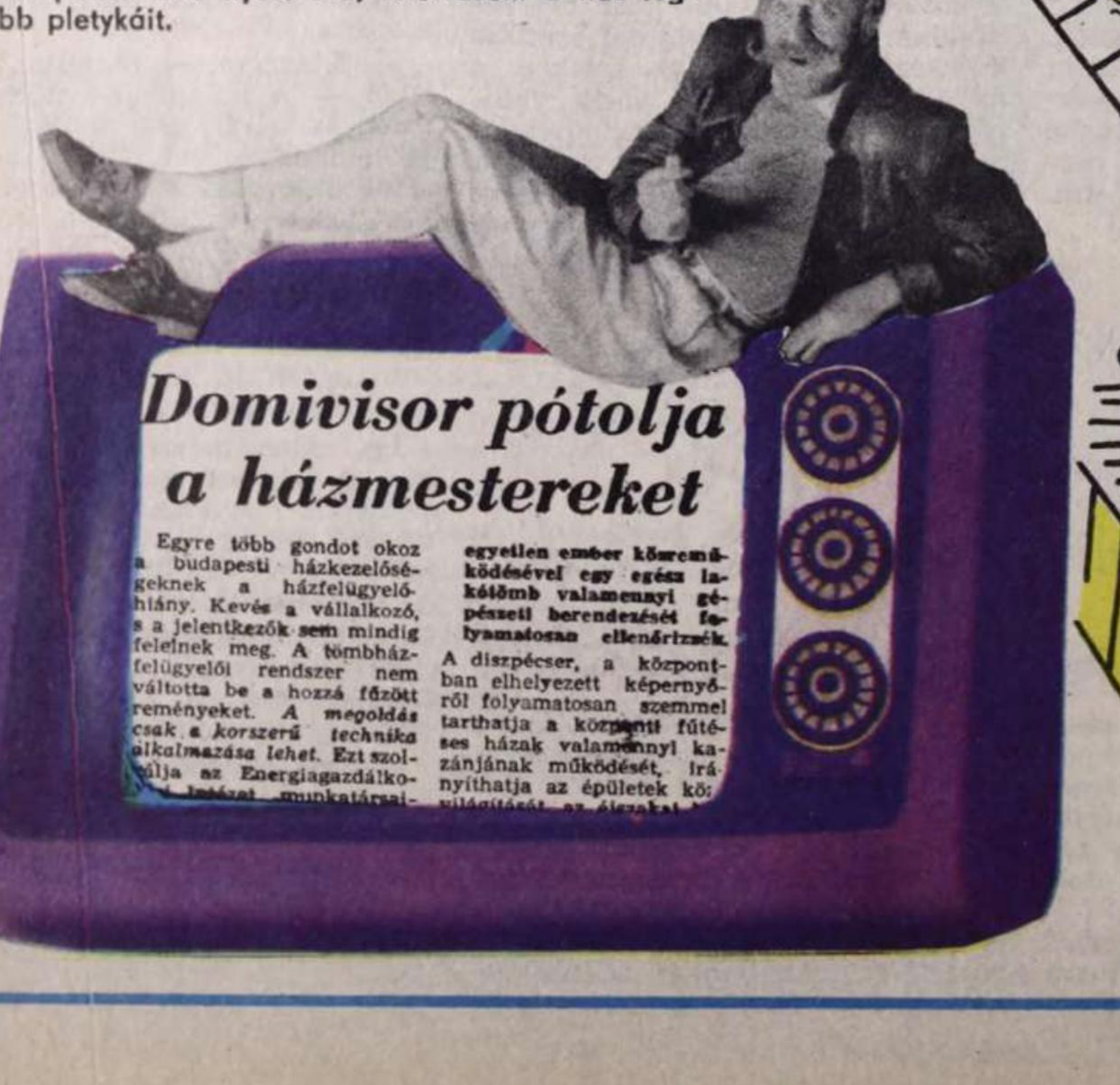

Domivisor pótolja a házmestereket

Egyre több gondot okoz a budapesti házkezelőségeknek a házfelügyelőhiány. Kevés a vállalkozó, s a jelentkezők sem mindig felelnek meg. A tömbházfelügyelői rendszer nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. *A megoldás csak a korszerű technika alkalmazása lehet.* Ezt szolgálja az Energiagazdálko-

egyetlen ember közreműködésével egy egész lakótömb valamennyi gépészeti berendezését folyamatosan ellenőrizzék.

A diszpécser, a központban elhelyezett képernyőről folyamatosan szemmel tarthatja a központi fűtéses házak valamennyi kazánjának működését, irányíthatja az épületek köz-

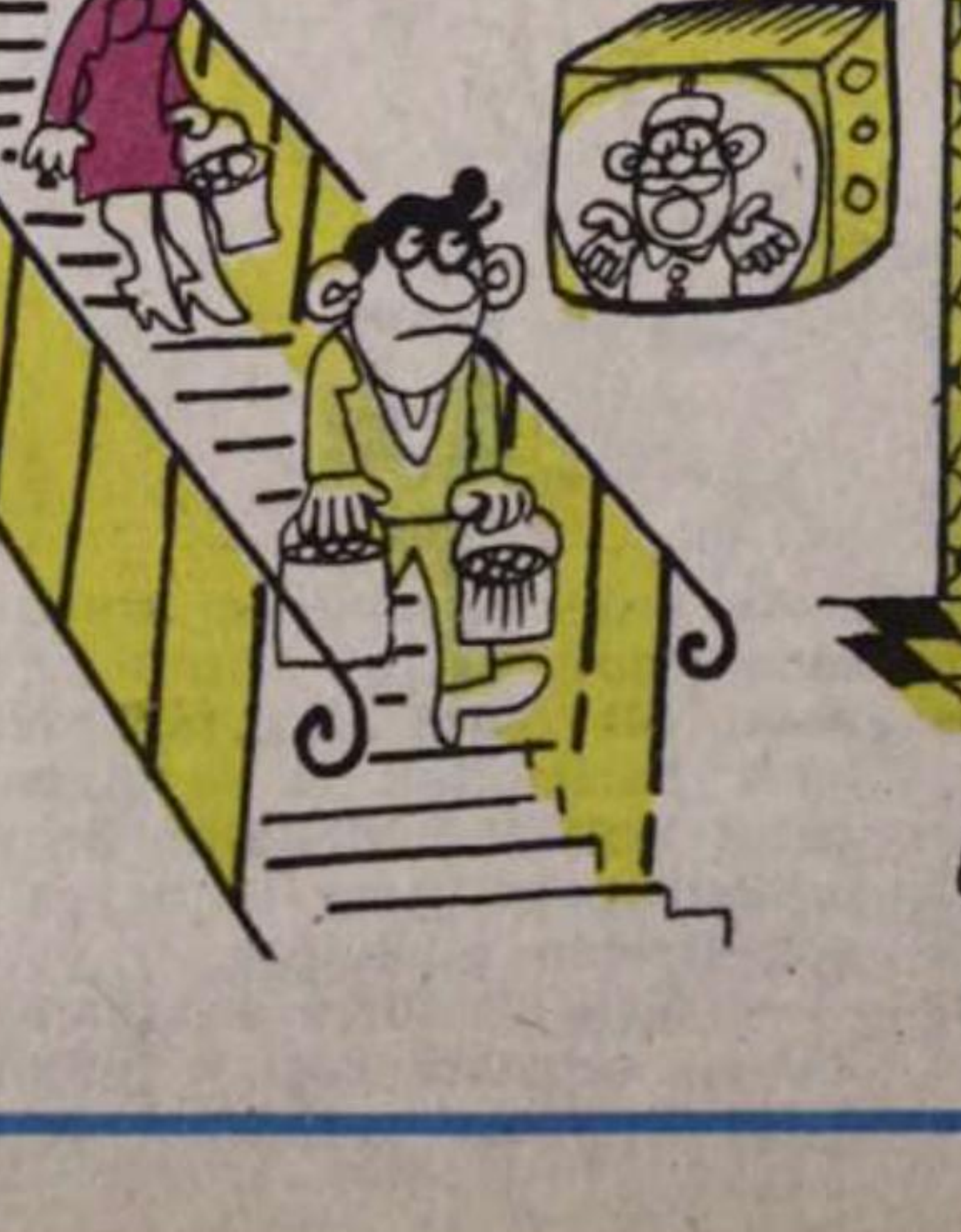

– Ne fáradjanak, kedves lakók, minden kuka tele van!

CSÚCSTECHNIKA

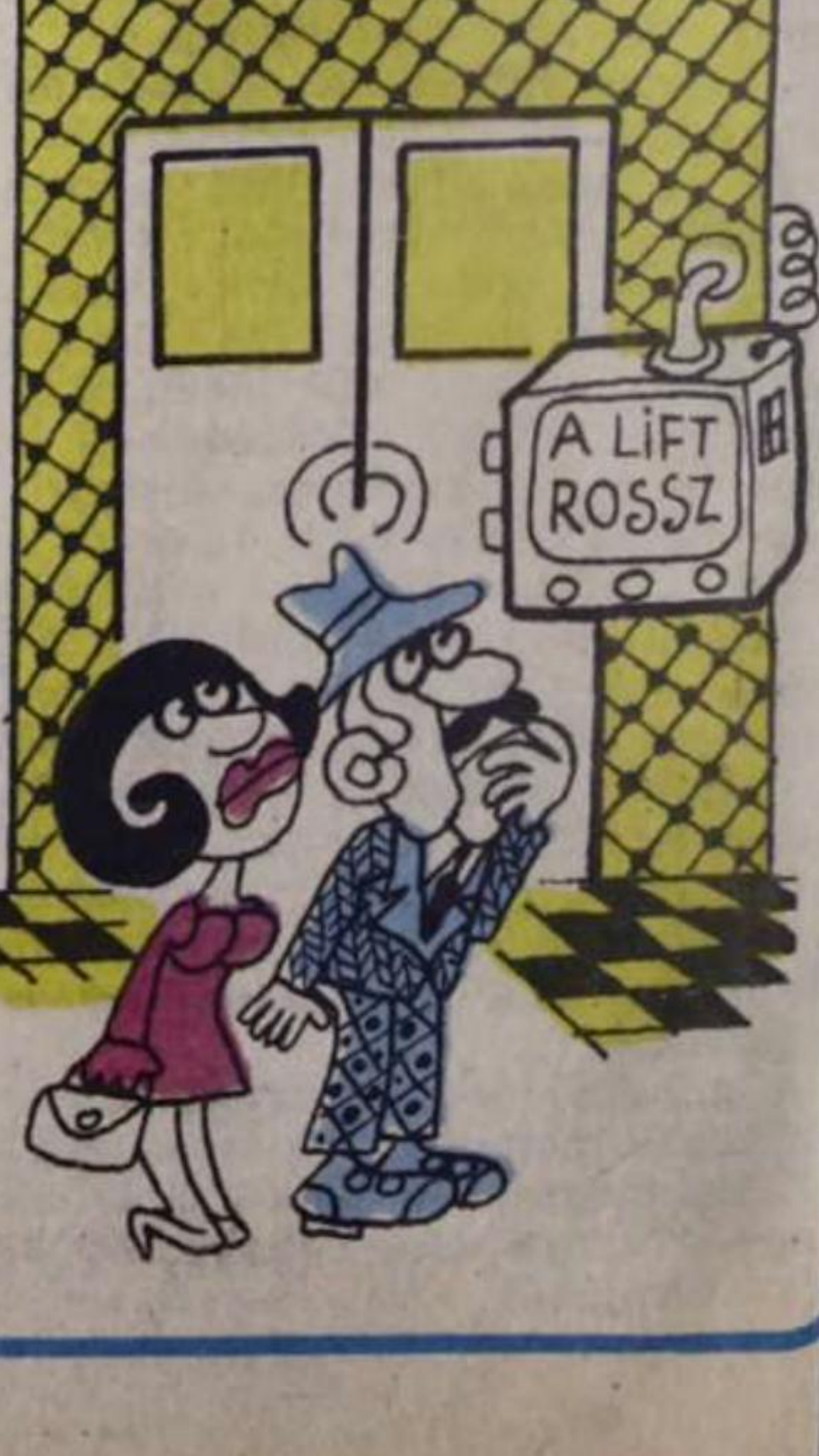

Fülöp György rajzai

REFLEKTORFÉNYBEN

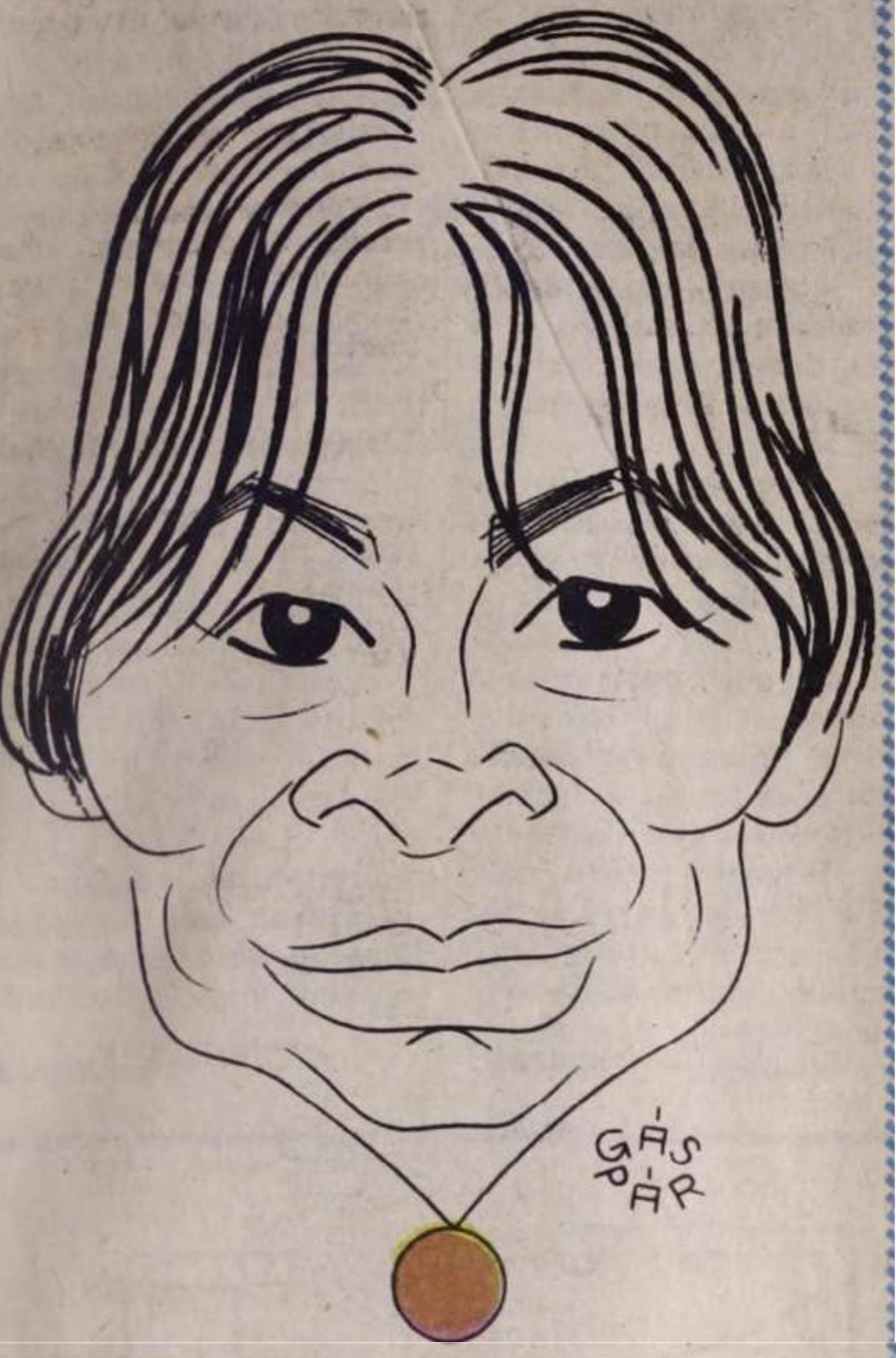

SZABÓ MAGDA,

a magyar irodalom nagy(tiszteletű)asszonya, aki születésnapja alkalmából magas kitüntetésben részesült, de aki – születésnapoktól függetlenül is régóta megszerezte a legmagasabb kitüntetést, az olvasók szeretét.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy férfi fölkeresi a válóperes bírót:

— Bíró úr, el akarok válni a világ legrútabb asszonyától.

A bíró fölkapja a fejét.

— Lassan a testtel, uram... Hogy akarhat ön elválni az én feleségemtől?

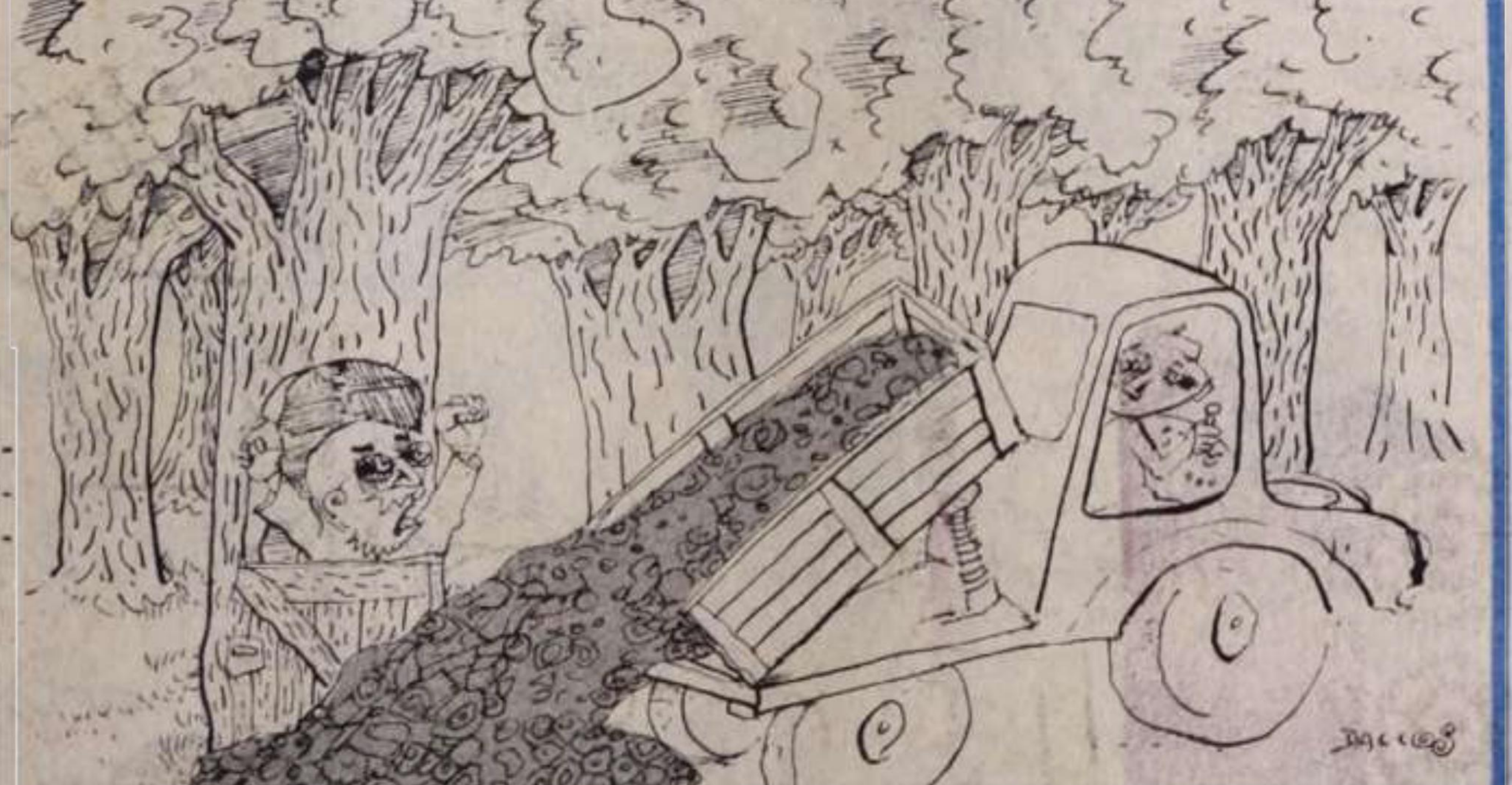

AZ ERDŐBEN

– Pont a szemét miatt jöttem el a városból!

RIZLINGKENŐCS

A párizsi Dior-cég részvényeseit rendkívüli ülésre hívták össze annak hírére, hogy a világhírű francia kozmetikai készítményeknek veszedelmes konkurrenciája támadt. A tanácskozóteremben parfűmillat lengett, de az sem tudta leplezni, a vibráló feszültséget. Csak akkor ült el az izgatott moraj, amikor a cég elnöke felállt és nagyot csapva kalapácsával a mellette üldögélő menedzserfőnök mutatóujjára, megnyitotta az ülést.

— Hölgyeim és Uraim! — kiáltott perfekt francia nyelven az elnök, merthogy a francia volt az anyanyelve —, lefordíttattam a hírt, amely egy budapesti újság indiszkréciója folytán kiszivárgott. Idézem: „a magyarországi Csopak Tája Termelőszövetkezet kozmetikai üzemében rizlingből készítenek szépítőszereket. Az exportkollekció már úton van Nyugat-Európába.” Eddig a hír. Kinek van kérdése?

Nagy hangzavar támadt, ami azért is minősült példátlan esetnek, mert a részvényesekről köztudott, hogy némán vagdossák szelvényüket és csendben söprik a nyereséget. Többnyire effajta kérdések röpködtek a levegőben nagy gyakorisággal:

— Hol van Budapest?

— A Csopak népitánc, avagy autómárka?

— Az új dísznövények mely válfaja a rizling?

— Van olyan szövetkezet is, amelyik nem termelő?

Az elnök remegő kezekkel intette nyugalomra a felzúdult részvényeseket és tőle telhetően informálta őket:

— Tisztelt részvényeseink! Budapest Magyarországon terül el, abban az országban, ahol e hetekben nem lehet hőmérőt kapni, mert mindenki a felvásárlási lázát méri. Csopak — értesüléseim szerint — magyar nagyváros, fejlett iparral és fejlett lányokkal. A rizling, mint arról ipari mesterkémeim hozzám eljuttatott jelentéseiből tudomásomra jutott — borfajta. Állítólag ezt termeli a szóbanforgó szövetkezet, amely a francia kozmetikai ipar tönkretétele végett szőlészetnek álcázza magát, holott közismert, hogy Magyarország híján van mindenféle tőkének, következésképp a szőlőtőkének is.

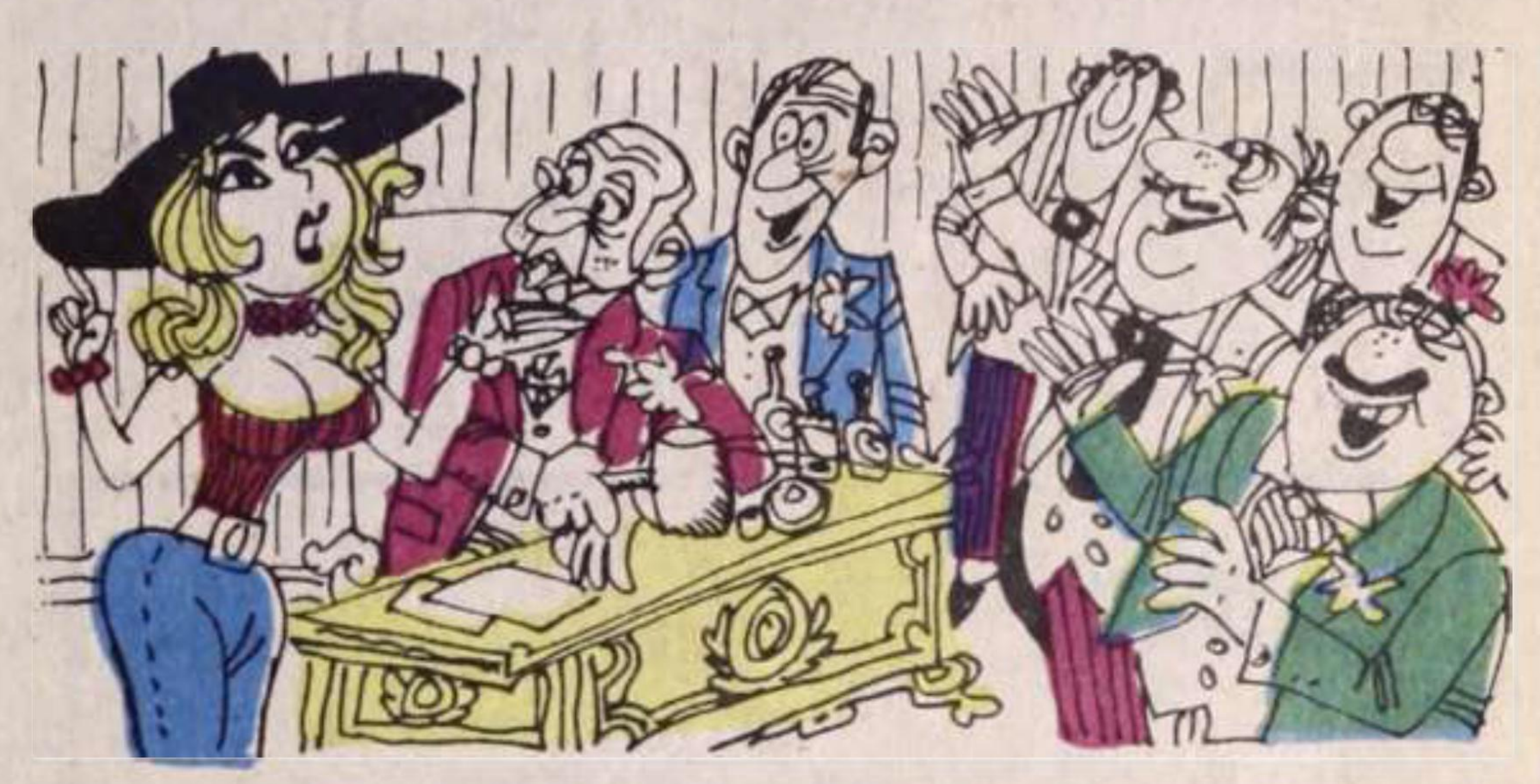

A menedzserfőnök reménykedően pislogott az elnökre:

— Akkor hát a hír kacsa?

— Sajnos, nem. Egy kollekciót, amely úton volt a tengerentúl felé, ipari titkos ügynökeim még idejében megszerezték a Budaörs-Kiskundorozsma vasútvonalon. Az említett két nagyváros ugyancsak Magyarországon terül el. Ügynökeink egy üvegcse Bánffy-hajszesszel elkábították a kollekciót szállító csopaki futárt, aki borkóstolónak álcázta magát. Íme a szépítőszerek.

A következő pillanatban az asztalra borított egy csomó tégelyt, üveget, skatulyát. A pattanásig feszült hangulat feloldódott, a rémisztő csomagolástól harsány kacajra fakadtak a részvényesek. Az elnök viszont komor maradt. Sorra nyitogatta a göngyölegeket, a krémeket, kenőcsöket, púderokat, rúzsokat, parfűmöket. Pompás, aromás illatok kavarogtak a levegőben.

— Hölgyeim és Uraim! — folytatta zengzetes francia nyelven az elnök —, a veszély fenyegető. Meglehet, hogy mire önök kilépnek az utcára, a párizsi tőzsdén már javában zuhan a Dior-részvények árfolyama. A rizling a csőd szélére juttat minket, ha nem cselekszünk.

Kitört a pánik, a résztvevők a telefonokhoz rohantak, hogy világatlaszokat rendeljenek a könyvesboltokból, hátha megtalálják a Csopak nevű magyar nagyvárost. Ám hiába nézték nagyítóval Közép- és Kelet-Európa domborzati térképeit, sem Csopaknak, sem tájának nem volt nyoma. A tönk szélén álló részvényesek tehetetlenül szagolgatták a rizlingparfűmöt, néhányan virágos jókedvre fakadtak.

Ekkor fellépett az emelvényre egy hölgy, jelezvén, hogy szólni kíván:

— Amalie Maque vagyok, eredeti nevem Mák Amália, Magyarországról tántorogtam ki évtizedekkel ezelőtt. Megnyugtathatom önöket, a rizling-kozmetikumok termelésétől nem kell tartanunk!

— Valóban? — tekintett kételkedve az elnök-Mák Amália bevándorlóra. — És mire alapozza ezt a meggyőződését?

— A nemzetközi alkoholfogyasztási statisztikára, ami nincs kozmetikázva. A magyarok az utolsó cseppig megisszák az alapanyagot, nem jut abból se kenőcsre, se krémre...

A Dior részvényesei tapsviharban törtek ki és megnyugodva szétszéledtek szelvényt vagdosni.

Fekete Gábor

Régi jelmondat — kissé korszerűsítve

Az adóhivatal nem bástya, hanem erős prés a népgazdaság frontján

POLGÁR ISTVÁN:

Gyermekésszel

Apa kávét iszik.
Anya kávét iszik.
Csak én nem kortyolok, mert
nem kávézhatnak a kicsik.

És apa cigizik!
És anya cigizik!
Csak én nem füstölök, mert
nem gyújthatnak rá a kicsik.

S apa féldecizik!
Anya féldecizik!
Csak én nem piálok, mert
nem kaphatnak szeszt a kicsik.

Gyorsan múljon el a
gyermekségem kora,
hogy én is azt tehessem
végre, amit apa s anya!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A hosszú tengeri útról visszatérő matróz a kikötői szállodában vesz ki szobát.

— Milyen legyen a szoba? — kérdezik a recepción.

— Mindegy, csak a szárazföldre nézzen — válaszol a matróz.

FOTÓSAROK

Oszlopos történet

Állunk a járdán, amikor egyszerre csak szembejön velünk egy lámpaoszlop.

— Elnézést uram — hajol le hozzánk a lámpaoszlop. — Meg tudná mondani, merre találom a Hógolyó utcát?

— Sehol — válaszoljuk a teljesség igénye nélkül. — A Hógolyó utcát ugyanis már egy ideje özv. Jönabrék Frigyesnéről nevezték el.

— Valóban? — kérdezi ekkor a lámpaoszlop. — Szabadna tudnom, ki ez a furcsa nevű illető?

— Tudja maga, mi a furcsa? — érdeklődünk a saját stílusunkban. — Az, hogy maga lámpaoszlop létére itt sétafikál a járda közepén, marhaságokat kérdez és emiatt az emberek nem tudnak a kívánt sebességgel haladni!

efespé

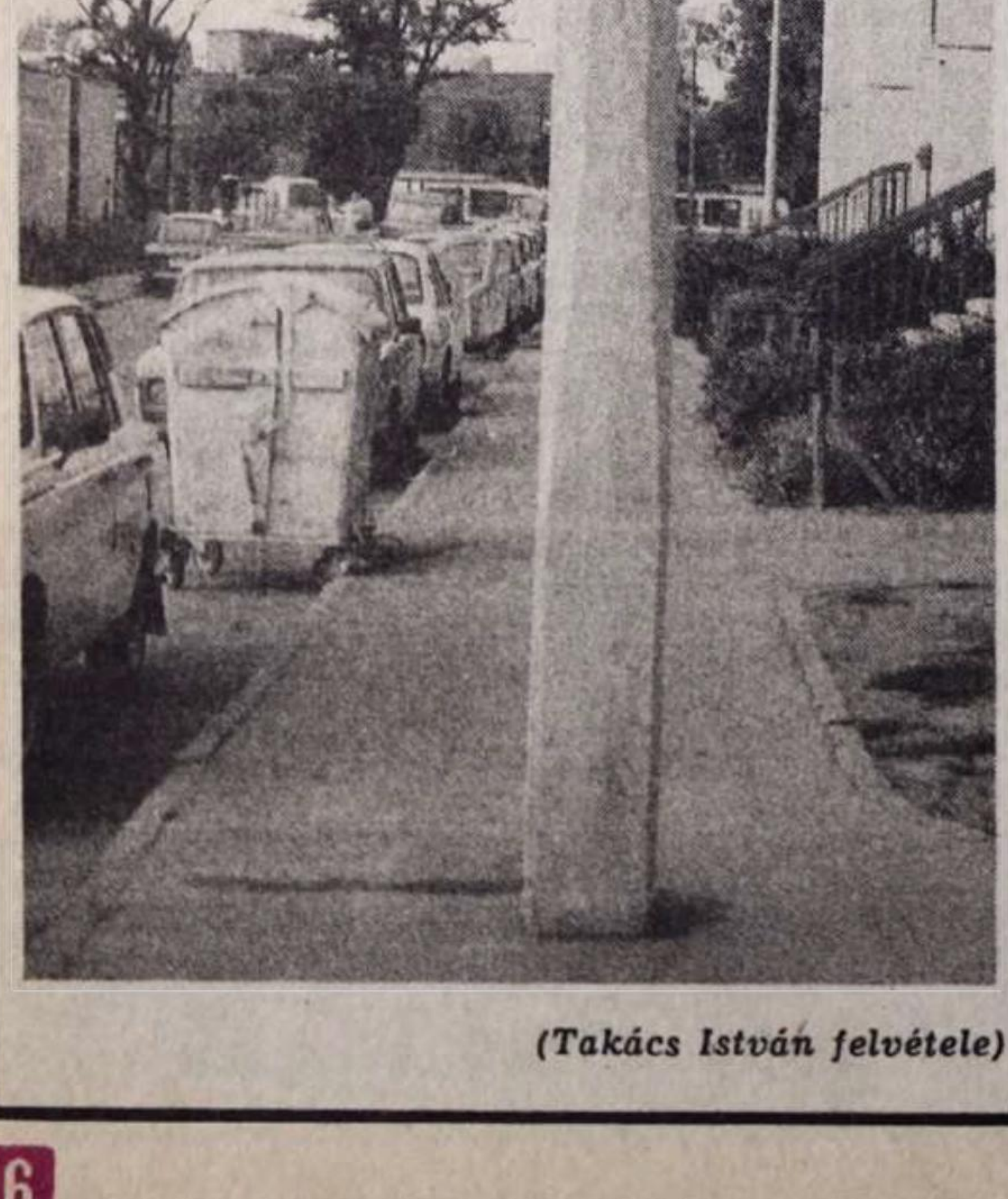

(Takács István felvétele)

KORSZERŰSÖDÉS

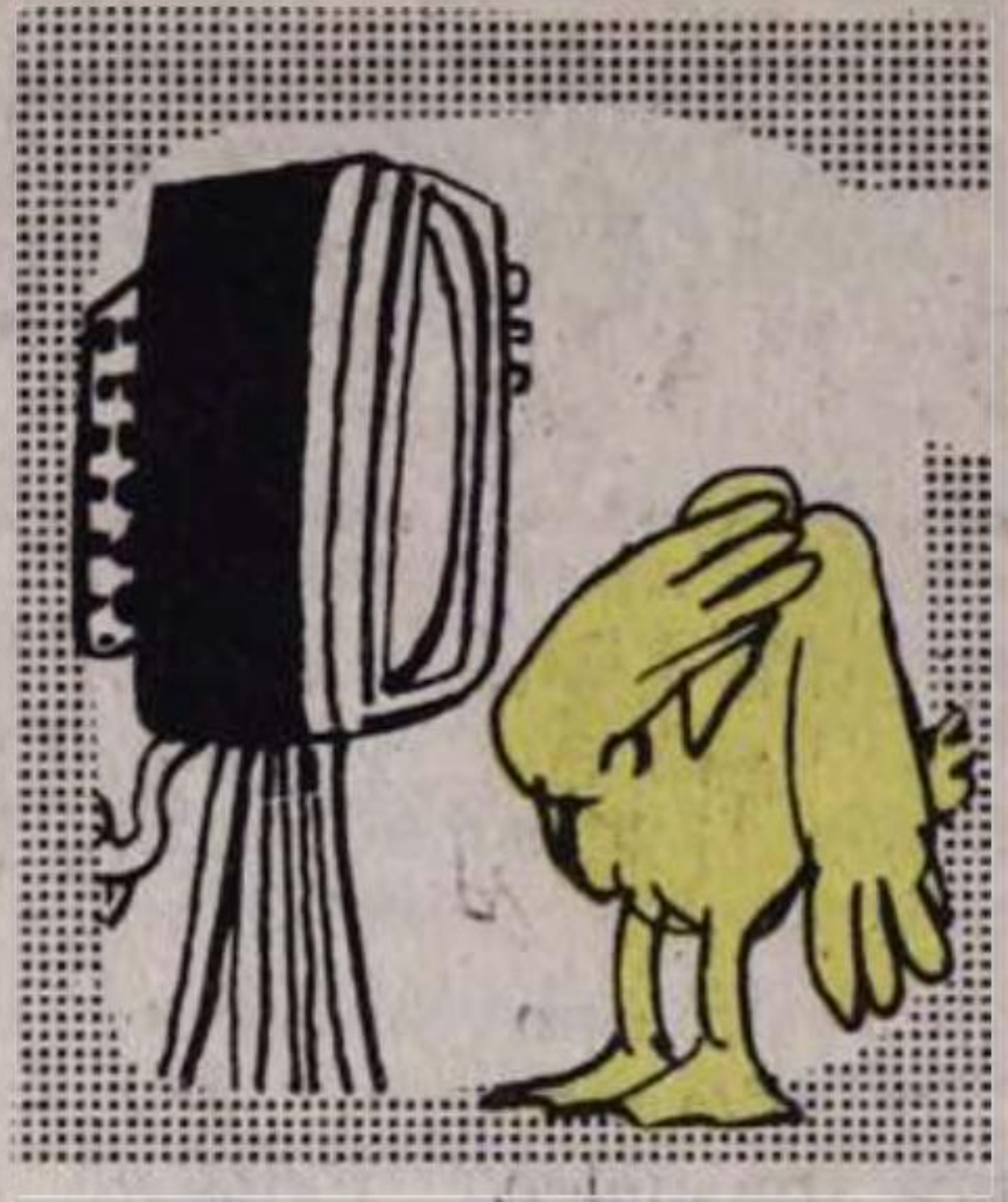

A korral lépést kell tartani — ez nyilvánvaló. Arról kell beszélni, ami a levegőben van, ami mindenkit érdekel. És úgy kell beszélni arról, hogy a mai ember érezze: róla van szó, neki szól a mese. Nem feltétlenül az adóra gondolok, ami sajnos nem a levegőben van, hanem nagyonis testközelben. Gondolhatnék ugyan rá, hisz a Stúdió '87 is tetemes perceket szentelt az írók várható köpölyözésének; ezúttal adó-bácsi vigasztaló szavait és mosolygó arcát vetítve a képernyőre.

Más az, ami meglepett október első dekádjában, mégpedig a giccs korszerűsítése. „Szerelem, avagy bekerítő hadművelet" címmel láthattuk a nyugatnémet zöldséges front (nem a zöldek!) érzelmi manővereit, taktikáit, lavírozásait, csatavesztéseit és győzelmét. Senki ne gondoljon Arturo Ui karfiol-trösztjére —, itt ártatlanul, sok-sok unalommal és allegória nélkül bontakozik ki a cselekmény. Kiskereskedőtől a zöldséges arisztokráciáig, nagycsarnokból a velencei Szent Márk térig ível a csúnyácska Mária karrierje, s a mesebeli herceg ezúttal a vásárcsarnokban ölt viszonteladói álruhát. Kezdetben annak véljük az ifjú olasz lovagot, aminek látszani akar: derék paradicsomárusnak; ám a tőkés demokrácia sem adhat ekkora árengedményt, s így Pietróról — ha már nem lehet gazdátiszt — kiderül, hogy busás vagyon örököse, apja tartja kézben az egész piacot. — A mellékszálon fel-aláfutnak a soha nem hallott izgalmak, a becsületes mulya fiú hopponmaradásától a könnyelmű és csacska presszóslány csalódásáig. Közben persze még Mária özvegy apját is sikerül révbe juttatni egy ijesztően lebilincselő rendőr-néni révén, s rávenni, hogy kocsmák helyett inkább saját ágyát látogassa. Minden jó, ha jó a vége, és a harmincas évek bestseller írói belesápadhatnak, hogy nem ők szignálták a forgatókönyvet.

Nem így H. G. Wells, akinek szintén sikerült modernizálódnia: ha már a láthatatlan jövedelmeket nem lehet megjeleníteni, legyen legalább láthatatlan nyomozónk, egyfajta atomkori békeharcos, aki mindent megold, csak épp a konfliktus marad nyitva. (Lám-lám, ez is életszerű!) De még ezzel együtt is inkább száz láthatatlan detektív jöjjön hozzánk esténként, semmint a Külvárosi körzet nőimitátorai, akiknek a hálójában csak a legtürelmesebb néző akad fent. Ő viszont meg is érdemli!

Lux Alfréd

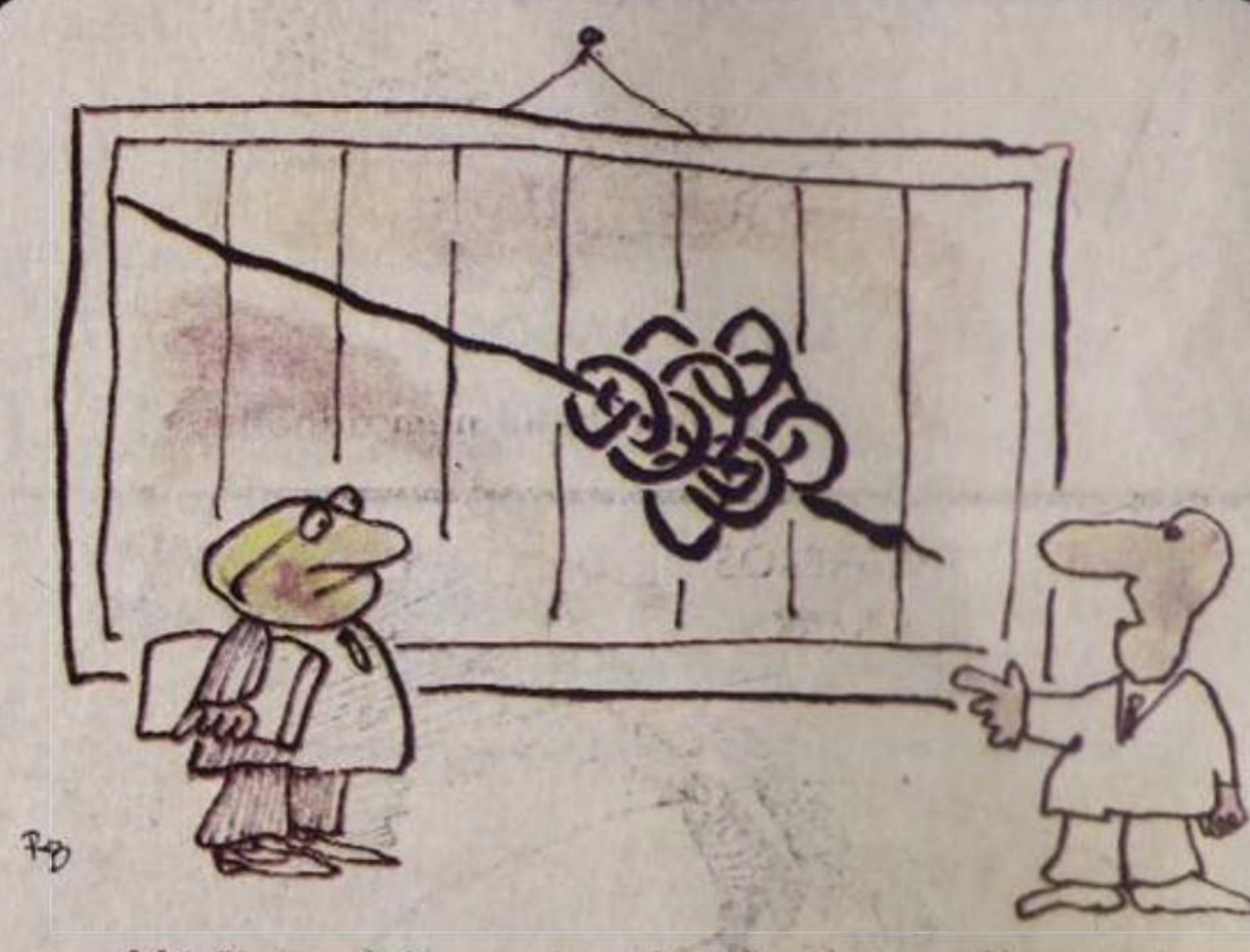

– Miből gondolja, revizor kartárs, hogy nálunk valami gubanc van?

FÖLDRENGÉS LOS ANGELESBEN

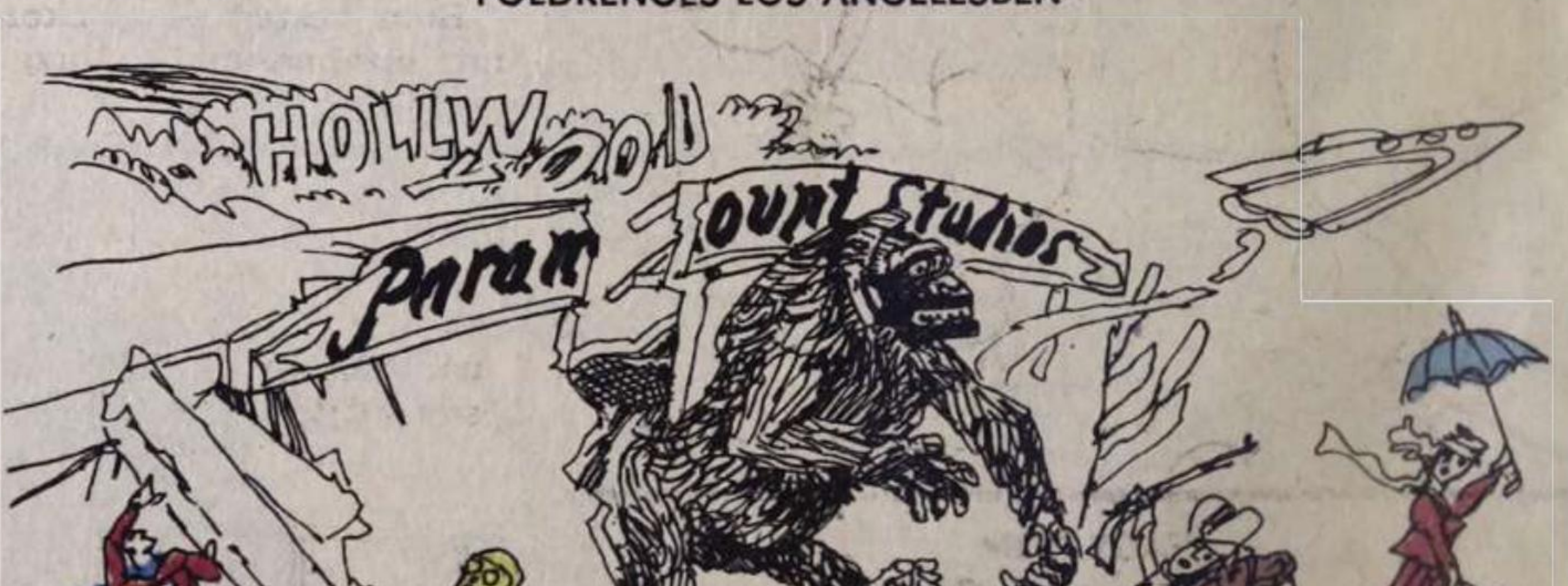

**Szüreti jókívánság —
garantáltan sajtóhiba nélkül**

Bért, búzát, békességet!

Török Péter, az MLSZ új főtitkára:

HALLJA KEND, PÁNCSICS?

AJÁNDÉKAUTÓ

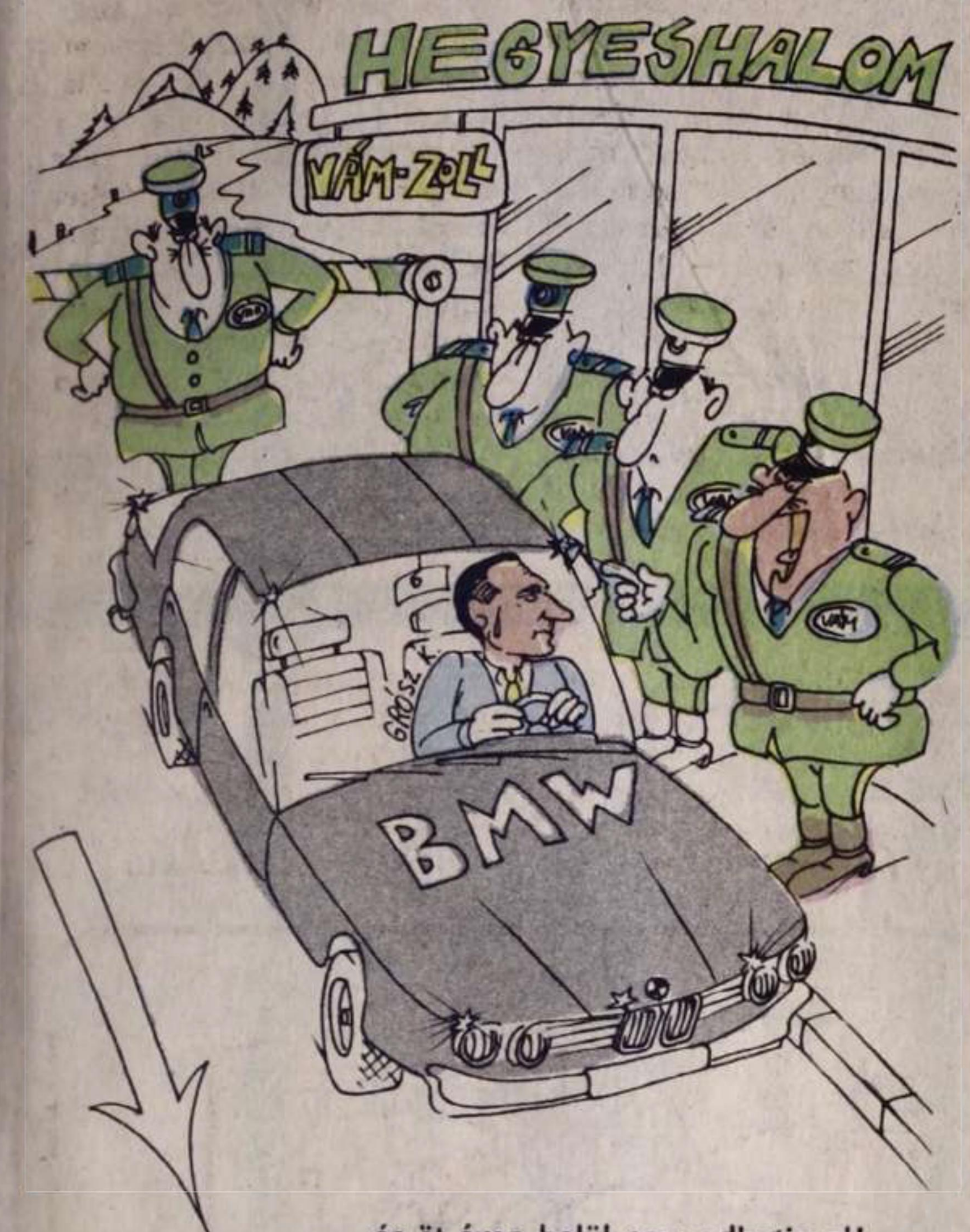

– . . . és öt éven belül nem adhatja el!

MÉG NINCS PONTOSÍTVA

Szorgalmasan olvasom az új adórendeletről naponta megjelenő tudósításokat, és ebből tudom, hogy — felelős állami tisztviselők szerint — még nincs pontosítva . . .

Sári néném viszont kiszivárogtatta, hogy az adóköteles jövedelembe be fog számítani a borítékos sorsjegyen nyert összeg is. Még nincs semmi eldöntve — mondja a sarki hentes —, de az bizonyos, hogy Sári néninek nincs igaza, sőt, pont ellenkezőleg: a borítékos sorsjegy „Nem nyert" feliratú szelvényeinek árát egyenesen le lehet majd az adóból írni. A mindig óvatos háztömbbizalmink viszont nem hisz egyiküknek sem — hiszen még nincs semmi eldöntve! —, de azért már elhatározta, hogy ezután álnéven fog borítékos sorsjegyezni.

Bár még nincs pontosítva, de az már tuti — mondja a borbélyom —, hogy a Trévi kútba bedobált pénzdarabok 80 százaléka adómentes lesz. A sarki suszter, aki világ életében nagy demokrata volt, mindezt cáfolja, és az össznépi vitában bízik, ahol a cinkotaiak határozottan amellett foglaltak állást, hogy az így kútba dobott pénzek 81 százaléka legyen adómentes.

Buta beszéd — tájékoztat bizalmasan a körzeti megbízott, aki annak idején a helyi naturista klub plenáris ülésén részt vett a törvényjavaslat össznépi vitájában —, még nincs pontosítva, de az már bizonyos, hogy az összegyűjtött és kilyukasztott villamosjegyek árával az adóalap csökkenthető.

Még nincs pontosítva — hozza a hírt a bejárónő —, de az már bizonyos, hogy nagyon kemény lesz az adóellenőrzés. Ha például valaki megpüföli a nyilvános távbeszélő oldalát, és abból egyszerre kettőnél több pénzérme gurul vissza — az már adóköteles. Ezért, úgy tessék majd megpüfölni, szerkesztő úr, hogy egyszerre kettőnél több soha ne essék ki! — kacsint rám cinkosan.

Még nincs pontosítva, de az már bizonyos — ragyog az újságárus szeme —, hogy ha valaki Nobel-díjat kap, azt az első alkalommal nem adóztatják meg, csak a második után kell adót fizetni.

Bár még nincs pontosítva, a feleségem mégis ragaszkodik hozzá, hogy már most számoljam ki mennyi lesz az adóm. Nem könnyű. Ha továbbra sem nyerek a borítékos sorsjegyen, ha a Trévi kútba csak háromévenként dobok be egy tízlírást, ha összegyűjtöm a villamosjegyeket, és nem püfölöm nagyon erősen a telefonautomatákat, akkor családunk jövedelme számottevően nem csökken. Már csak egy probléma lehet; ha évente egynél többször kapok Nobel-díjat . . .

Ugyanis még ez sincs pontosítva . . .

Trunkó Barnabás

TAKARÉKOS IDŐSZAK

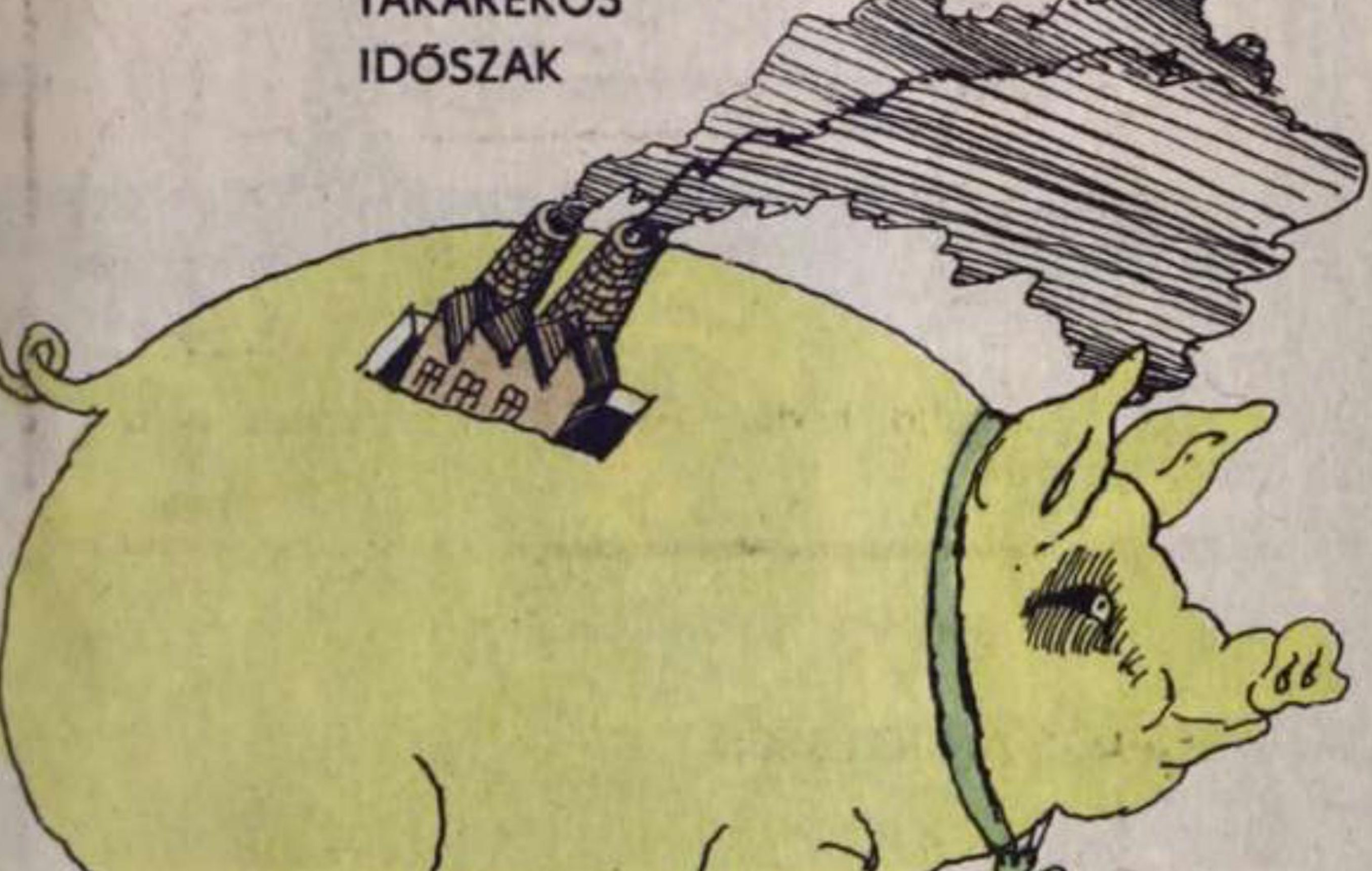

VÁGYÁLOM

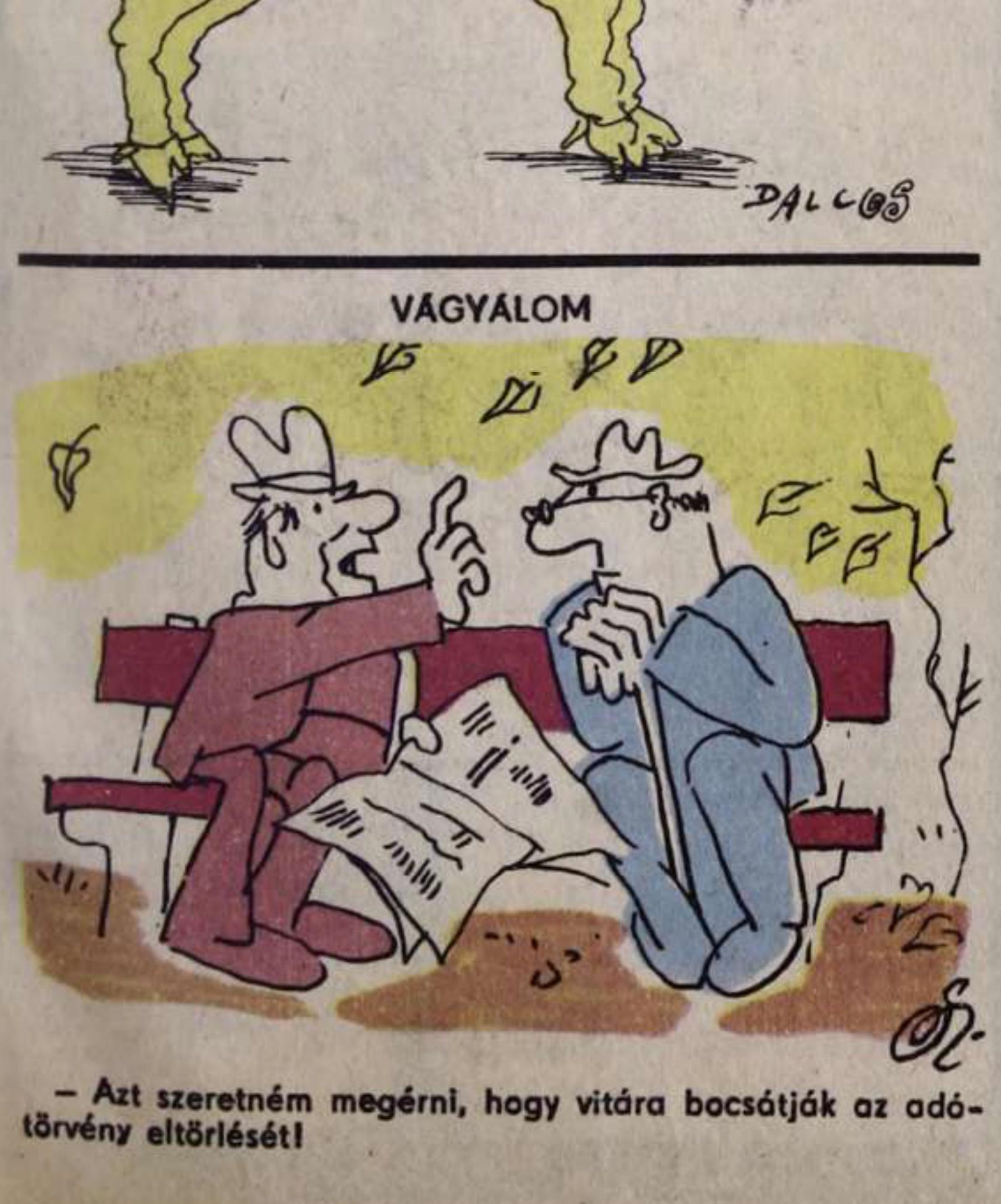

– Azt szeretném megérni, hogy vitára bocsátják az adótörvény eltörlését!

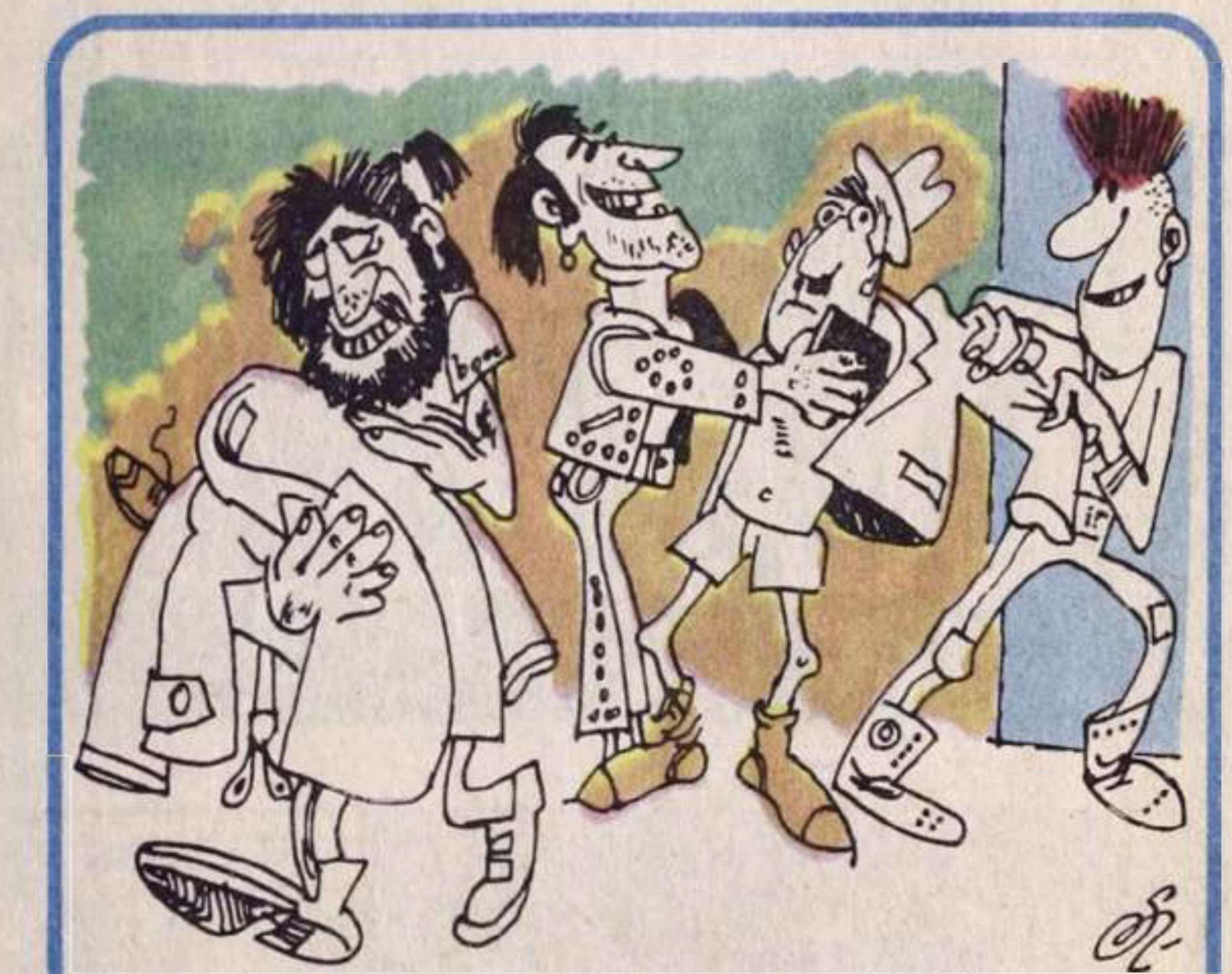

– Ja, apuskám, ez a társadalmi valóság!

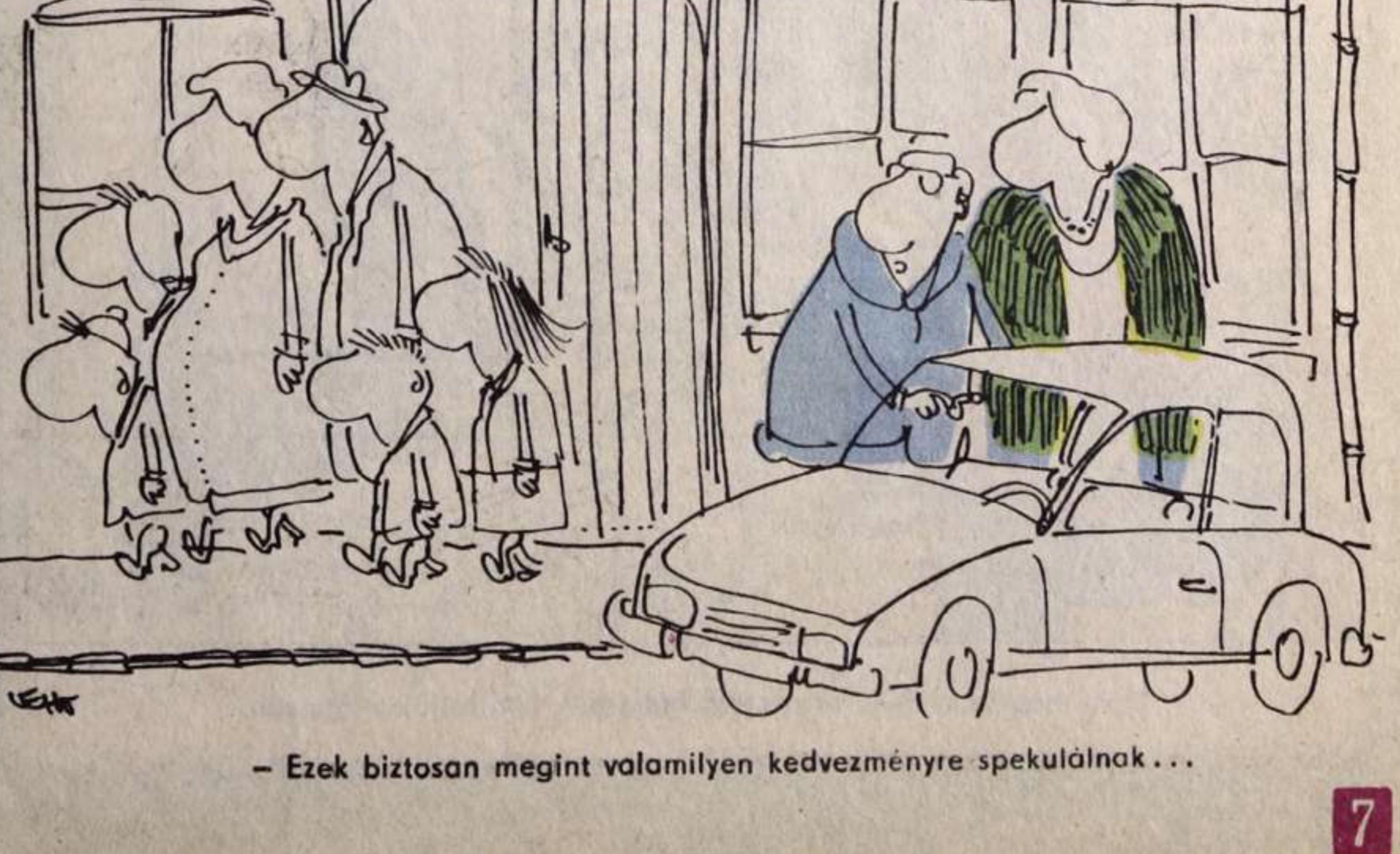

– Ezek biztosan megint valamilyen kedvezményre spekulálnak . . .

ÁLMODIK A MENEDZSER

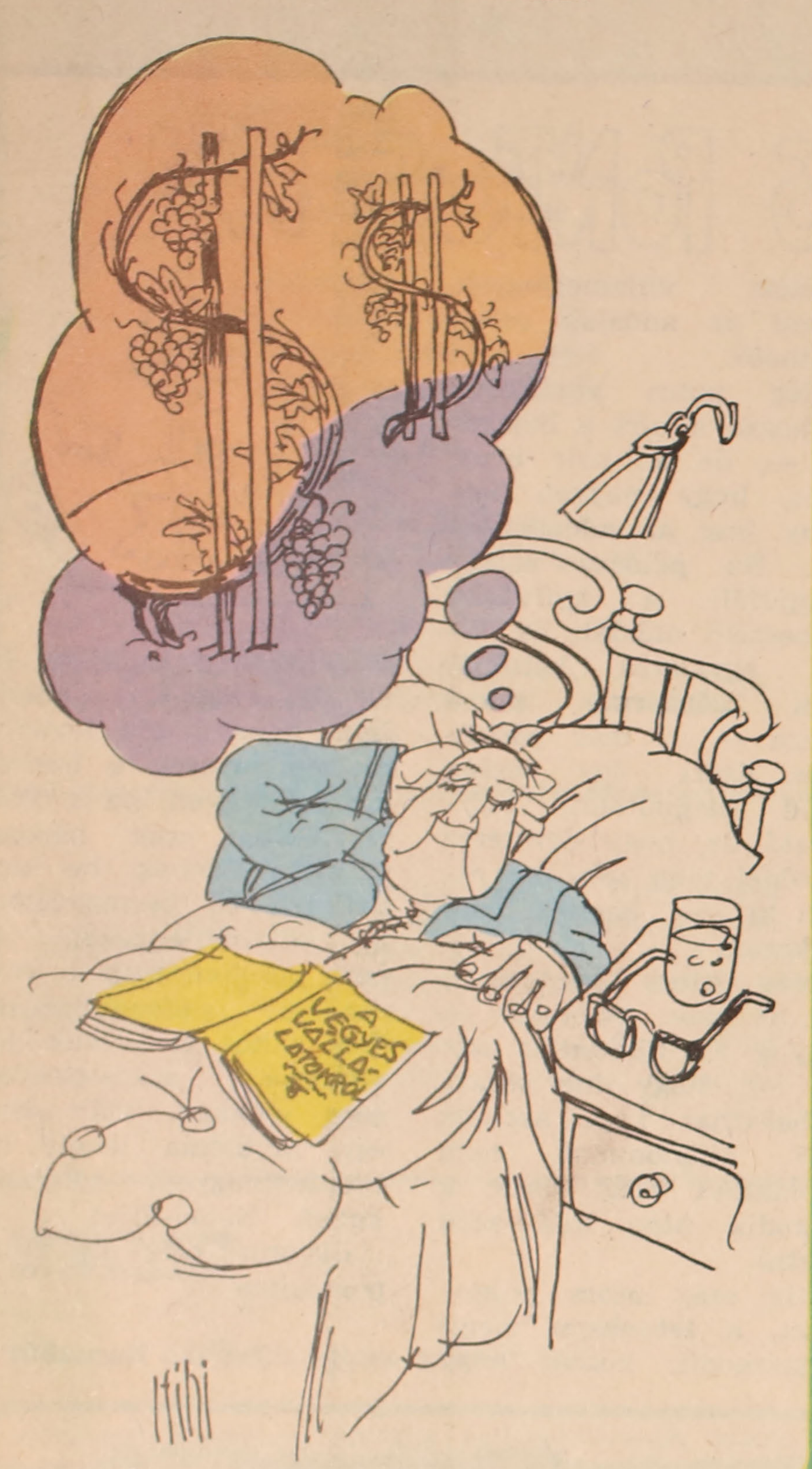

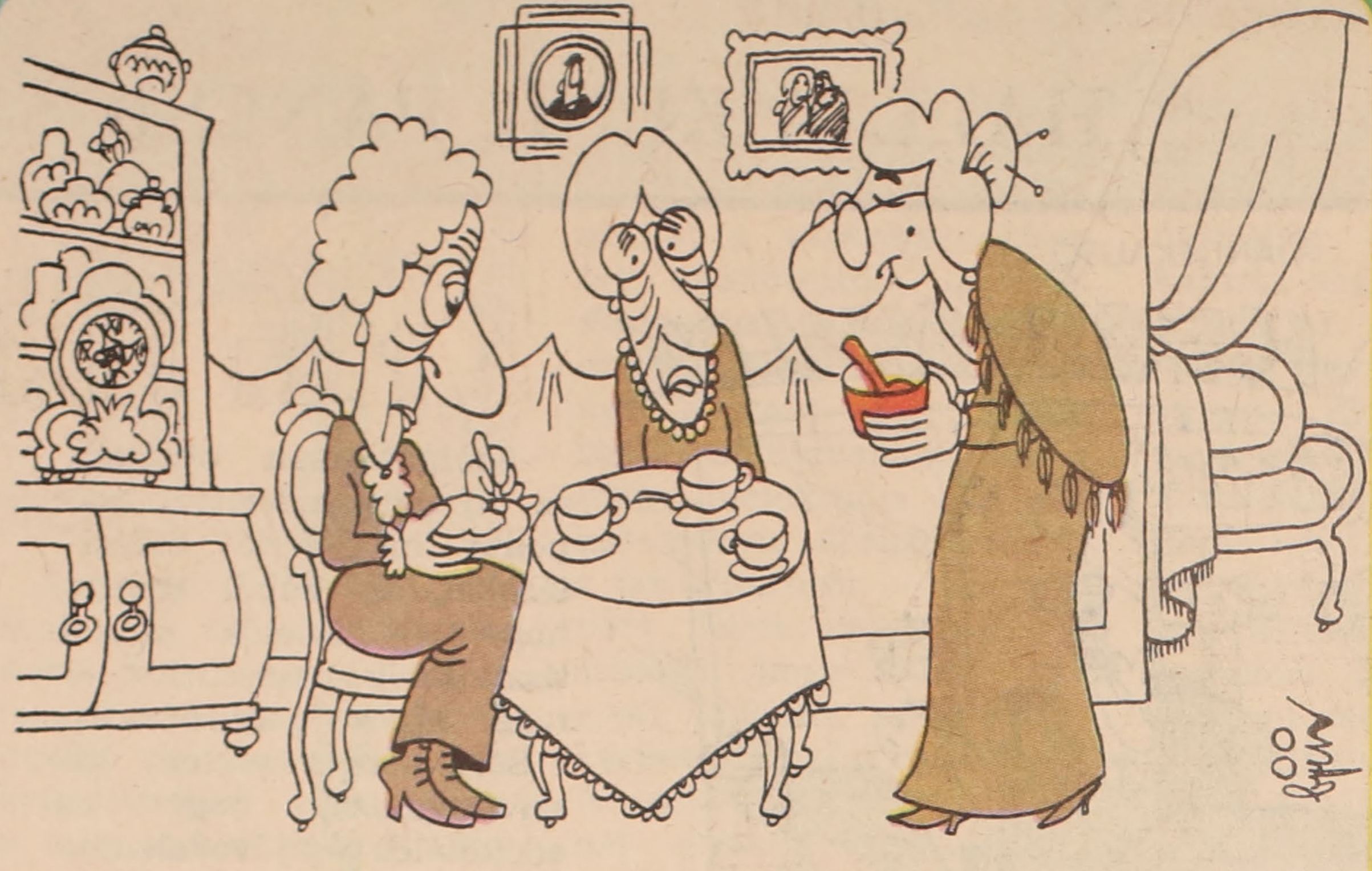

– Drágáim, parancsoltok még egy kis melaszt a kukoricamáléhoz? . . .

SZUPERMARKET

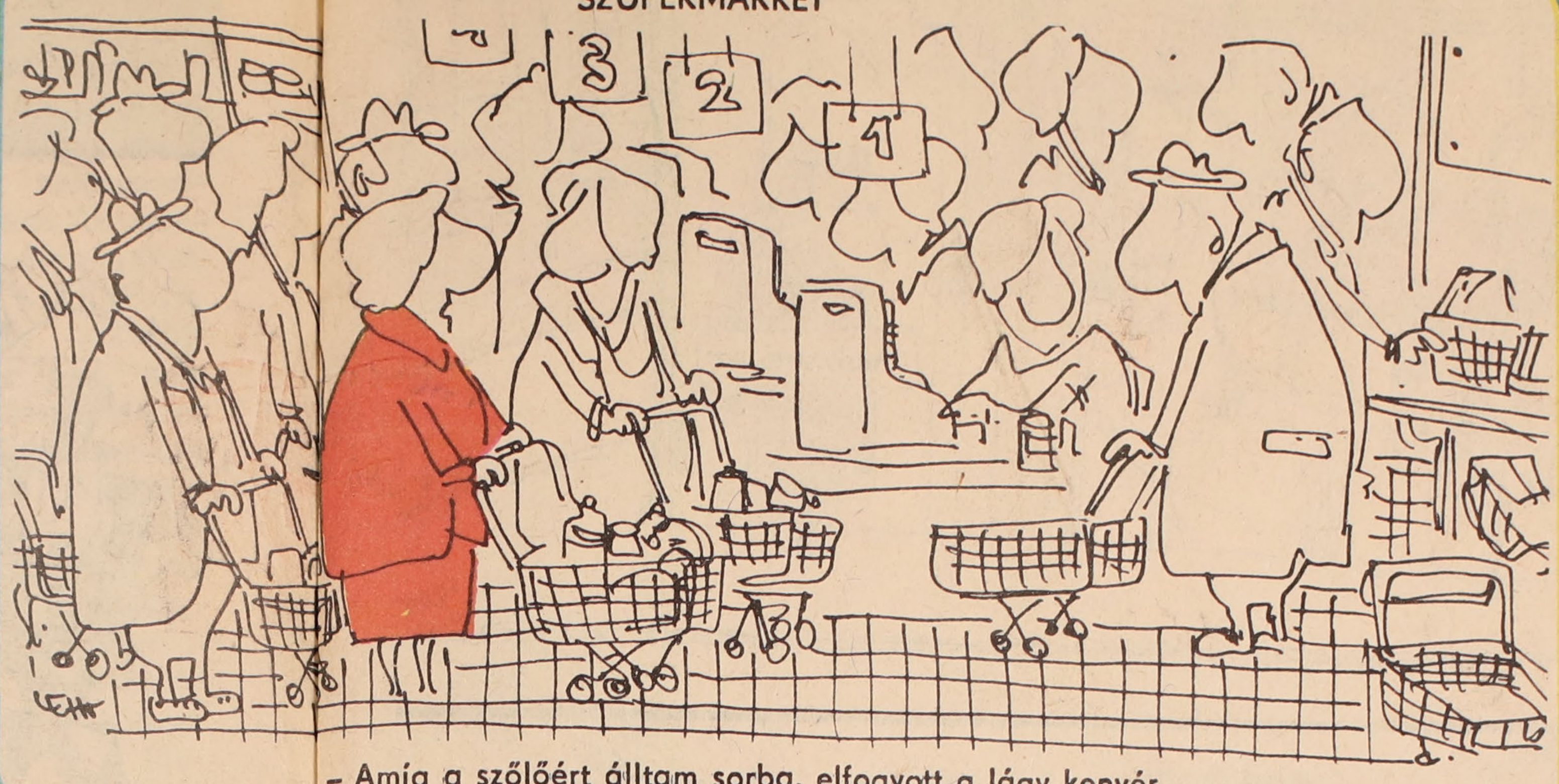

– Amíg a szőlőért álltam sorba, elfogyott a lágy kenyér . . .

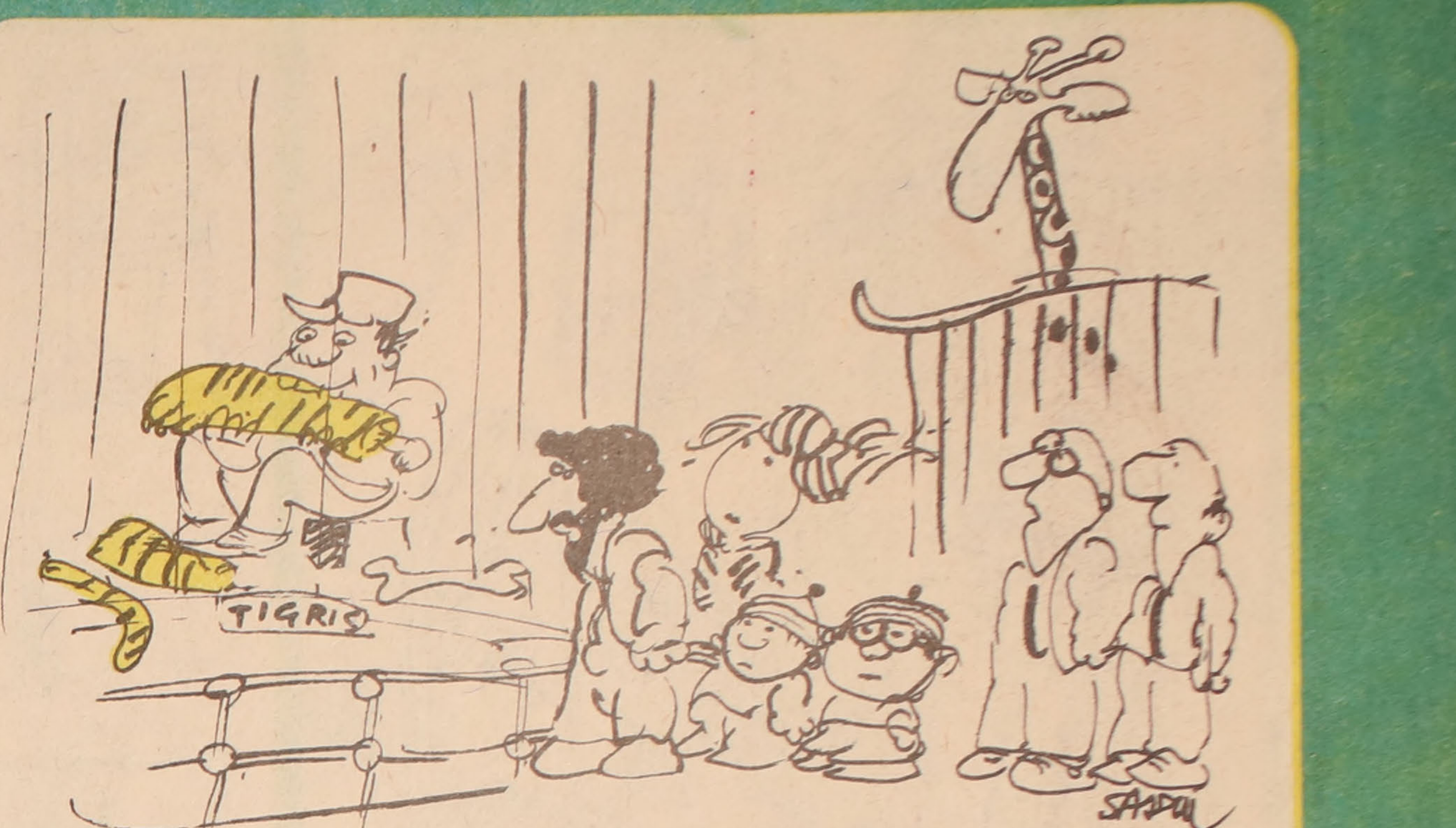

– Valahogy mégiscsak fel kellene emelni az ápolók fizetését!

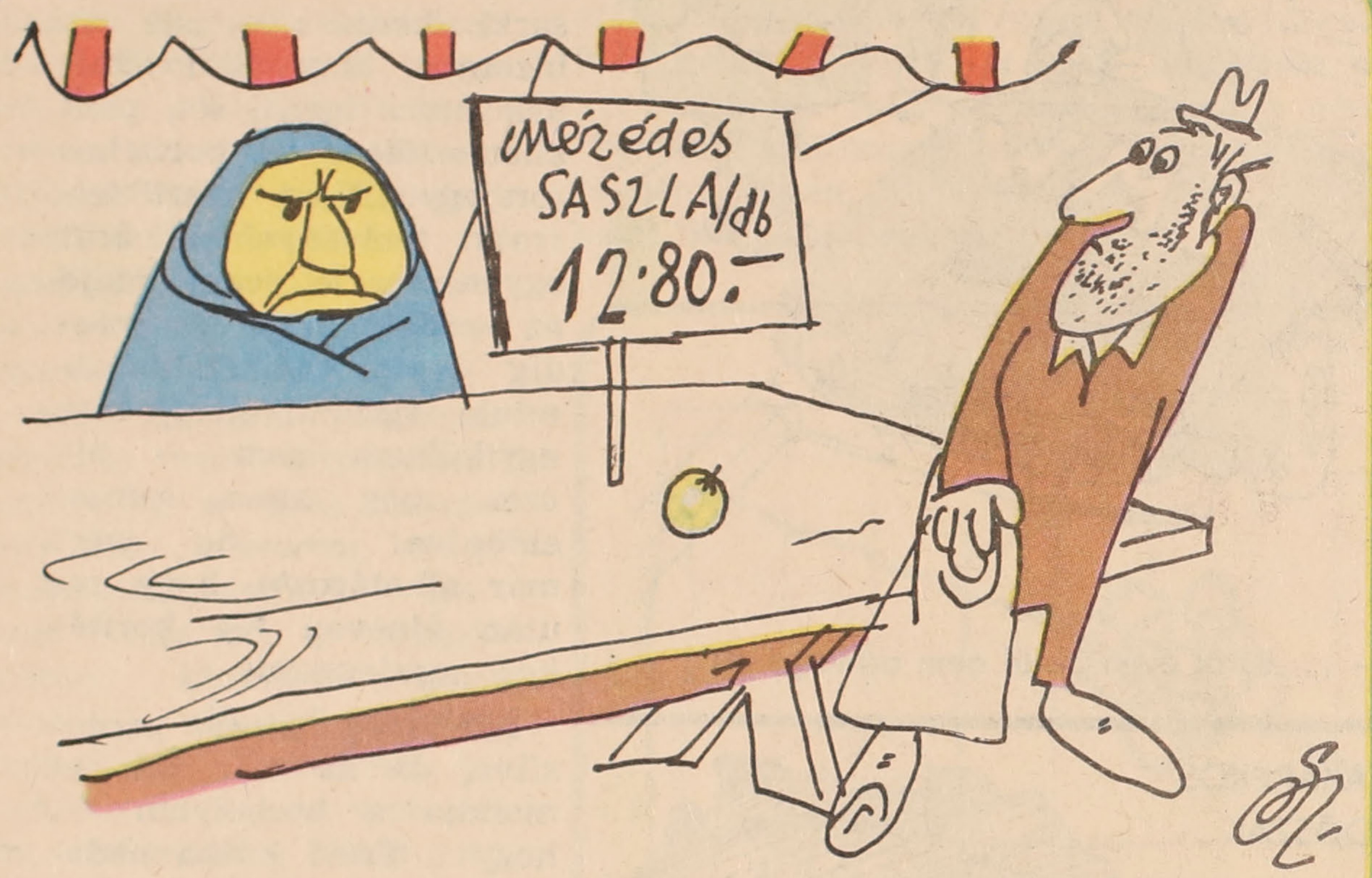

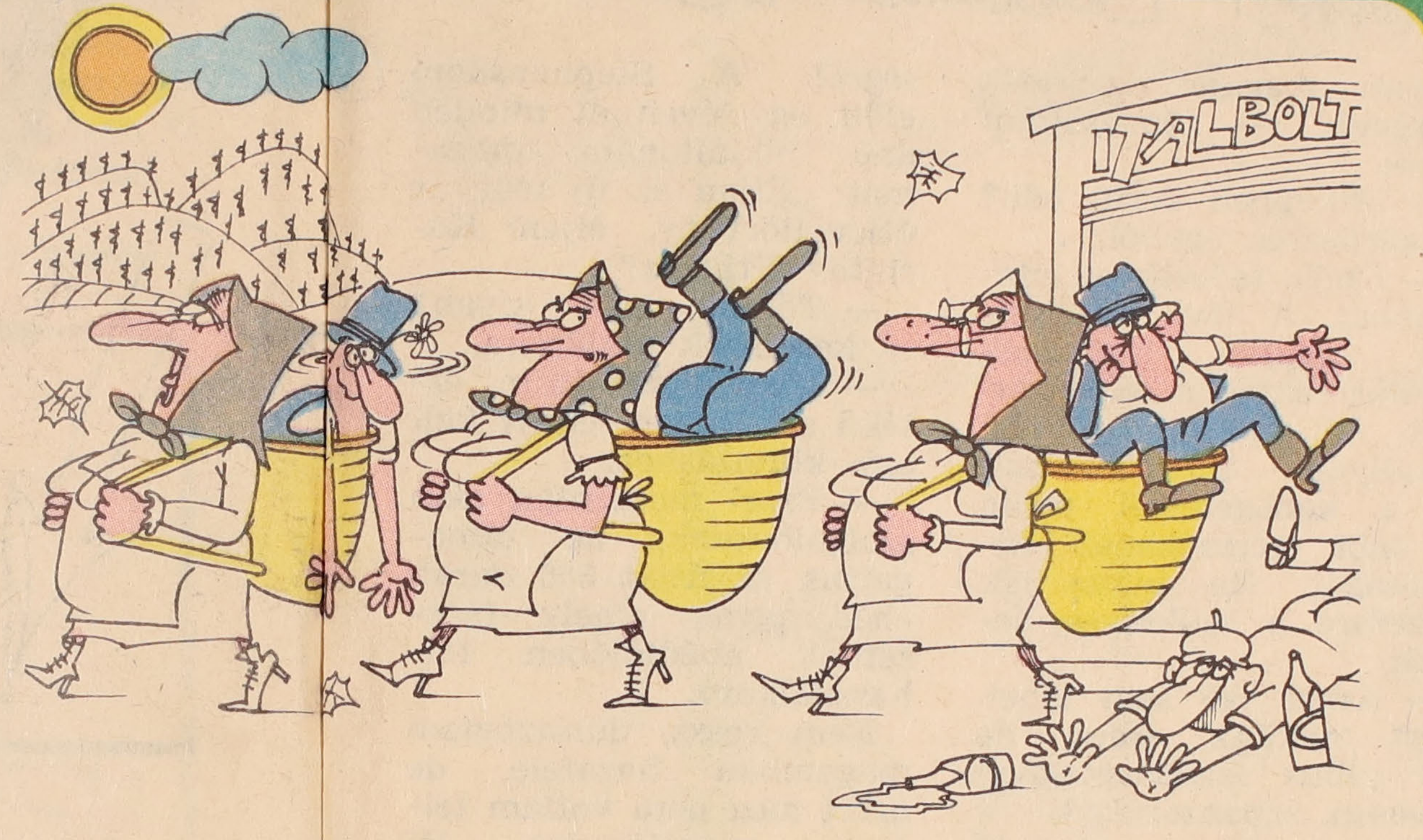

– Régi szépdők, amikor még az uraink csak szüretkor rúgtak be . . .

– Szőlő nem biztos, de borsó az mindig lesz . . .

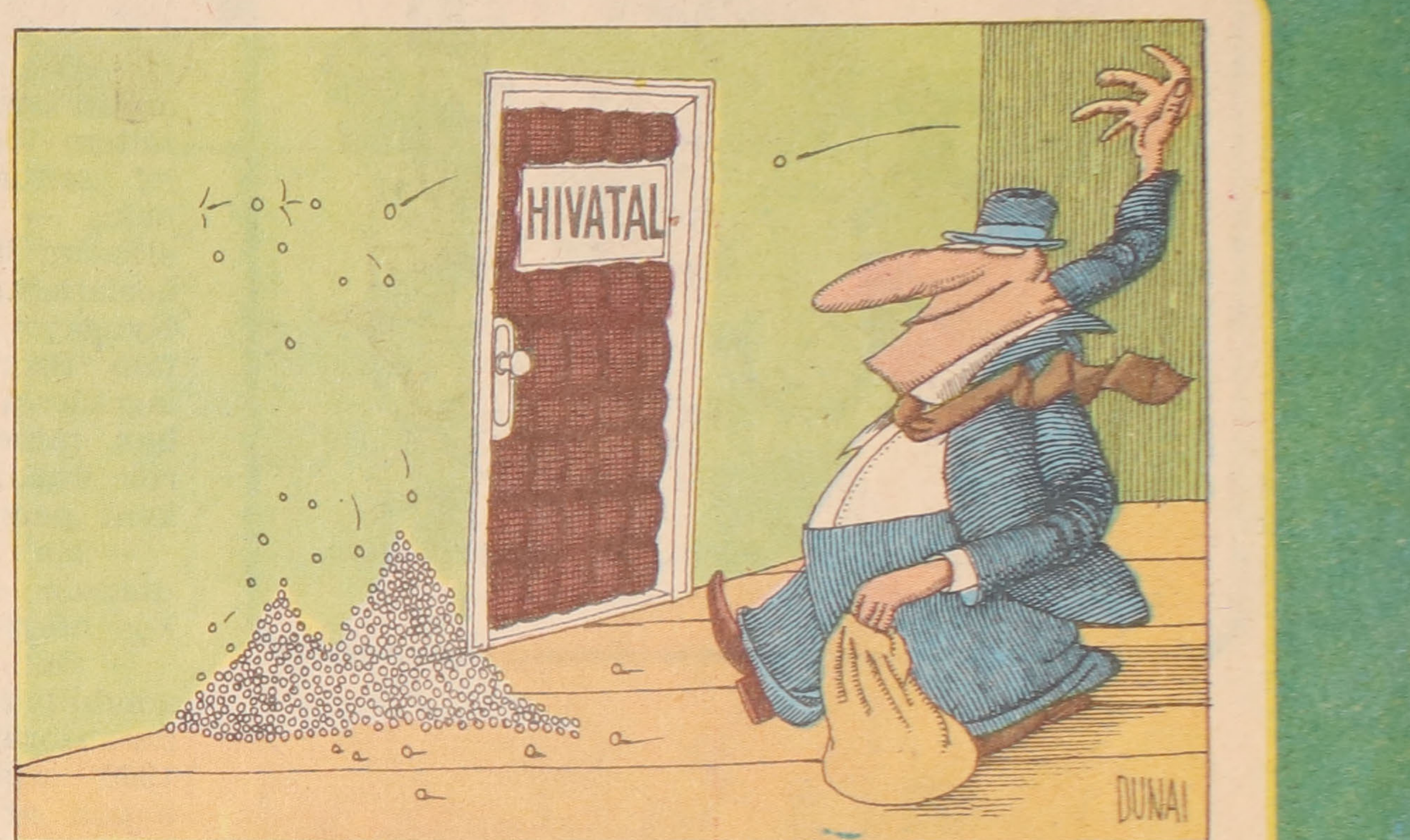

LESZ MÉG SZŐLŐ..?

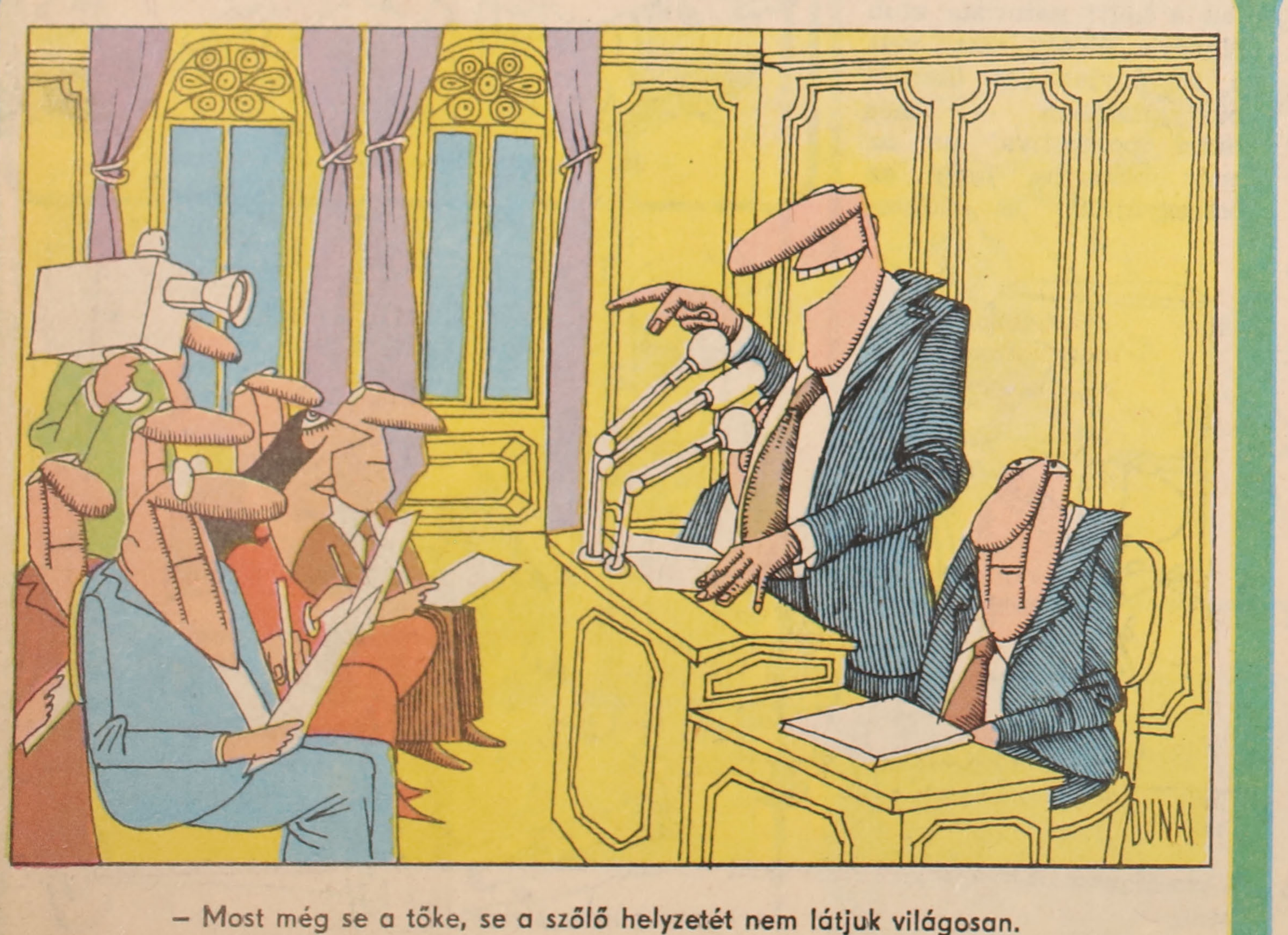

– Most még se a tőke, se a szőlő helyzetét nem látjuk világosan.

SOVÁNY ESZTENDŐK

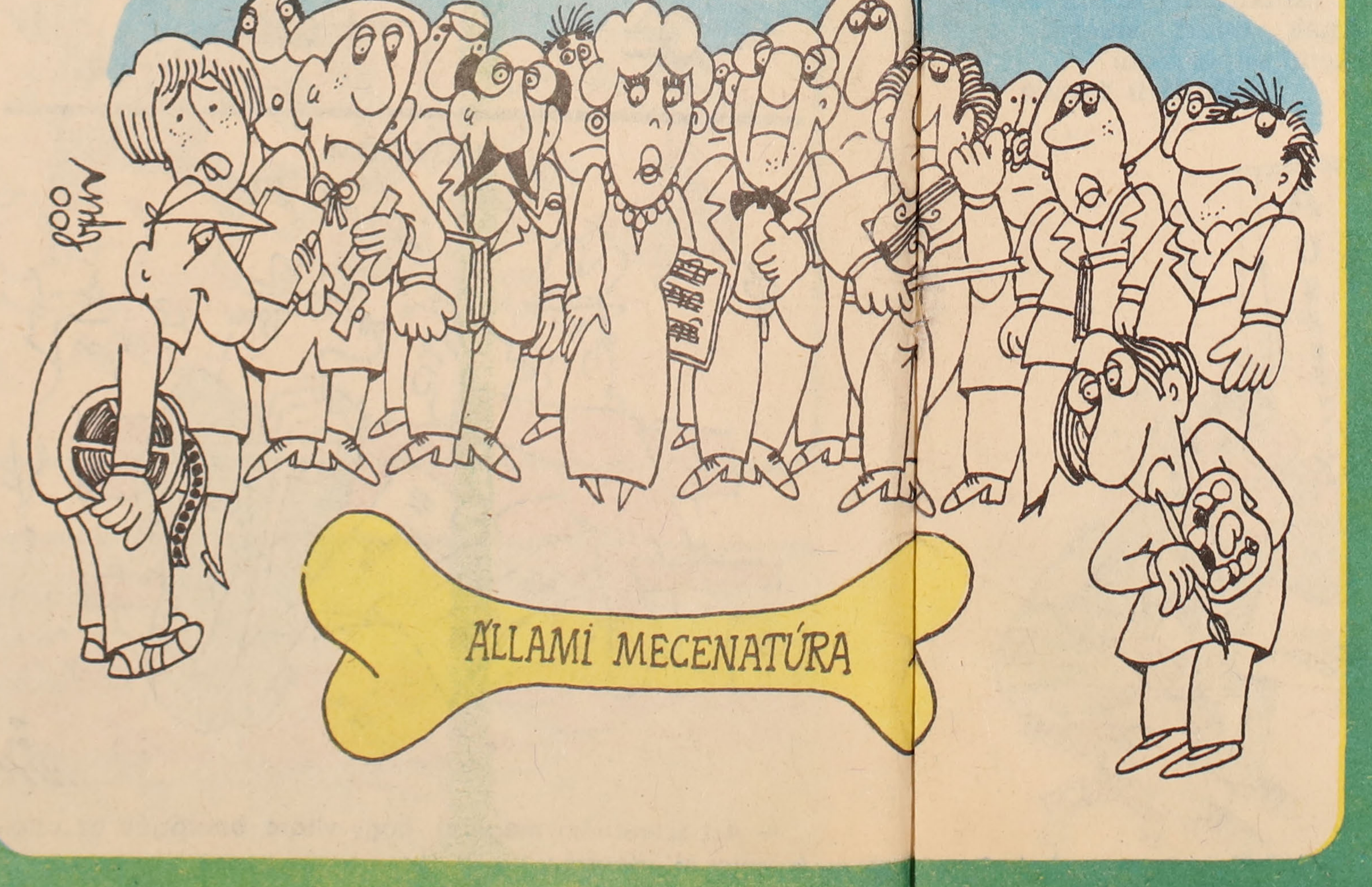

Összeszedtünk néhány népi ihletésű kiszólást a szüretiek közül.

1. KLASSZIKUSOK, — ahogyan egyszerű vincellérek, szőlőcsőszök és puttonyos — sőt: háromputtonyos — leányok ajkán születtek. (A kommentárokért már nem őket terheli a felelősség).

Eladta a szőlőt, pincét vett az árán. (Tudta, hogy az építőanyag ára felmegy, később bontási anyagként elpasszolhatja a pincét és akár szőlőhegyet is vehet az árán.)

Jó borból jó ecet lesz. (Ezért küldi vissza a nyugati ügyfél.)

Többen halnak borban hogysem tengerben. (Borban mókásabb, tengerben drágább.)

Mást beszél, mint Bodóné, mikor a bor árát kérdik. (Üzletkötők, az ég szerelmére, tanuljatok nyelveket!)

Egy rohadt szőlőszem egész gerezdet megveszt. (Ezért jó, ha egyhangú a szavazás.)

Bort iszik a magyar, nem pediglen vizet. (De gyakran csak hiszi.)

2. MODERNEK — saját kútfejünkből, de zömében még reggel kilenc előttről.

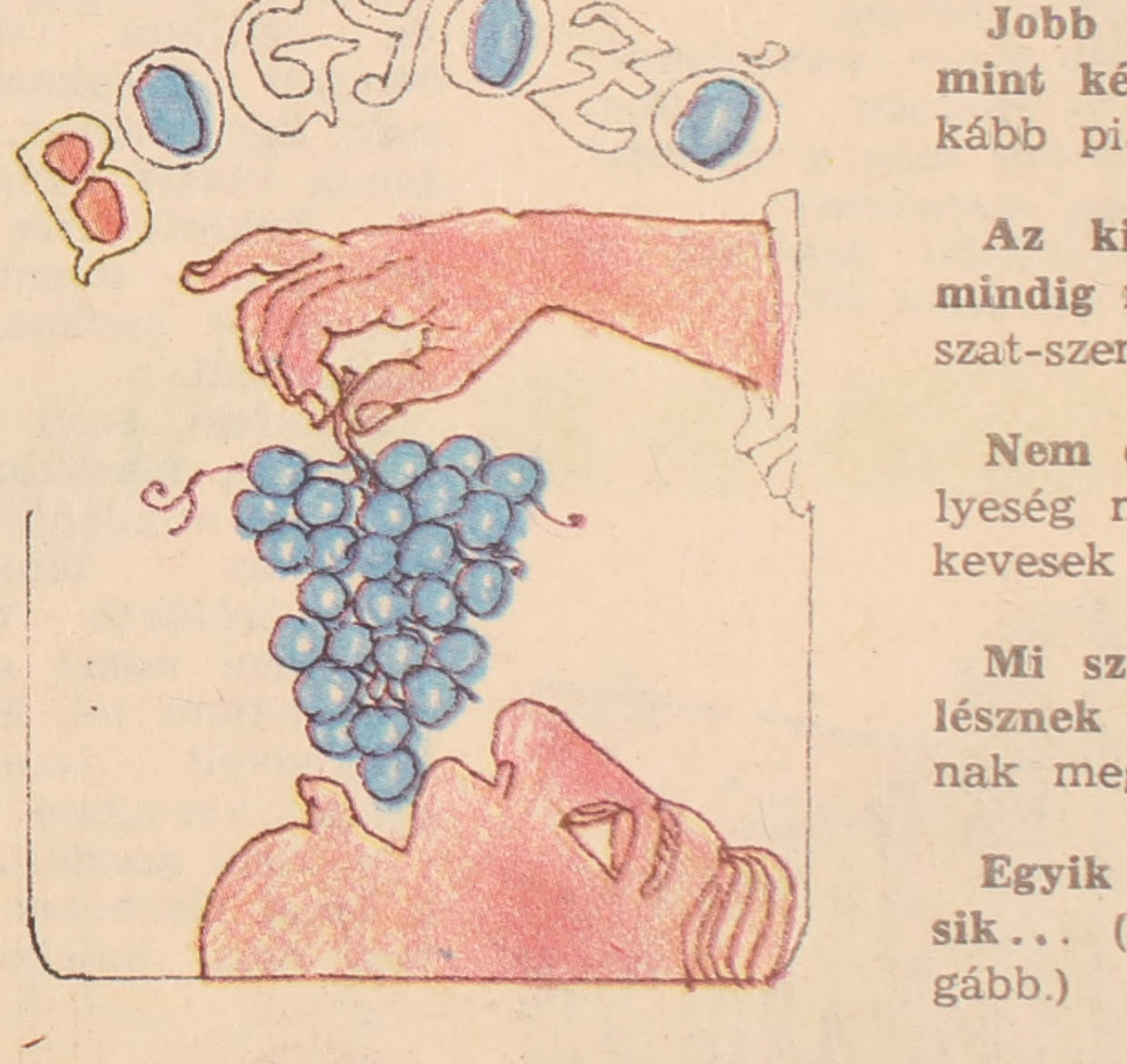

Ganyédombrul gyüvet, mustot meztélláb ne taposs! (Legfeljebb kevésbé lesz testes a bor.)

Minél ó-bb, annál jobb! (Becsüljük a nemes öregeket. Esetleg akkor is, ha történetesen nem borok.)

Borseprő jól seper. (Ennek anynyira nincs értelme, hogy egy szakszervezeti beszámolóban is megállná a helyét. Ahhoz viszont túl jól hangzik.)

Csak banga vincellér dönti a tőkét. Okos inkább metszi. (Némelyek már becézgetni is szokták, ami azért túlzás. Egyelőre . . .)

Jobb tíz maligán az itcében, mint két huligán a pincében. (Inkább piálj, mint bűnözz!)

Az ki egyszer madárijesztő — mindig madárijesztő. (Ennyit a látszat-személycserékről.)

Nem csak a Kövi dinka. (A hülyeség ma már nem a kiváltságos kevesek privilégiuma.)

Mi szülésznek a küret — szőlésznek a szüret. (Minden szakmának megvan a maga öröme.)

Egyik szőlő annyi, mint a másik . . . (Csak a fehér mindig drágább.)

Világ borleltárai, egyesüljetek! (Erre a monopóliumra szükség van, mert lehet sokat inni, lehet rengeteget inni, csak eleget nem lehet inni.)

Must — angolul azt jelenti: muszáj. Néha magyarul is. (Annyi baj legyen, már Zalán is futott!)

Agg kacorra holló sem varnyog. (Nyugdíjasnak nem jó lenni. Kár.)

Kit érdekel az igető, ha nyílik a venyigető? (A nyelv rozsdásodhat, de a gégét mindig olajozni kell.)

(p. p.)

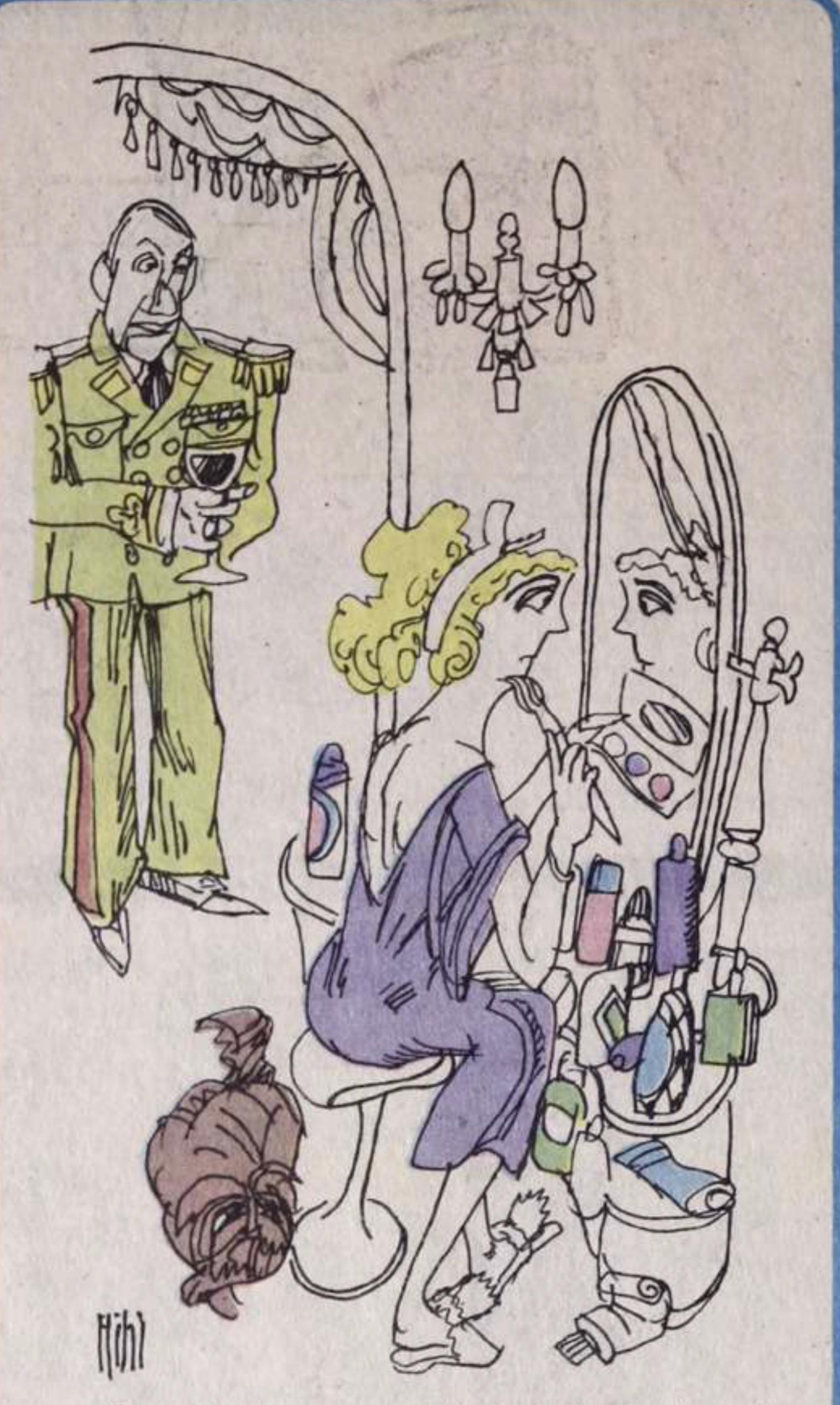

– Egy szép napon mindketten lemondhatunk a vegyi fegyverekről . . .

ESTEFELE

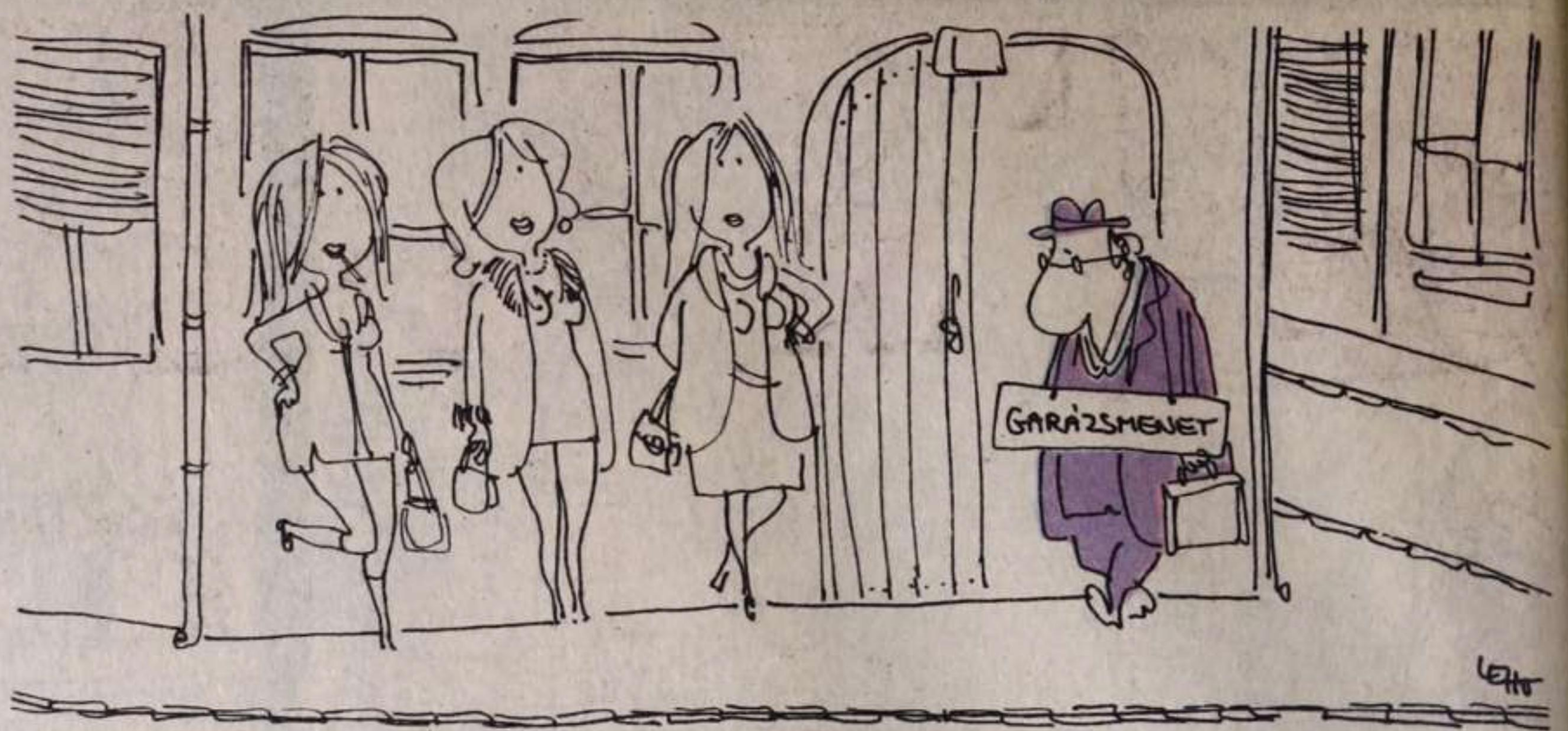

MINDEN NAP ELUTAZNÉK

— Kezeit csókolom, a miniszterelnök biztatására jöttem ide — mondtam a jól szituált bankasszonynak. — Tőle hallottam először, hogy jövőre már korlátlanul utazhatok Nyugatra, ha van valutám. Szeretnék jövőre világcsúcsot dönteni: 1988-ban minden nap el akarok utazni Bécsbe. Esténként persze hazajönnék.

— Ha van valutája, utazzon — mondta a bankos hölgy.

— De nincsen! Arra gondoltam, hogy önök szponzorálnának engem. 1988 szökőév, tehát 366 napon át én úton-útfélen kijelenteném, hogy az önök bankjának jóvoltából döntögetem az utazási csúcsot. Gondolják meg ez micsoda nagyszerű reklám lenne a banknak, s micsoda politikai reklám a Magyar Népköztársaságnak. Egy magyar, aki naponta utazik nyugatra!

— Nekünk erre nincsen pénzünk — mondta közönyösen a bankasszony és elbocsátott.

Hazafelé azon morfondíroztam, másoknak miért sikerül mindenféle marhasághoz támogatókat, szponzorálókat találniuk, s nekem miért nem? De nem adtam fel. Másnap a közkedvelt izzadásgátló-céghez kocogtam be.

— Arra gondoltam, hogy a bécsi Grabenen minden nap nagy hajcihővel bekenem magam az önök szerével — javasoltam nekik.

— Miképpen kerül oda? — kérdezték egyből.

— Önök fedezik az utazásomat. A jövő év minden napján kiutaznék Bécsbe, ezzel demonstrálnám a magyar utazási szabályok liberalizmusát és a kenegetéssel pedig az önök termékének kiválóságát. Ha biztosítják részemre a szükséges devizát.

— Arról szó sem lehet, mert nekünk sincs, de 366 tubus izzadásgátlóval szívesen szponzoráljuk.

Ez is valami, gondoltam hazafelé, a Szent Jupátosok is a nulláról indultak.

Másnap új oldaláról közelítettem meg a témát. Kultúrmisszió is van a világon. Azok a srácok is erre alapoztak, akik az Ikarus ingyenbuszával végighajtatnak Afrikán Teleki Sámuel nyomában. Így aztán azon a reggelen egy kulturális intézetbe kopogtattam be.

— Karinthy Frigyes nyomába akarok lépni — közöltem velük.

— Mint humorista?

— Mint utazó. Karinthy többször volt Bécsben, én jövőre 366-szor akarom megtenni ezt az utat. Ezzel is propagálva a magyar állam jószomszédi viszonyát, nem is beszélve a szabad utazási lehetőségről. A Stephansdom előtt egy éven át minden nap elkiáltanám magamat: „Éljen az új magyar útlevéltörvény, éljen Karinthy Frigyes!”

— Tőlünk mit kíván? — kérdezték utálkozva.

— Napi 3 ezer forint értékű schillinget, ennyi kell egy kiutazáshoz.

— Ezzel momentán nem szolgálhatunk, de támogatjuk az útját 366 darab ebédjeggyel, amely intézetünk ebédlőjében felhasználható.

Nem rossz, dünnyögtem magamban hazafelé, de azért még nem voltam teljesen megelégedve. Új taktikához kell folyamodnom.

Egy utazási iroda vezéréhez sikerült belopakodnom.

— Jövőre 366-szor szeretném körbeutazni a földet. Ehhez szeretnék önöktől devizális lehetőséget kapni. Viszonzásul az utazási iroda emblémájával díszített sapka, sál és lábszárvédő lesz rajtam.

— Miért pont 366-szor?

— Mert szökőév lesz.

— Ennyi devizánk nincs, de három emblémával szponzorálhatjuk. A sapkát, sálat és lábszárvédőt vegye meg maga.

Még mindig nem értem, mit csináltam rosszul. Másoknak miért sikerül, s nekem miért nem?

Majláth László

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

A sarki kocsmába bemegy egy fiatalasszony, és kérdi a felszolgálót:

— Mondja, kérem, itt van a férjem?

— Nincs, asszonyom!

— Honnan tudja, amikor még a nevemet sem mondtam?

— Soha senkinek a férje nincs itt . . .

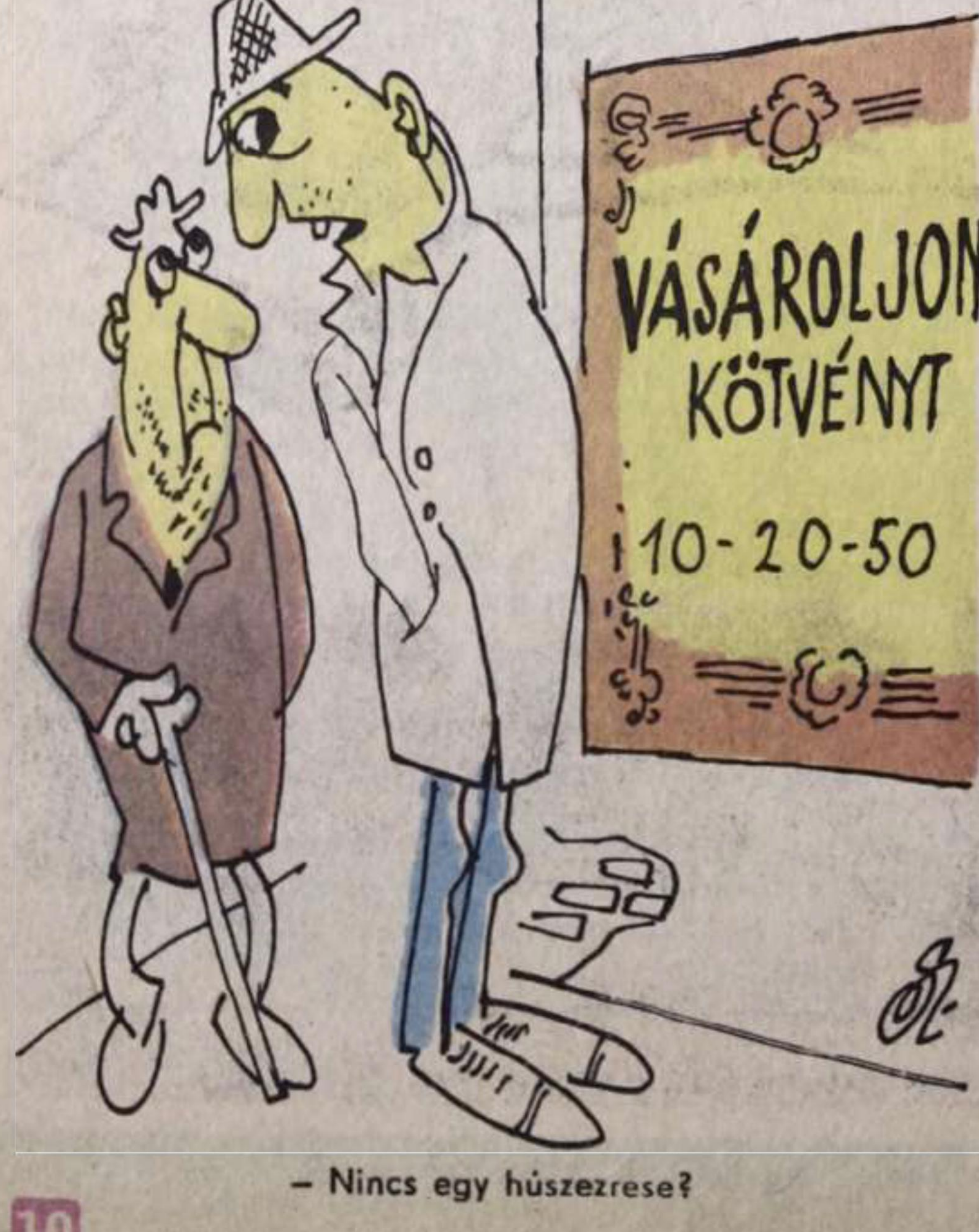

– Nincs egy húszezrese?

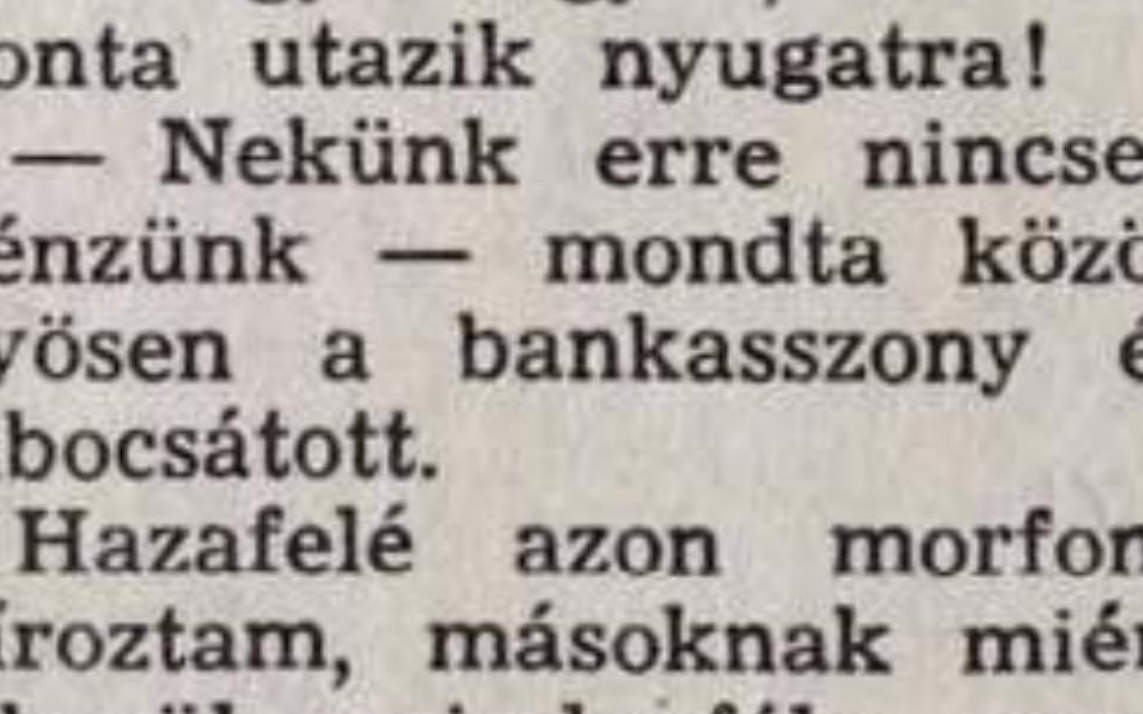

— A villa mellé építsen három medencét: az egyikben legyen meleg víz, a másikban hideg, a harmadikban ne legyen víz! — utasítja a milliomos az építészt.

— És mire kell önnek ez a harmadik medence?

— Vannak olyan üzletfeleim, akik nem tudnak úszni . . .

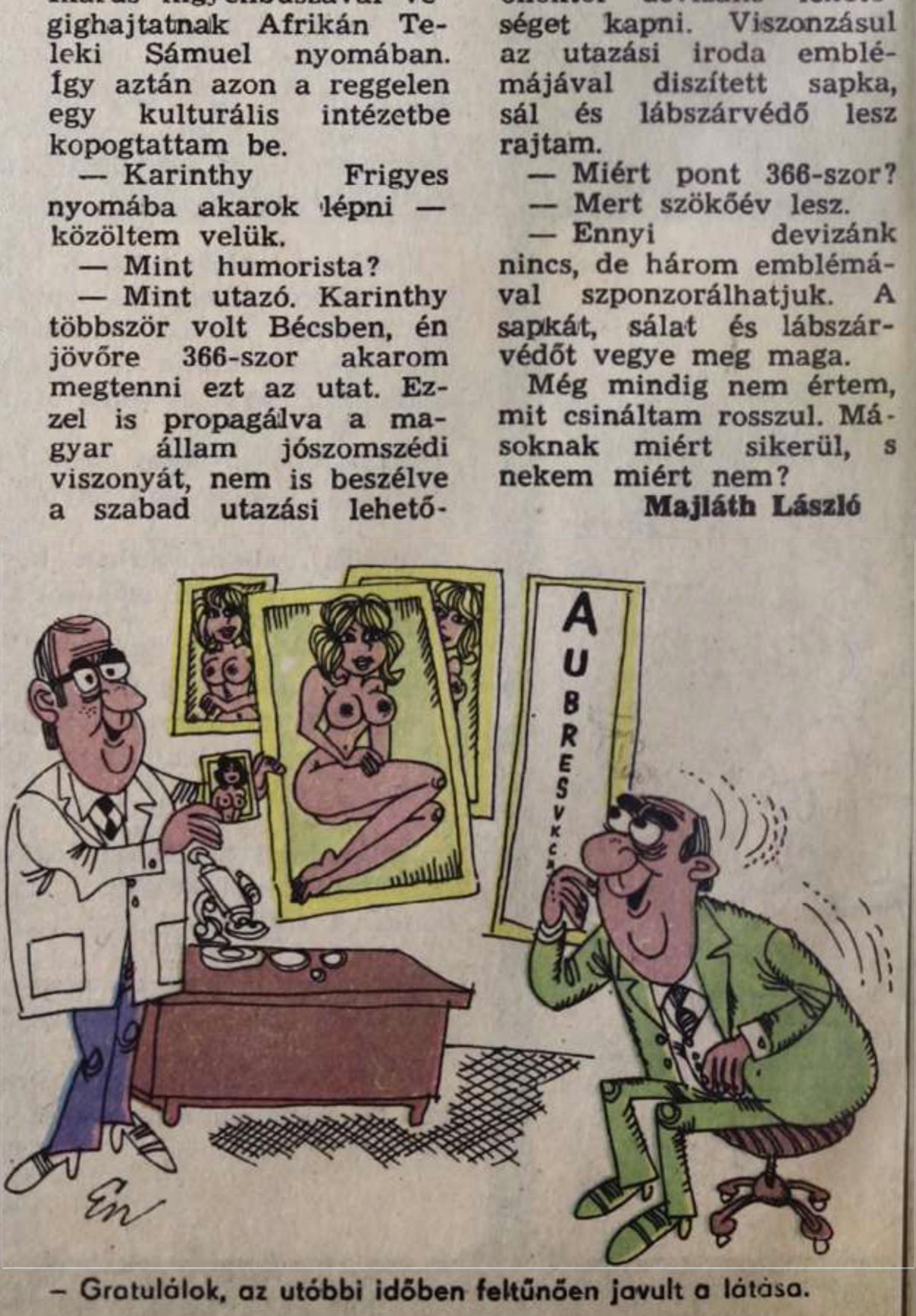

– Gratulálok, az utóbbi időben feltűnően javult a látása.

ÚTLEVÉL

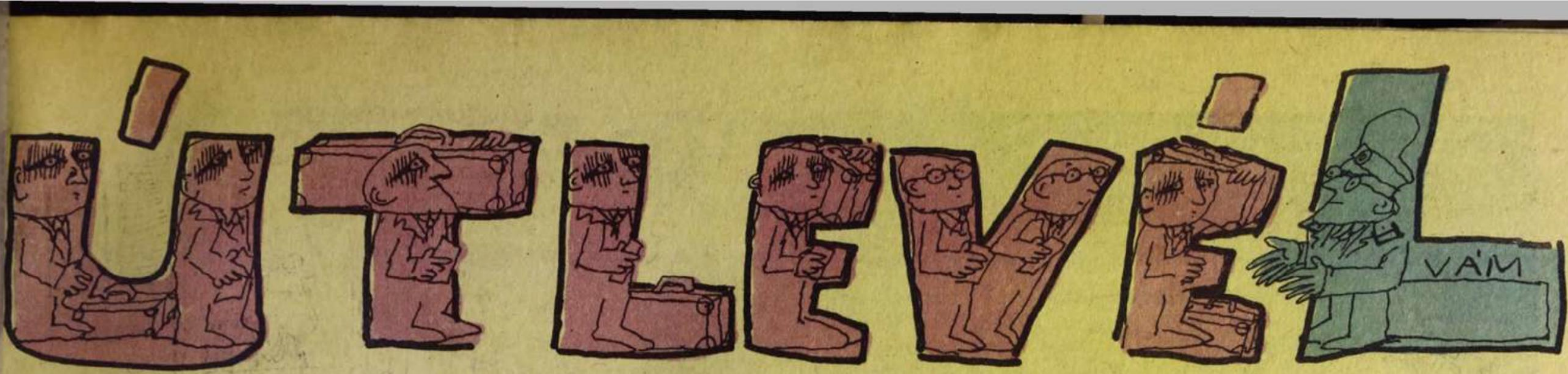

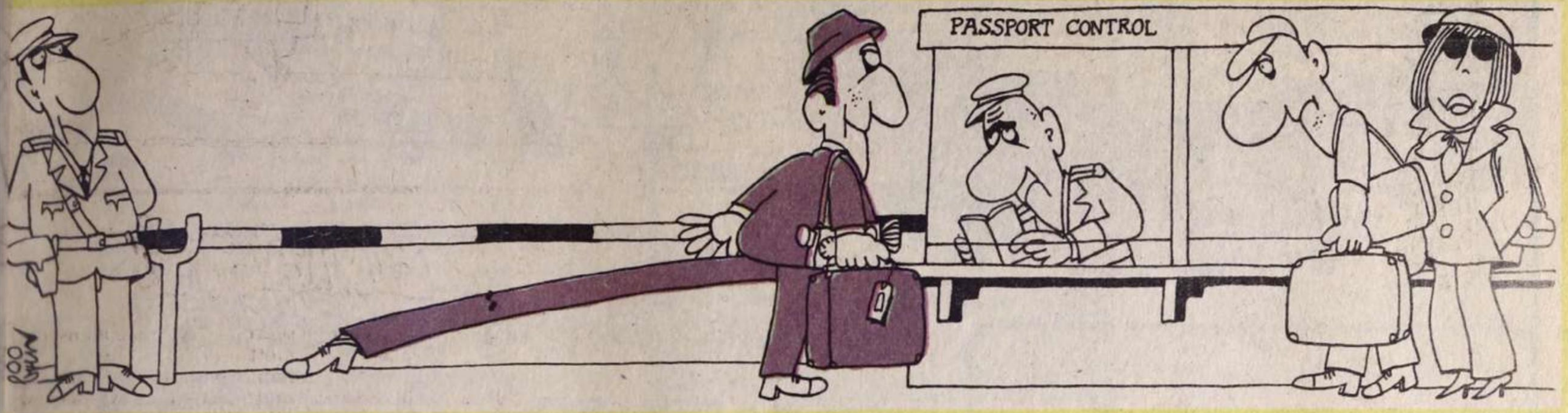
PASSPORT CONTROL

DALLOS, BALÁZS-PIRI, BRENNER, DUNAI, LEHOCZKI, FÜLÖP

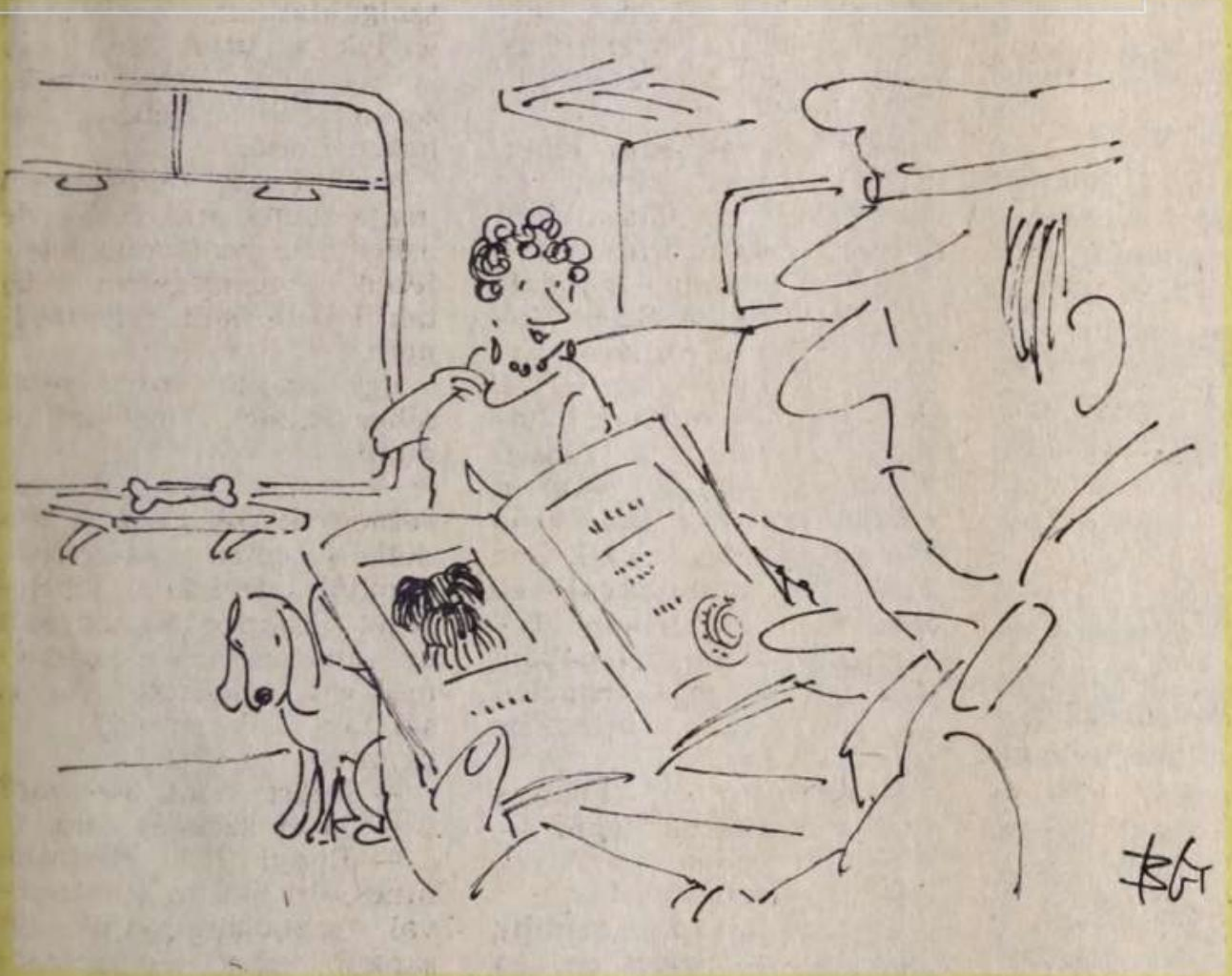

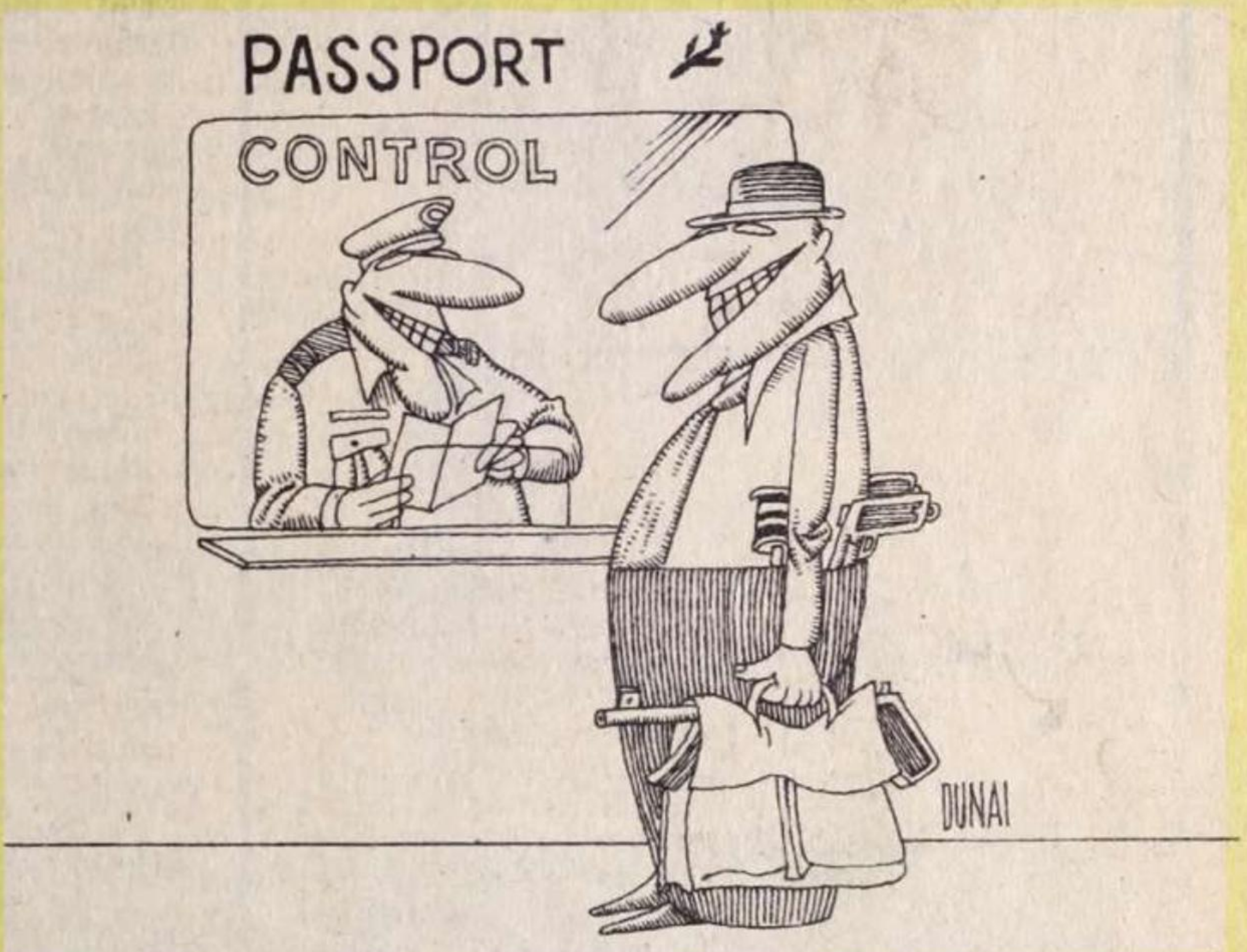
PASSPORT
CONTROL
DUNAI

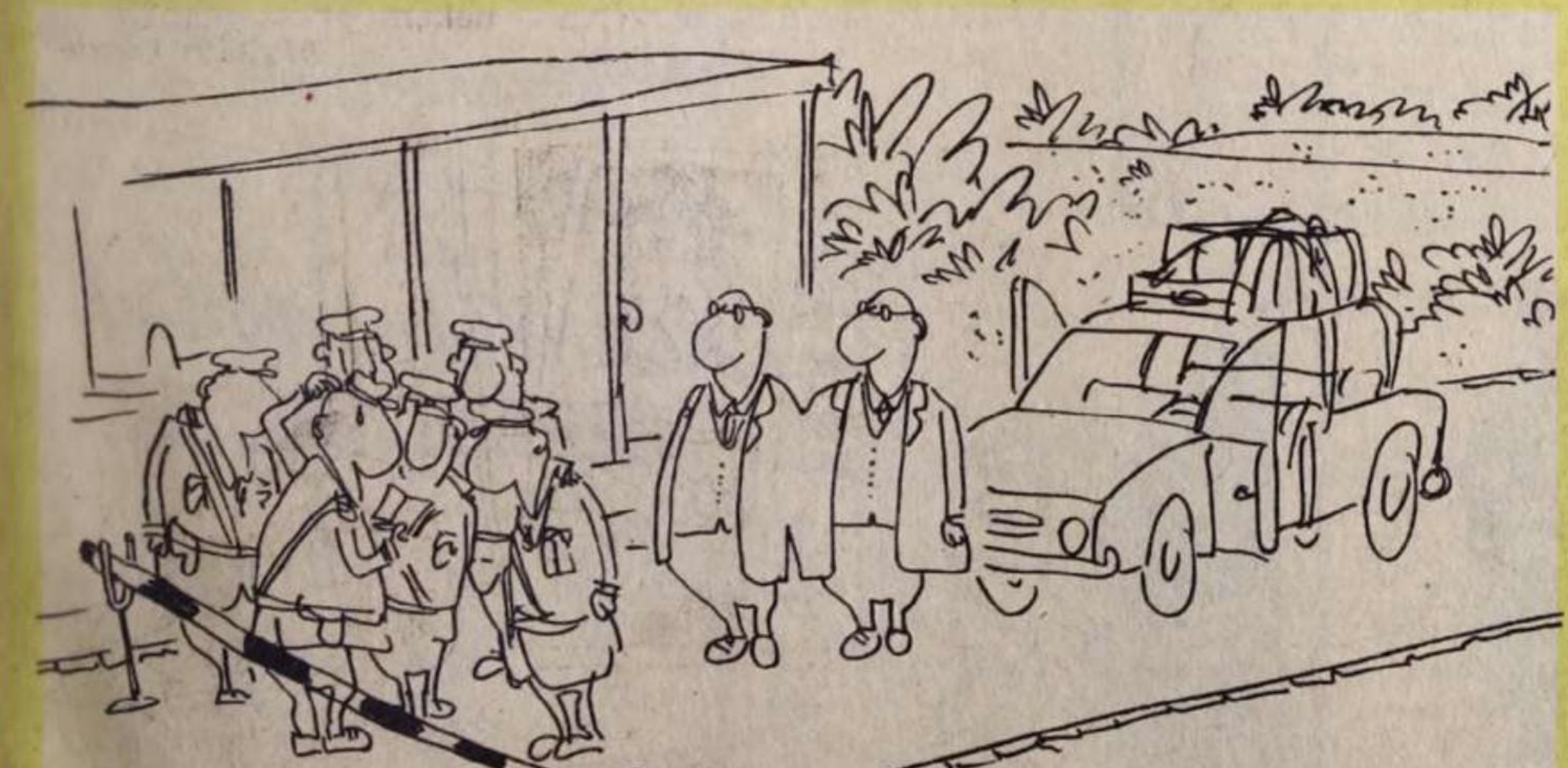

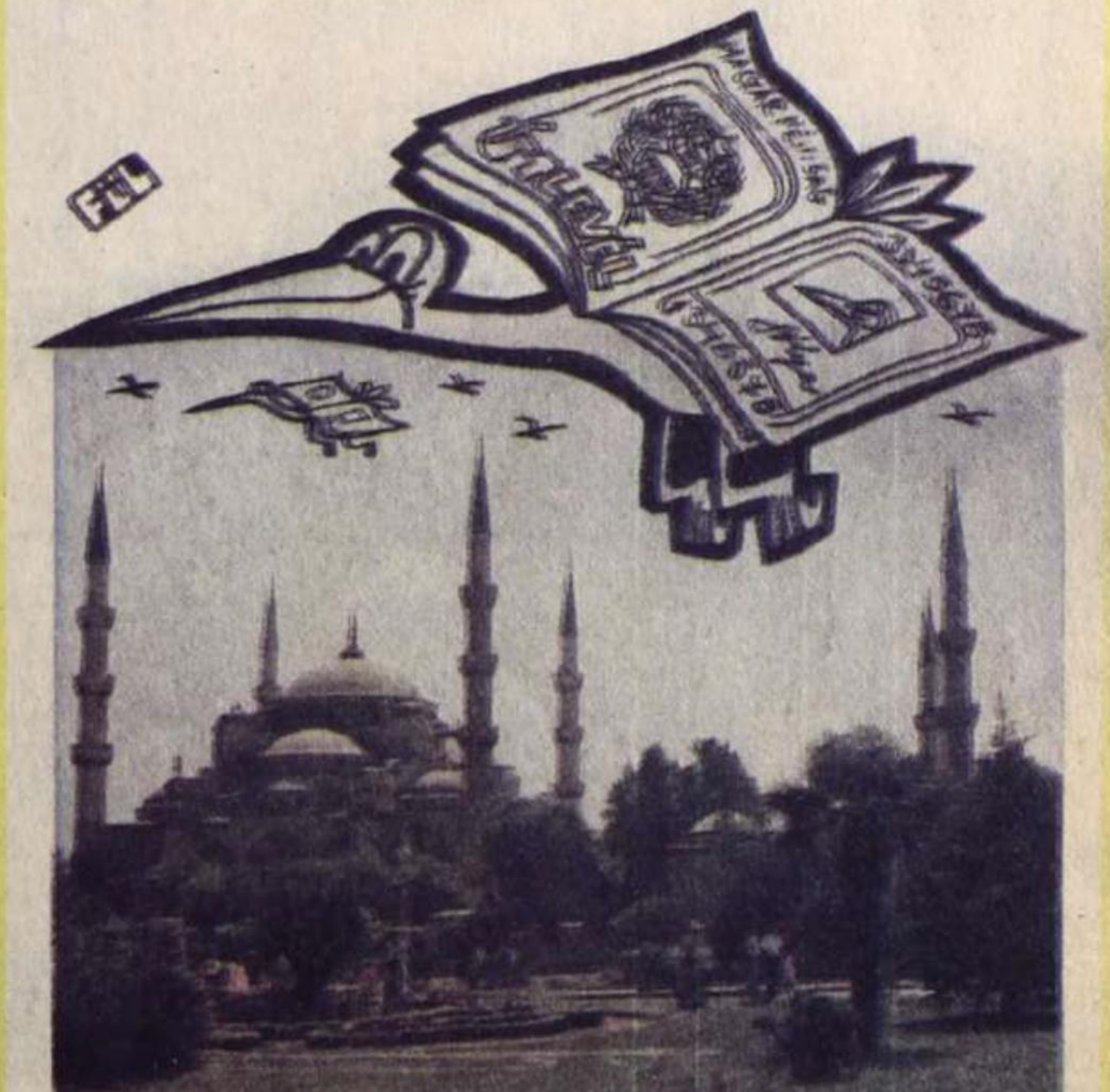

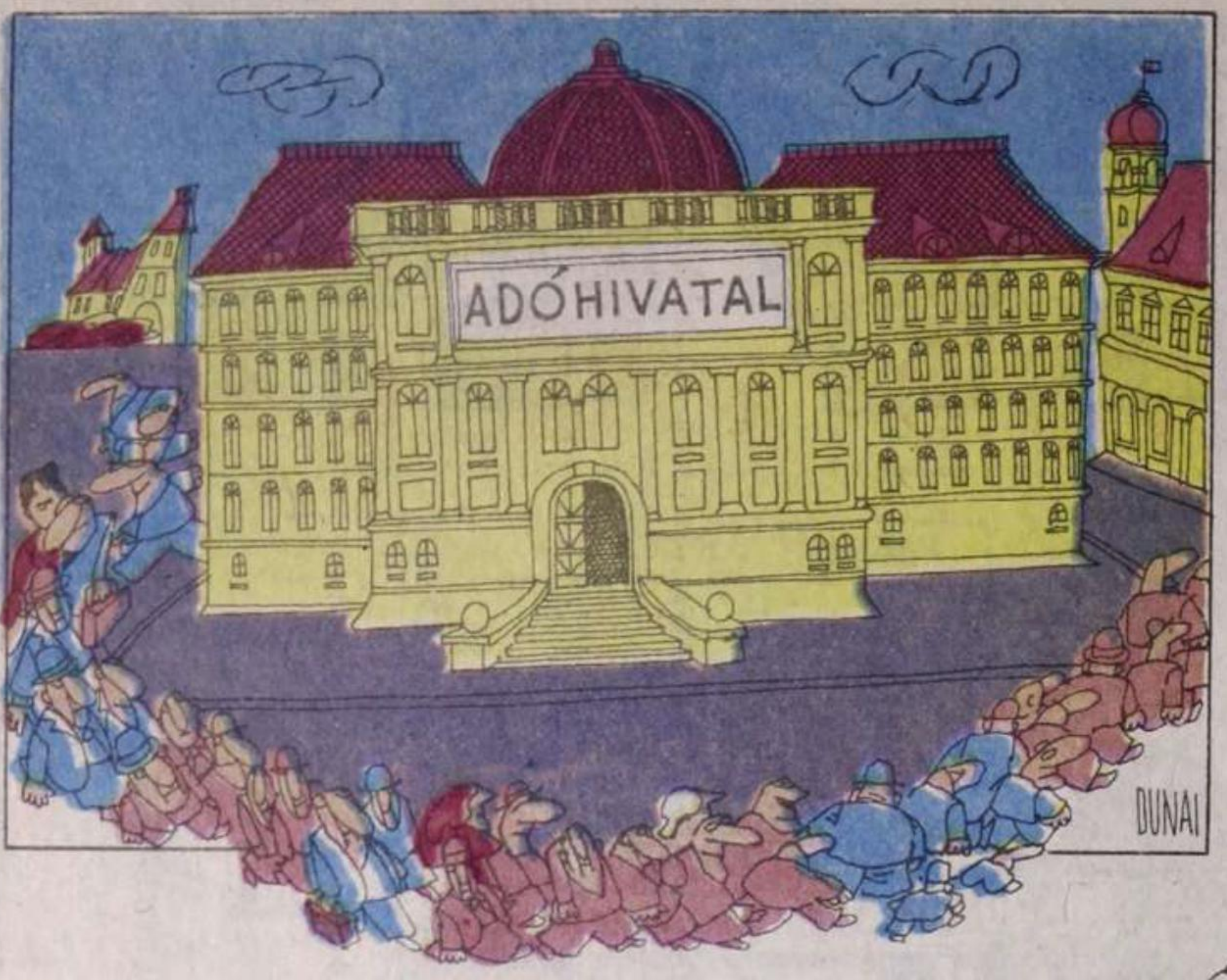

ÉLETMÓDREFORM

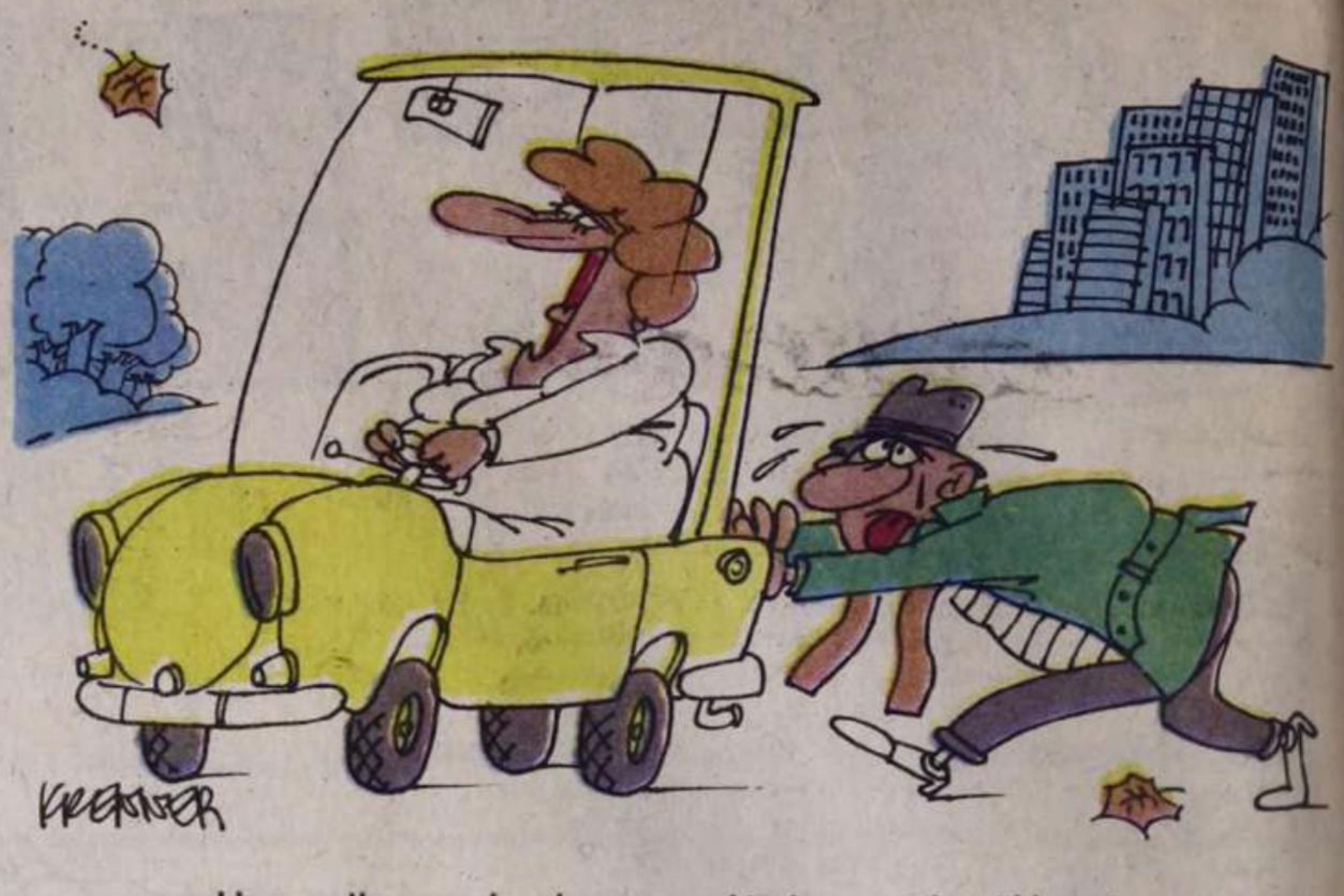

– Ugye milyen egészséges ez a kis fogyasztáscsökkentés . . .

KORSZERŰ KITÜNTETÉS

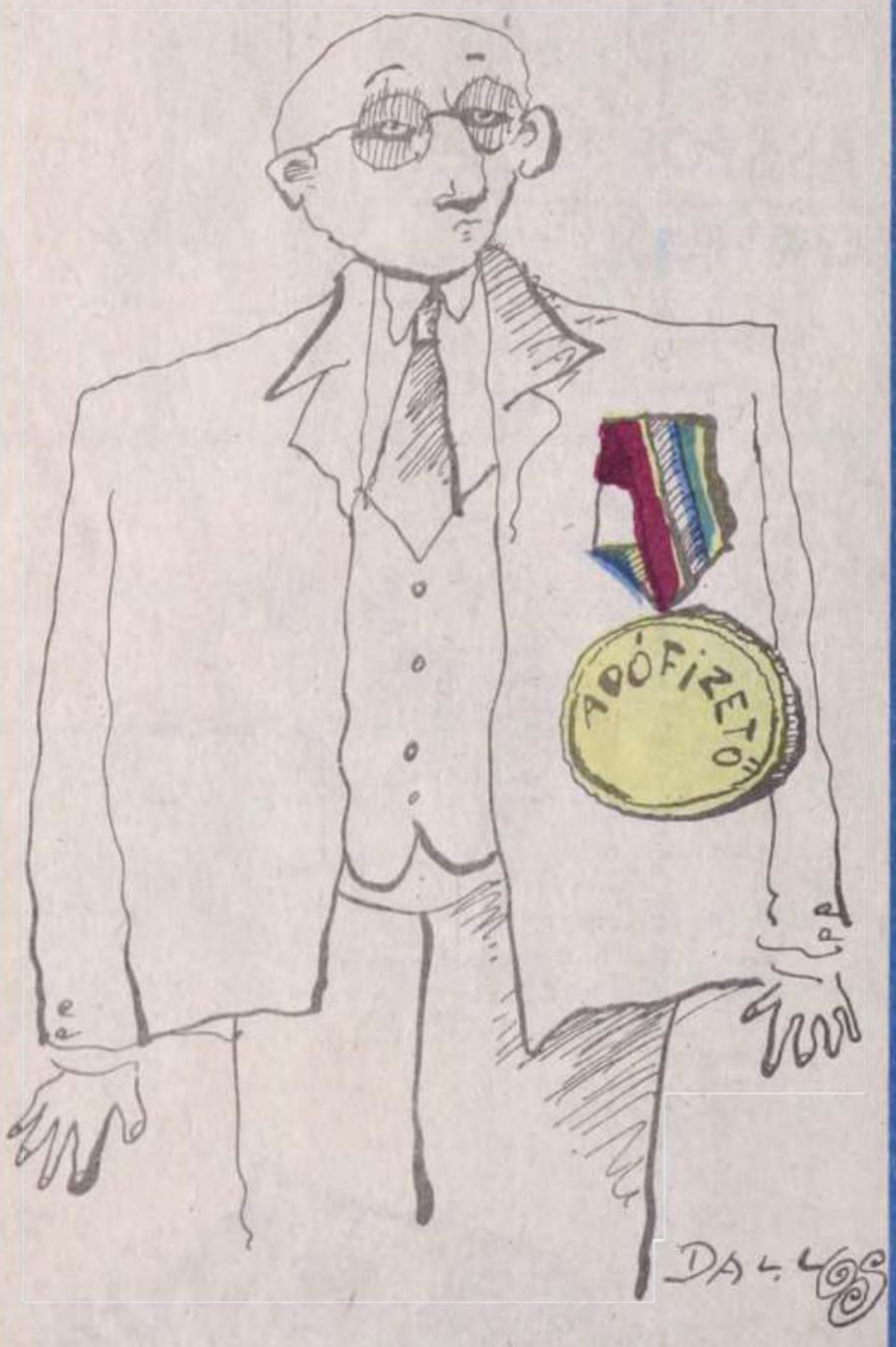

KÖNYVRŐL-KÖNYVÉRT

— Köszöntöm a rádióhallgatókat és a jelenlevő könyvbarátokat! Mai műsorunkkal a Szamárfül utcai könyvesboltból jelentkezünk. Mindjárt kezdjük is a játékot! Felolvasok néhány sort, önöknek azt kell kitalálniuk, honnan való az idézet.

Sem utódja, sem boldog őse,
Sem rokona, sem ismerőse
Nem vagyok senkinek.
Nem vagyok senkinek.

Egy toronymagas fiatalember már bökdös is.

— Nos, miből idéztem?

— Szerintem ez az idézet egy bírósági tárgyalásból való, minden bizonnyal valami apasági per lehet . . .

— Nem, ez egészen más műfaj. Ki tudja? Tessék!

— Ez egy versrészlet, méghozzá Ady Endrétől.

— Úgy van. Megmondaná a címét?

— Parafa utca tizennyolc, első emelet, négy.

— Nem az ön címét, a költemény címét kérdeztem.

— Szeretném, ha szeretnének.

— Kitől kaptam a jó választ?

— Tőlem.

— Köszönöm, ön nyert egy könyvutalványt. Tapsoljuk meg! (Taps)

— A következő kérdés is egy magyar költővel kapcsolatos. Ki az a poéta, aki majdnem pontosan 164 és fél évvel ezelőtt született, a szabadságharc idején Bem apó mellett szolgált, Segesvár mellett esett el? Ő írta az Anyám tyúkját is. Nem tudja senki? Segítségül annyit mondhatok, hogy Budapesten van ilyen utca is meg híd is.

— Hepehupás Béla?

— Nem. De ez a bácsi nagyon tátog, úgy látom, tudja a választ. Tessék hangosan mondani, ide a mikrofonba!

— Hát a . . . hogyis? . . . hogyis? . . .

— Nagyon jó nyomon van! Milyen Sándor?

— . . . hogyis? . . . Hogyis?

— Csak nem Petőfi Sándort akar mondani?

— Á, dehogy!

— Kitűnő felelet! Bizony Petőfi Sándorról van szó. Megérdemli a bácsi a könyvutalványt és a tapsot! (Taps)

— Most pedig felsorolom néhány mű címét: A fösvény, Képzelt beteg, Kényeskedők, Tartuffe. Ki tudná megnevezni a szerzőt? Annyit megsúghatok, hogy nevének kezdőbetűje M.

Ennek a hölgynek felcsillant a szeme, kire gondol?

— Mikszáth Kálmánra.

— Nem, nem ő a szerző.

— Bocsánat, de én nem mondtam, hogy ő a szerző, én csak azt mondtam, hogy most éppen Mikszáthra gondolok. Ezeket a regényeket természetesen Mókai Jór írta.

— Még így sem egészen jó. De itt mögöttem a technikus kollégák mutatnak egy lapot, próbálja meg elolvasni, ami rá van írva!

— Moliére.

— Nagyszerű! Kérem, mutatkozzék be!

— Dr. Nocsak Tivadarné.

— Foglalkozása?

— Tanár.

— És milyen tanár?

— Tánctanár.

— Jó, akkor ön is megkapja a könyvutalványt és a tapsot. (Taps)

Módos József

MAI FAUST-LEGENDA

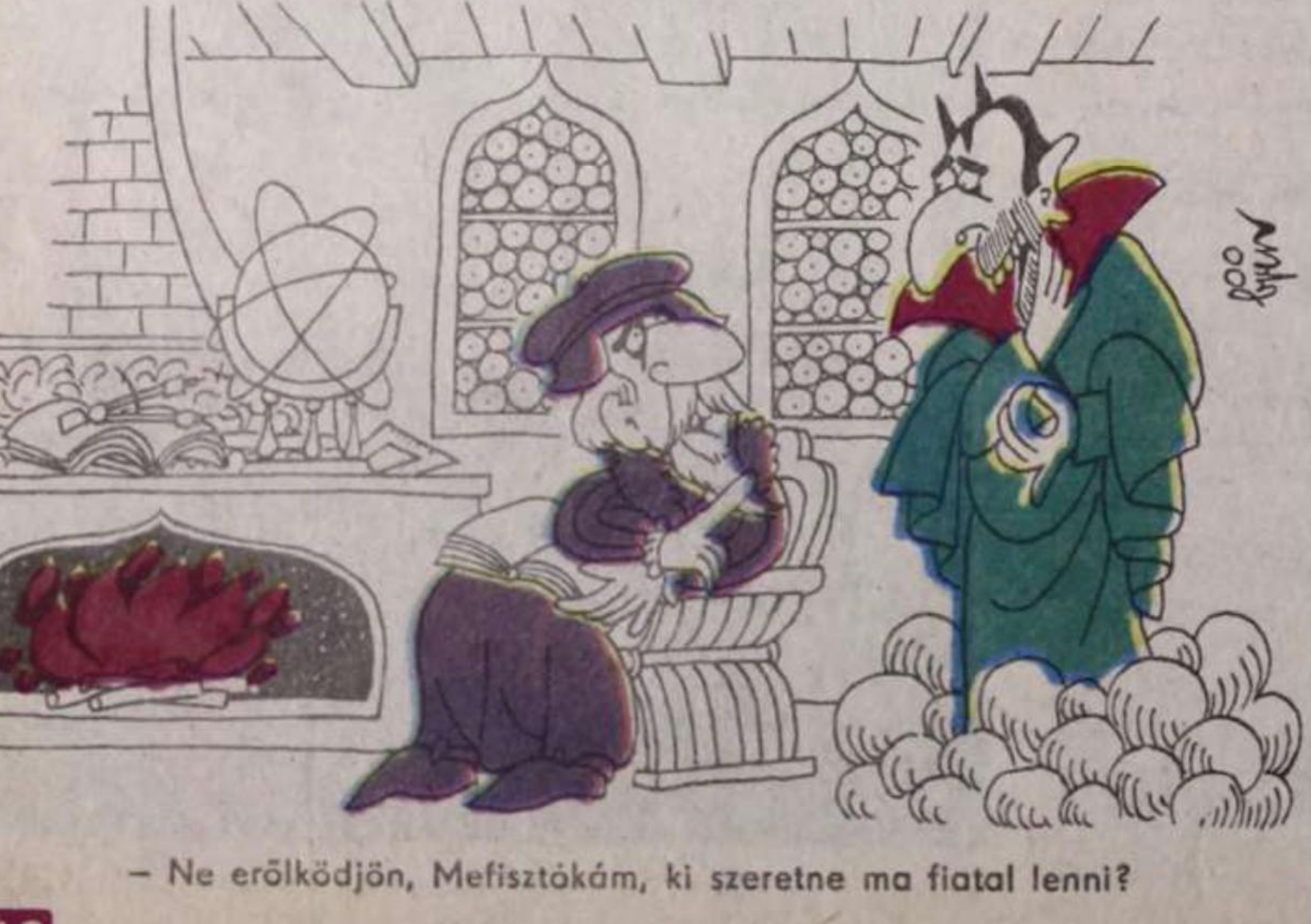

– Ne erőlködjön, Mefisztókám, ki szeretne ma fiatal lenni?

VÁLLALKOZÁS

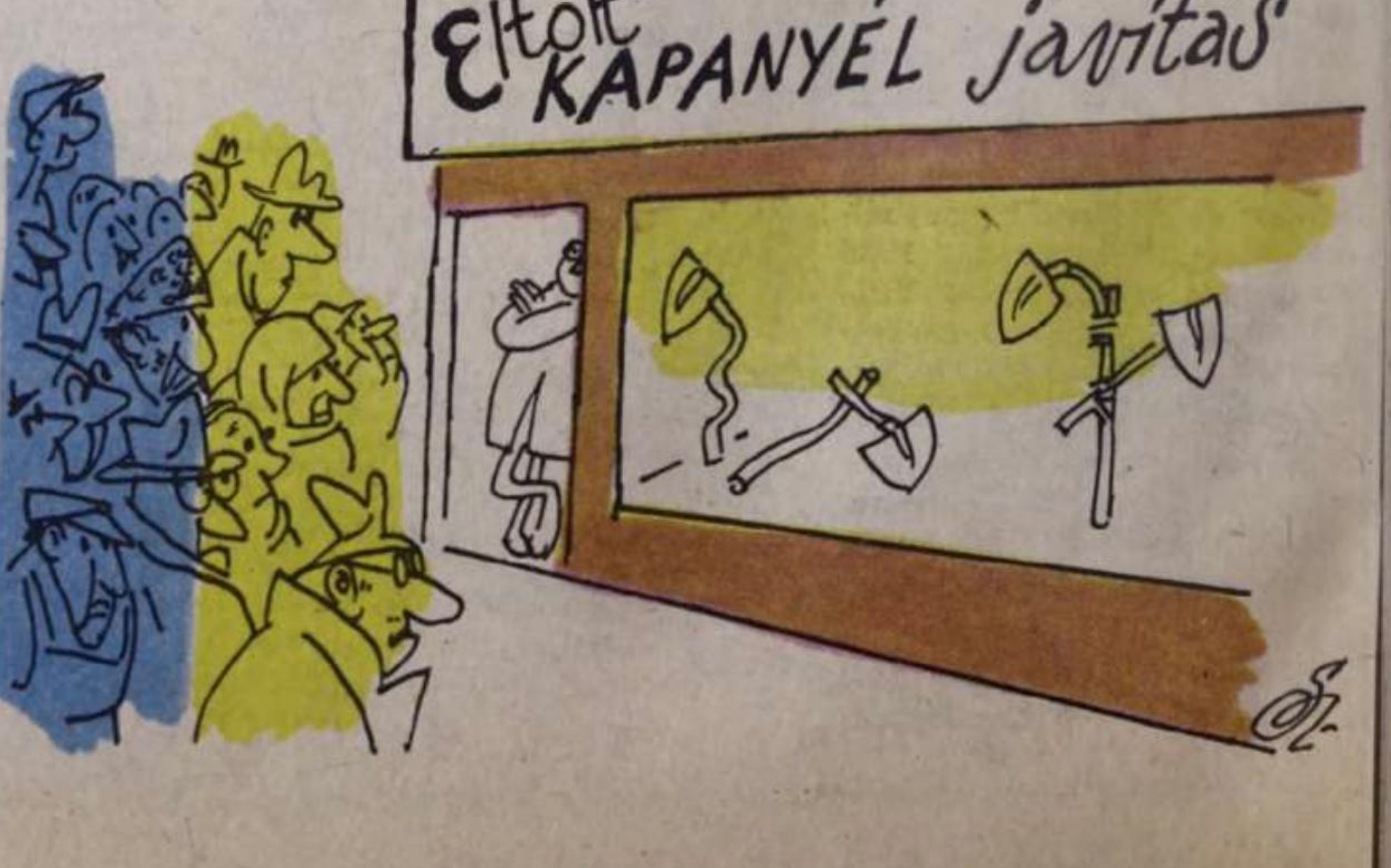

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 2—3 hónapos, világos színű, palotapincsi kiskutyát; — Magyar és külföldi színészek, énekesek régebbi fotóit; — Külföldi képeslapokat; — Az Egészséges életmód c. 1985-ben megjelent ismeretterjesztő füzetet.

KINÁLNAK: A Nagyvilág c. folyóirat 1970—1985. évi hiánytalan évfolyamait; — Nagyfrekvenciás oszcilloszkópot; — Öt oktávos elektronikus orgonát; — Szovjet gyártmányú nagyítóberendezést; — Fényképszárítót; — Képszélvágót; — Hermes típ. mechanikus táskaírógépet; — Conan c. német nyelvű képregénykönyvet; — Angol és német nyelvű képregényeket; — Jó állapotban levő 2x3 méteres gépi perzsaszőnyeget; — Előszobaszekrényt; — Az IPM magazin példányait; — Német nyelvű képeslapokat, magazinokat; — Falra szerelhető üveges vitrineket; — Egy rövid és egy hosszú szamurájkardot; — Két kedves, játékos, két hónapos kiscicát ajándékba, vagy állatbarátoknak.

CSERÉLNEK: 2 db 150 W-os Dynacord A/3 típ. hangfalat ipari varrógépre vagy 2 db HS 500-as hangfalra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

CIKI...

A minap az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat Váci utca elején levő boltjában valami szerényebb ajándékot szerettem volna vásárolni. Már belépésemkor feltűnt a sok csinos, fiatal, egyenruhás eladónő. Egy gyöngysorra rámutatva meg is kérdeztem az egyiktől, hogy milyen kőből van.

— Achát — így a magabiztos válasz.

Nahát, ez biztos nem achát — gondoltam, minthogy valamennyire kiismerem magam a féldrágakövek világában. Kicsit téblábolltam még, majd egy másik eladónőnél kíváncsiskodtam. Ő az egyik társához fordult, majd kis tanakodás után közölte:

— Ciki, de nem tudjuk.

Ebben a válaszban legalább az őszinteség értékelhető. Kézbe véve a gyöngysort, annyit tudtam meg róla a rajta levő terméktájékoztatóból, hogy az aranysárga (szerintem topáztörmelékből fűzött) gyöngysor indiai import, a számlából pedig, hogy 510 Ft az ára.

Kérdésem: nem lehetne-e áruismerettel rendelkező, szakképzett eladókat is alkalmazni, legalább a frekventált helyeken levő boltokban?

Nádory Györgyné
Budapest

NEM MEGY A HAJÓ

Ez évi 31. számunkban jelent meg Kádár Ferencné levele „Ha jó a kishajó" címmel. A BKV Sajtószolgálatának vezetőjétől az alábbi választ kaptuk:

A Fürdőigazgatóság a Szabadság strand hajóállomás felőli bejáratát 1985 óta nem üzemelteti. Vállalatunk egyébként is feltételes megállóként kezelte ezt az állomást. Mivel a kikötőt egész évben kevés utas vette igénybe, működtetését 1987-ben megszüntettük. Megjegyezzük még, hogy ezen a partoldalon nincs kiépített gyalogjárda, ezért nagyon balesetveszélyes a főbejárat megközelítése.

Kiss József
BKV Sajtószolg. vez.

*

Panaszosunk levele a nyár legrekkenőbb heteinek egyikén, augusztus elején jelent meg. Azóta két hónap telt el, elmentek a fecskék, megjött a zegernye és zimankó, végül aztán a BKV válasza is. Lehet, hogy a BKV úgy vélte: megvárja, amíg befagy a Duna, s az utazóközönség száraz lábbal is átsétálhat a Dagályba. Akkor meg már kinek hiányzik a kishajó?

(f. a.)

TÜCSÖK és BOGÁR

A Minisztertanács programjának célja az életmód megváltoztatása.

Csökkenteni kell az egyes megyék és területek halálozási mutatóiban mutatkozó aránytalanságokat: egyenlő életveszélyeket kell biztosítani mindenki számára. A ter-

Feltétlenül. Semmilyen előjognak nem vagyunk híveі!

(A Videoton újságból ollózta Melhardt István, suri olvasónk)

Sétálóutca Kaposvárott

Birtokba vették a járókelők Kaposvár sétálóutcáját. A megyeszékhely régi főútvonalán, a Május 1.

Egyes járókelők túlpezsdülő boldogságukban négykézláb sétáltak

(A Népszabadságban lelte Kühnle Mária)

— Minden fórumot megragadunk arra, hogy a fikereskedelmi oktatás, továbbképzés elképzelhetetlen. hogy minden reggel az igazis jó, mert a dolgozók sosem gyelmet az alaptevékenységre és az etikai kérdésekre fordítsuk. Enélkül ma már Nálunk bevált gyakorlat, kel *szemlézzük a boltokat,* szúrópróbaszerűen. Ez azért gatóval és az osztályvezetőktudhatják, mikor megyünk, így *állandó készenlétben* várják a „szemlét

Ami téboly, az téboly!

(A Népszavából ollózta Bihari János)

Hozzányúlni nem tilos, sőt!

Múzeumi csömöszölés papnéval

Mi benne volnánk, de mit szól hozzá a nagytiszteletű úr?

(A Pest megyei Hirlapban lelte Horváth Jánosné)

— **Újabb lakásokban** indult meg a távfűtés. Budapesten. Több száz család még mindig fűtés nélkül van. A fővárosi lakások távfűtése már kedden megkezdődött, a rendszerbe bekapcsolt 225 lakás közül azonban szerda reggelig mintegy 1500—1600 lakásban hidegek maradtak a radiátorok, mert az épületek fűtési rendszerének javí-

Csoda történt Budapesten!

(A Népszavából merítette Szántó Medárdné)

WIR SIND KLEINE SKLAWEN

(1987. 37. szám)

Kis ország — kis rabszolgák?

(Az Új Tükörben észlelte G. J.)

Egyik lakás azonnal beköltözhető, a másikban idős nő lakik, csatornázva. A gáz bevezetése folyamatban van. Irányár: 780 ezer Ft.

Úgy az igazi!

(Az Express újságból nyírta Gyalog Éva, bicskei olvasónk)

KICSERÉLTÉK

Ez évi 31. számunkban Gelka-huzavona címmel jelent meg olvasói levél egy elektromos húsdaráló javíttatásával kapcsolatban. Az alábbi választ kaptuk a Bács-Kiskun Megyei Tanács VB Kereskedelmi Osztálya Kereskedelmi Felügyelőségétől:

Közöljük, hogy Felügyelőségünk intézkedésére a panaszos Zelmer—86 típ. húsdarálójához a hiányzó kuplungrészt térítésmentesen megkapta.

Dr. Jobbágy Lajos
oszt. vez. h.,
a Felügyelőség vezetője

AJÁNLAT

című rejtvényünk megfejtése:

— Akkor ma este feküdjön le korán, unom, hogy mindennap elkésik.

200-200 forintot nyert:

Kovács Józsefné, Budapest, Háló u. 5. 1209

Rovó Istvánné, Pusztaszer, T. 456. 6769

Csák Miklósné, Fehérvárcsurgó, Petőfi u. 2. 8052

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

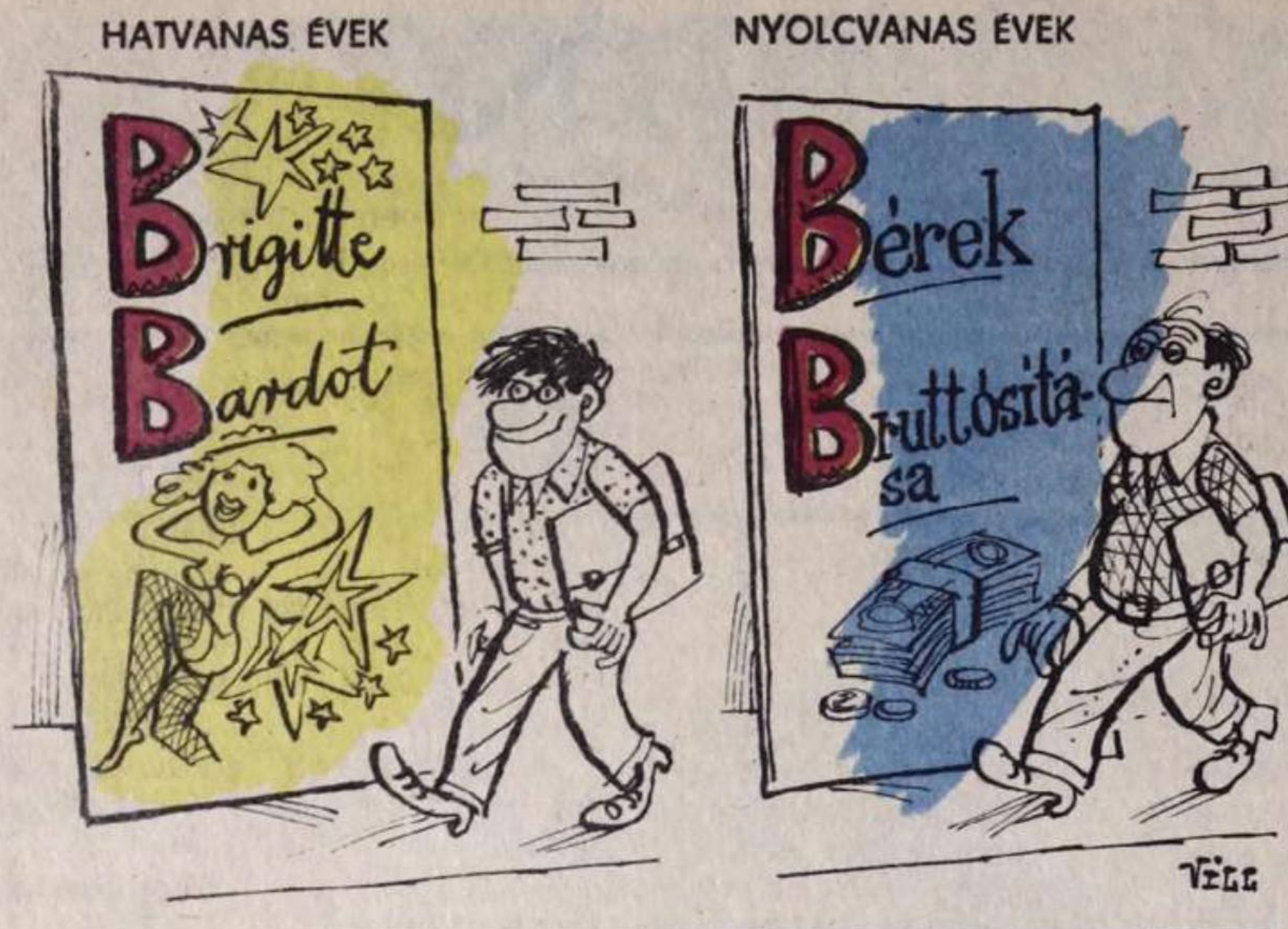
HATVANAS ÉVEK

NYOLCVANAS ÉVEK

Brigitte
Bardot
Bérek
Bruttósítása

IFJÚ KARIKATURISTÁK, FIGYELEM!

A Fővárosi Pedagógiai Intézet a Ludas Matyi szerkesztőségével karöltve karikatúra-pályázatot hirdet 10—18 éves budapesti diákok számára.

A karikatúrák témája kötetlen.

Kategóriák:

a) szöveges karikatúra
b) szöveg nélküli, filozófiai karikatúra
c) portré-karikatúra
d) szobor-karikatúra

Cím: Fővárosi Pedagógiai Intézet, 1082 Budapest, Horváth Mihály tér 8. II. em. Sipos Endre vezető tanácsadó. Részletes felvilágosítást az iskolai rajztanárok adnak.

Határidő: 1988. április 1.

A díjazott rajzokat a Ludas Matyi közli.

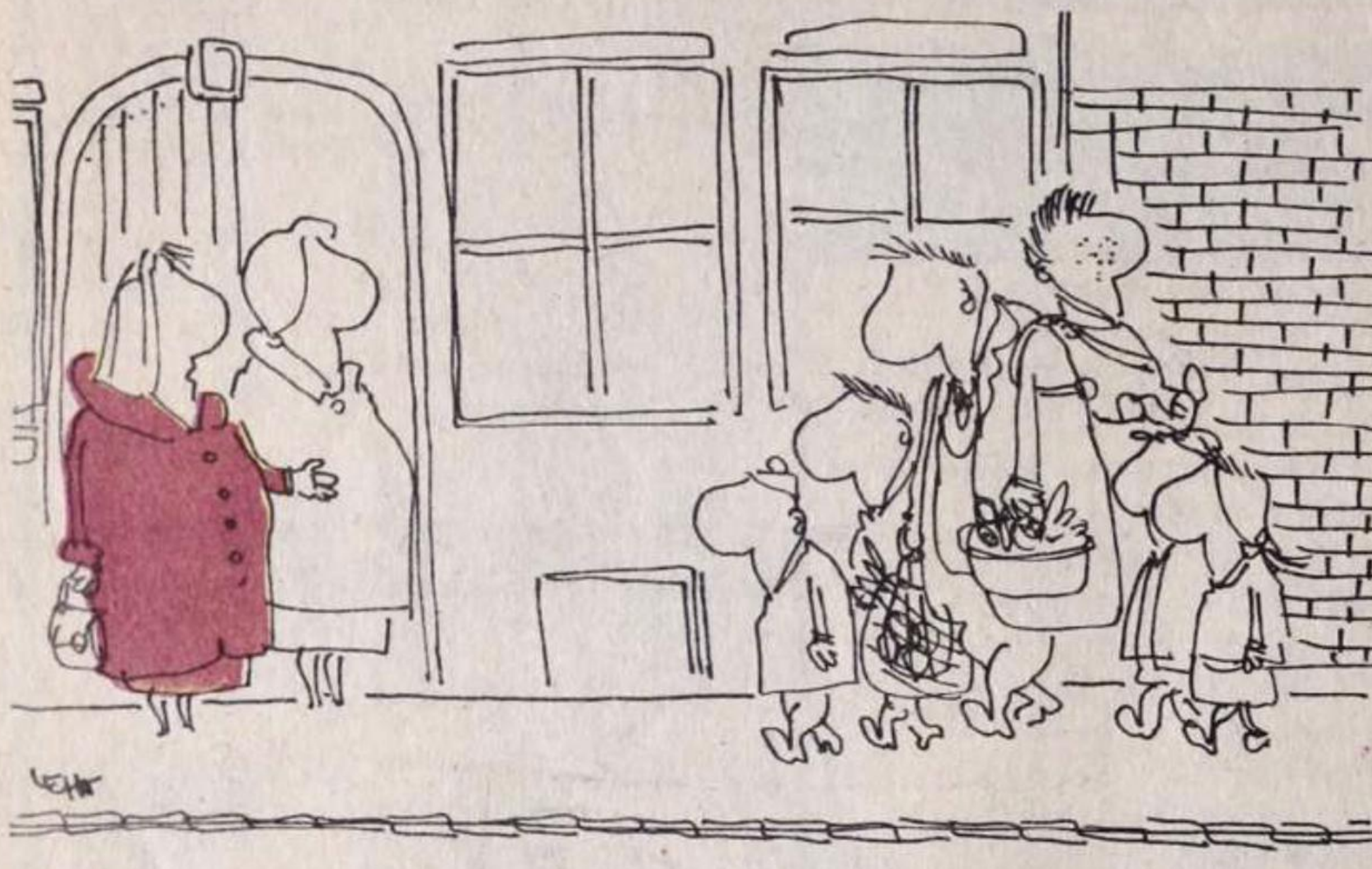

– Nekem egy férfira van szükségem! Hát lehet egy ilyen alakkal együtt élni?

BARÁTSÁGOS MÉRKŐZÉS

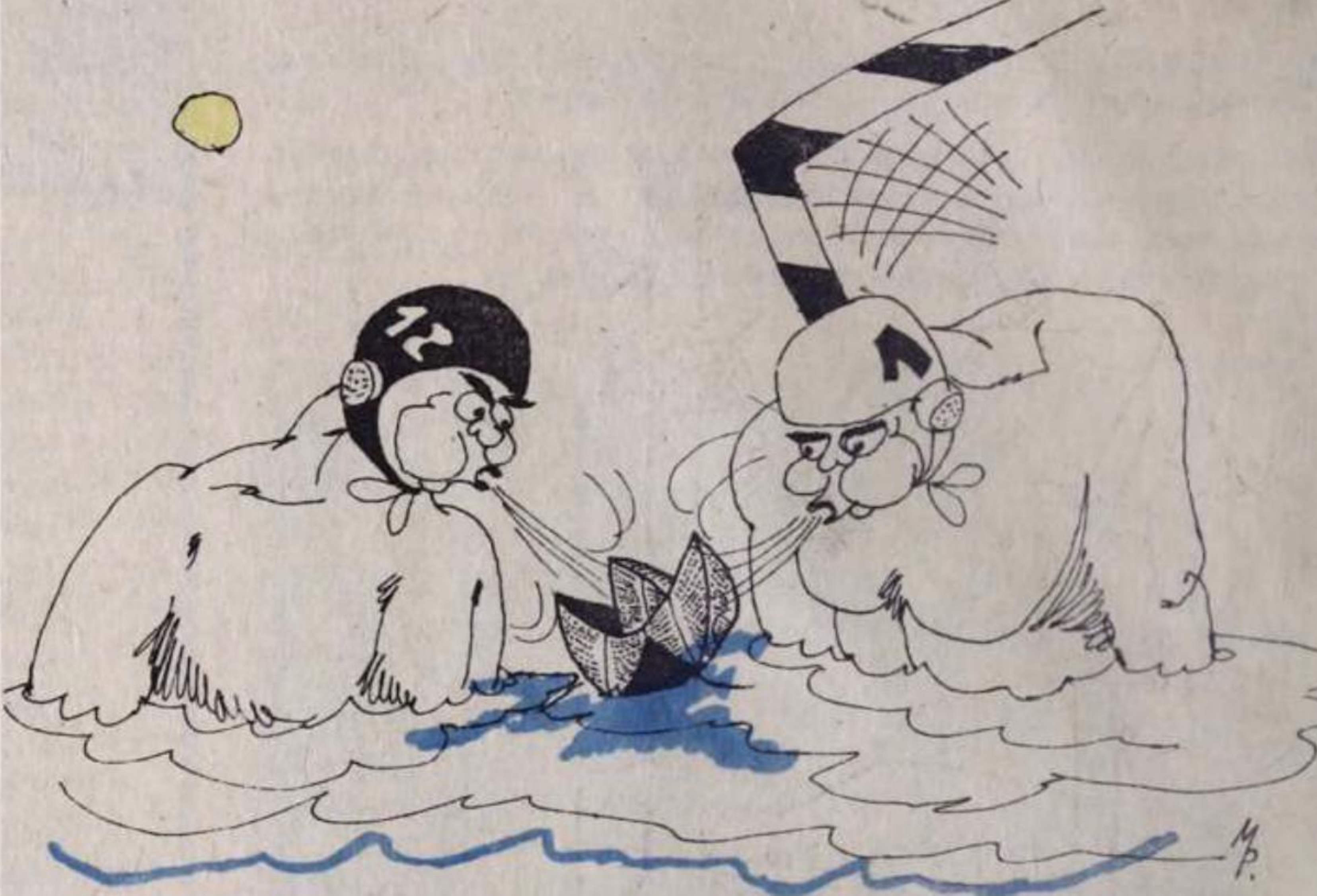

KÖLCSÖN

– Komámuram! Nem tudna nekem egy kis pénzmagot kölcsönözni? – állítja meg az utcán ismerősét egy falusi férfi. – Tudhatja, komámuram, hogy sohasem hordok pénzt magammal. – És odahaza? – erősködik tovább a koma.

A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 26-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

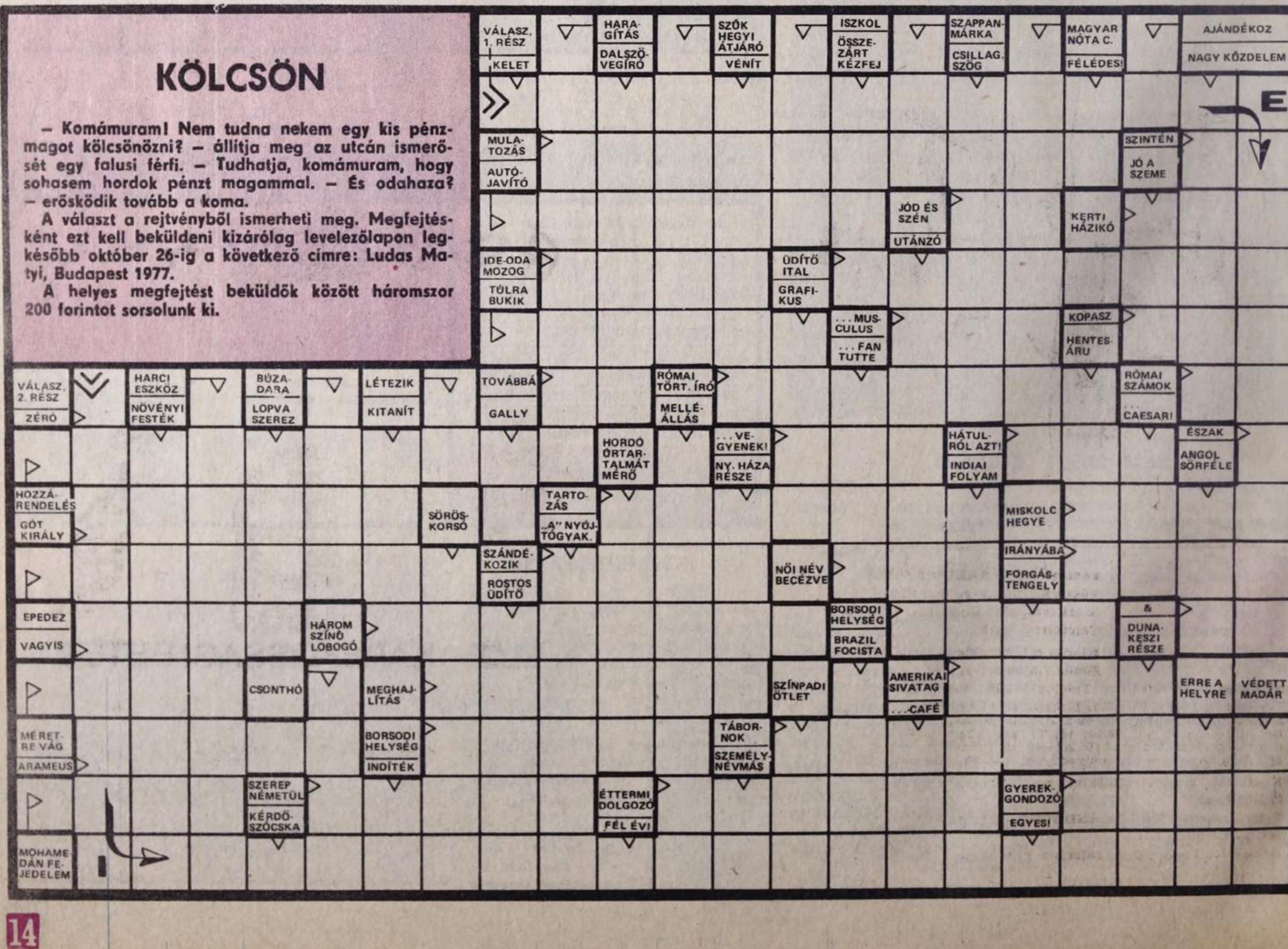

VÁLASZ, 1. RÉSZ
KELET
HARAGÍTÁS
DALSZÖVEGÍRÓ
SZŐK HEGYI ÁTJÁRÓ
VÉNÍT
ISZKOL
ÖSSZEZÁRT KÉZFEJ
SZAPPANMÁRKA
CSILLAG. SZÖG
MAGYAR NÓTA C.
FÉLÉDES!
AJÁNDÉKOZ
NAGY KŐZDELEM
E
MULATOZÁS
AUTÓJAVÍTÓ
SZINTÉN
JÓ A SZEME
JÓD ÉS SZÉN
UTÁNZÓ
KERTI HÁZIKÓ
IDE-ODA MOZOG
TÚLRA BUKIK
ÜDÍTŐ ITAL
GRAFIKUS
...MUSCULUS
...FAN TUTTE
KOPASZ
HENTESÁRU
VÁLASZ, 2. RÉSZ
ZÉRÓ
HARCI ESZKÖZ
NÖVÉNYI FESTÉK
BÚZADARA
LOPVA SZEREZ
LÉTEZIK
KITANÍT
TOVÁBBÁ
GALLY
RÓMAI TÖRT. ÍRÓ
MELLÉÁLLÁS
RÓMAI SZÁMOK
... CAESAR!
HORDÓ ŰRTARTALMÁT MÉRŐ
...VEGYENEK!
NY. HÁZA RÉSZE
HÁTULRÓL AZT!
INDIAI FOLYAM
ÉSZAK
ANGOL SÖRFÉLE
HOZZÁRENDELÉS
GÓT KIRÁLY
SÖRÖSKORSÓ
TARTOZÁS
„A" NYÚJTÓGYAK.
MISKOLC HEGYE
SZÁNDÉKOZIK
ROSTOS ÜDÍTŐ
IRÁNYÁBA
FORGÁSTENGELY
NŐI NÉV BECÉZVE
EPEDEZ
VAGYIS
HÁROM SZÍNŰ LOBOGÓ
BORSODI HELYSÉG
BRAZIL FOCISTA
&
DUNAKESZI RÉSZE
CSONTHÓ
MEGHAJLÍTÁS
SZÍNPADI ÖTLET
AMERIKAI SIVATAG
...CAFÉ
ERRE A HELYRE
VÉDETT MADÁR
MÉRETRE VÁG
ARAMEUS
BORSODI HELYSÉG
INDÍTÉK
TÁBORNOK
SZEMÉLYNÉVMÁS
SZEREP NÉMETÜL
KÉRDŐSZÓCSKA
ÉTTERMI DOLGOZÓ
FÉL ÉVI
GYEREKGONDOZÓ
EGYES!
MOHAMEDÁN FEJEDELEM
I

IMPORT HUMOR

MAGASLATI LEVEGŐ

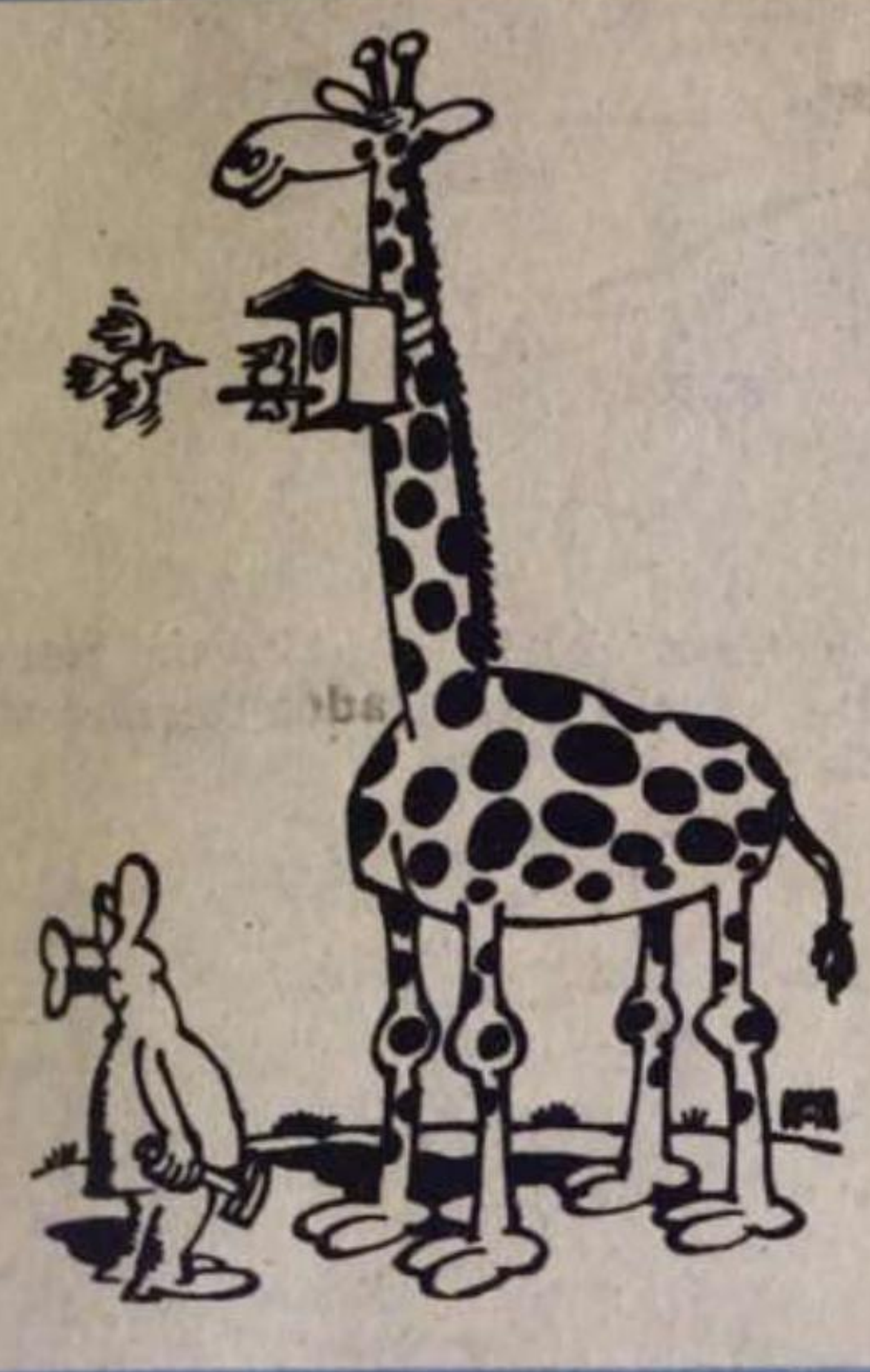

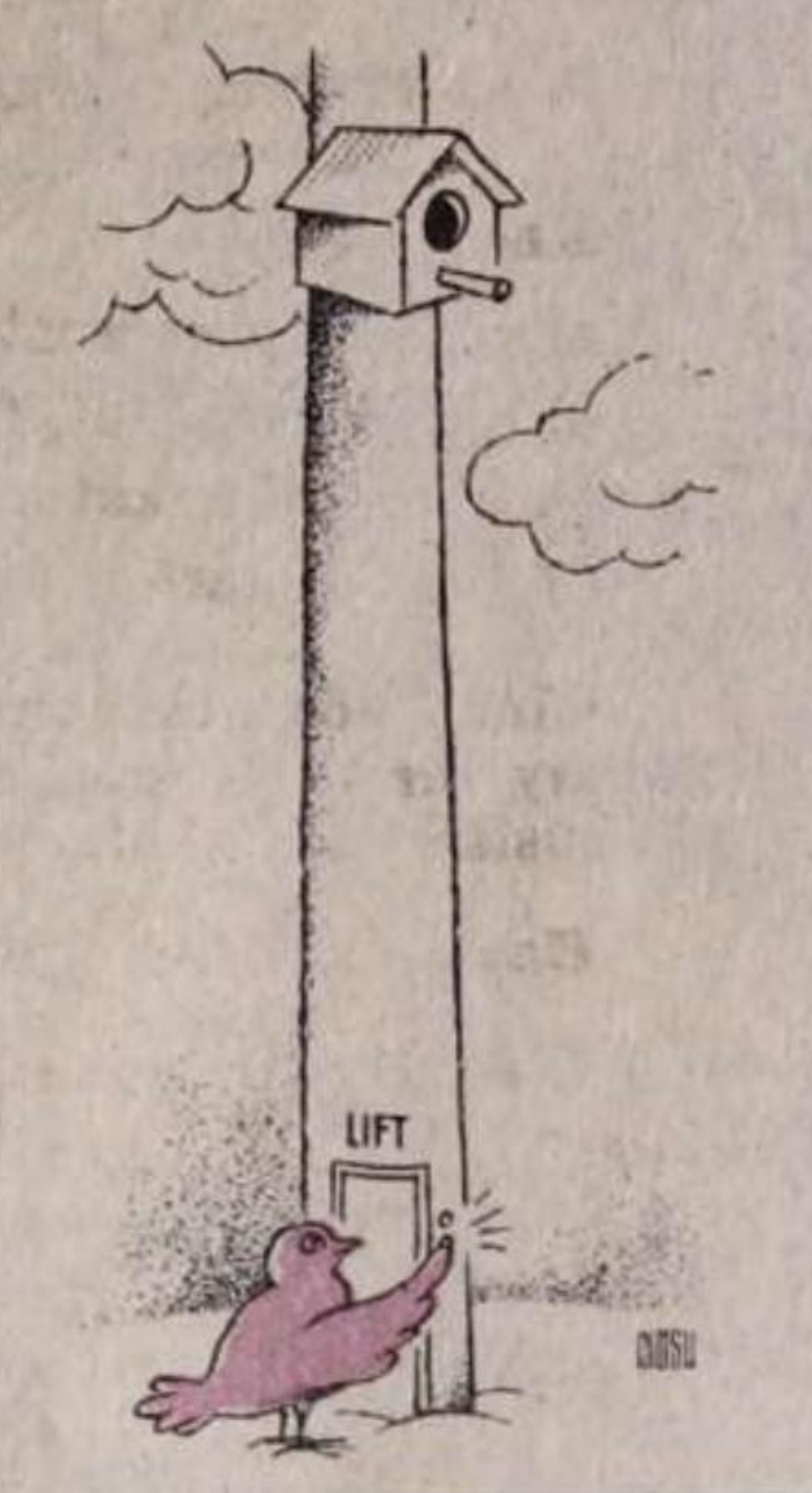

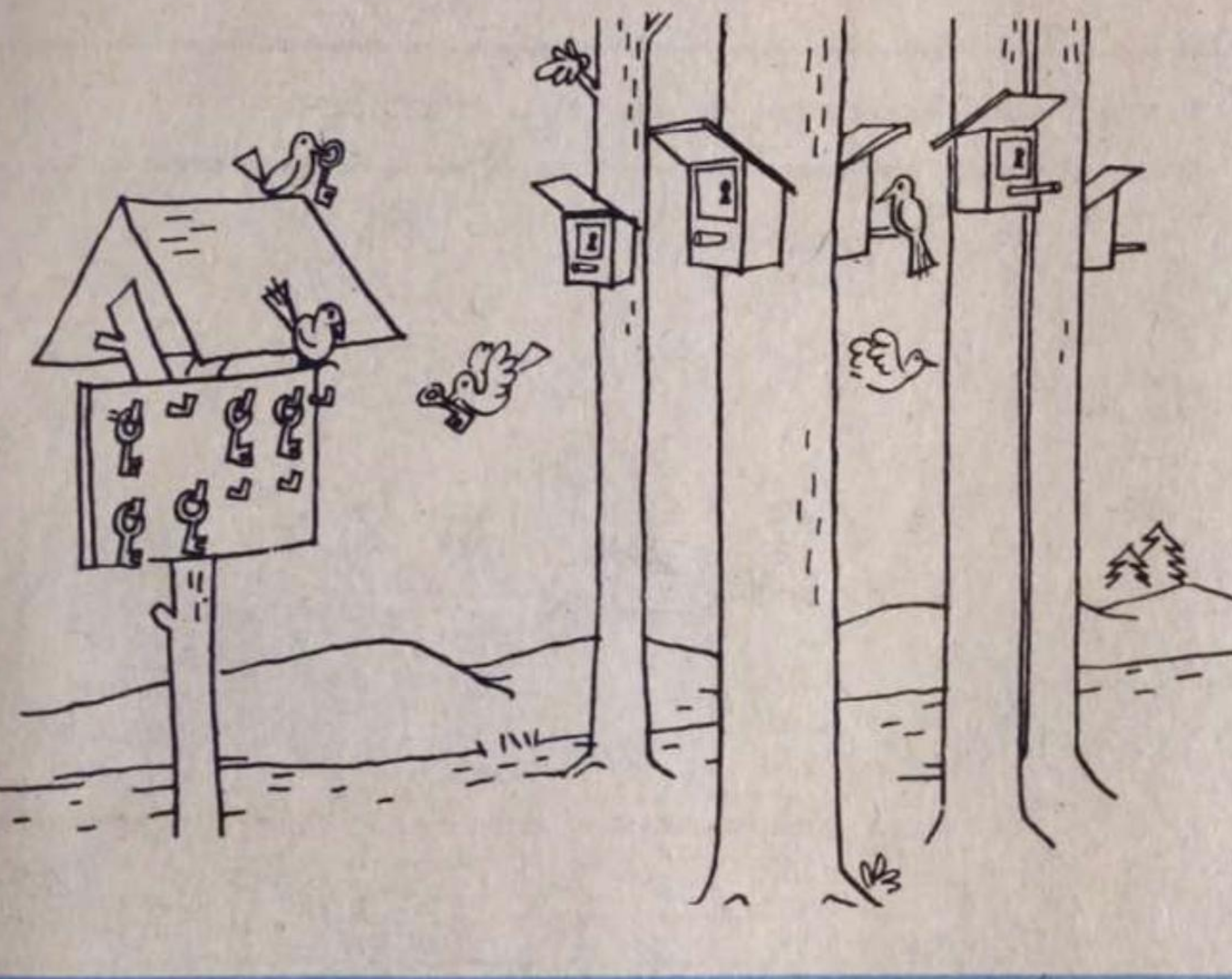

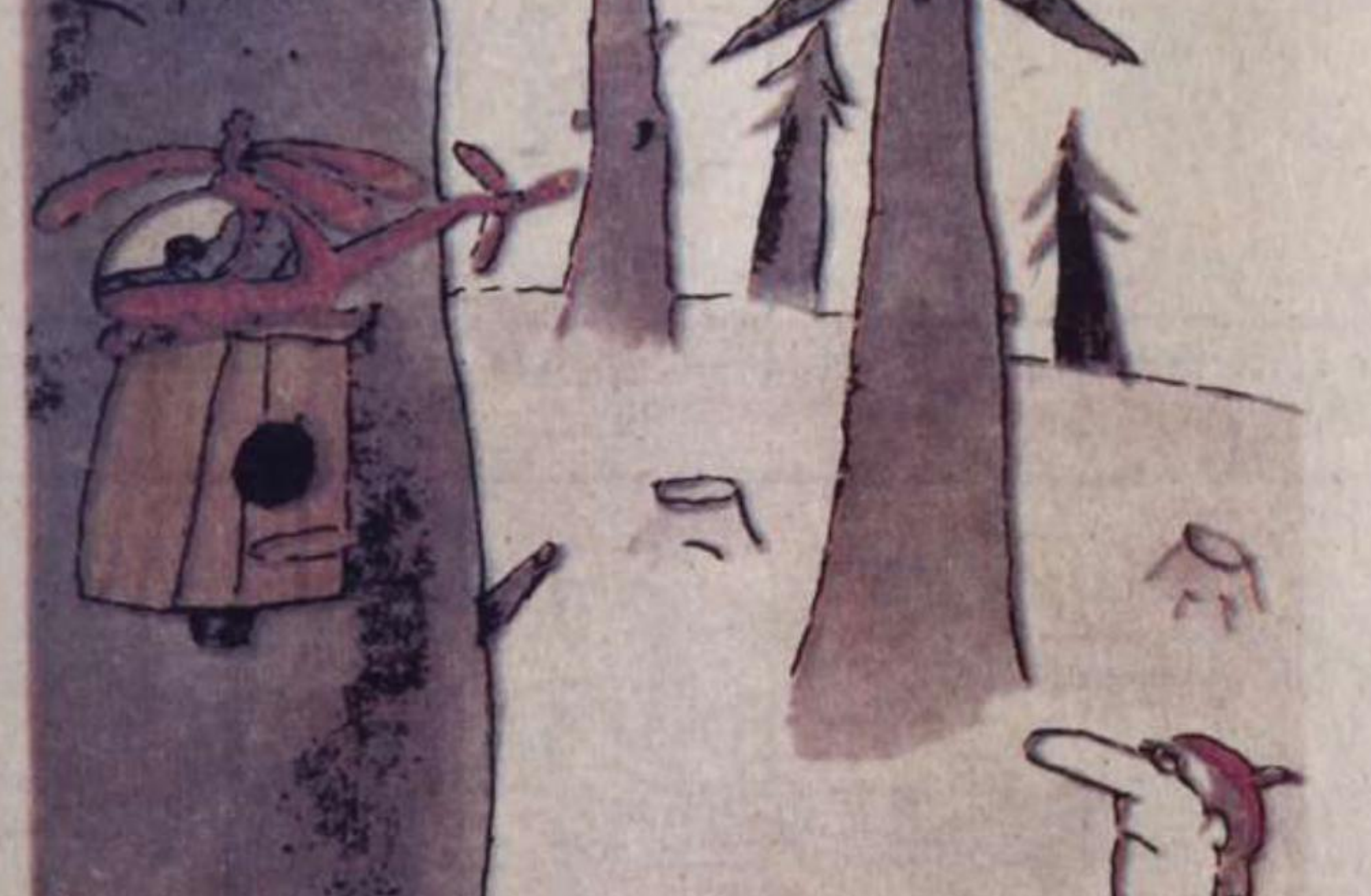

TRIBÜN

Eric Batty, a kitűnő angol szakíró dicsérgeti Tony Duffyt, a még kitűnőbb angol sportfényképészt.

— Láttam a képeidet a Swimming Worldben. Csodálatosak. Remek kamerád lehet.

— Én meg olvastam a cikkedet a World Soccerban. Kitűnő. Biztosan jó az írógéped.

* * *

Mike Tyson, a nehézsúly világbajnoka kiütötte ellenfelét, aki lógó — és vérző — orral távozott. Mike hosszan utána nézett, aztán széles vigyorral így szólt:

— Még mondják, hogy az ember nem lehet boldog mások rovására.

* * *

A papa kempingezni vitte a kisfiát. Egy patakhoz értek, a papa meg akarta játszani a nagy szabad térségek kemény férfiúját. Lehajolt hát, merített a tenyerébe a patakból.

— Jóságos ég — kiáltott a kisfiú. — Csak nem akarod meginni?

— Hát persze, hogy megiszom — mondta a papa s úgy is tett.

— Papa, én nem a vízre értettem — szólt a srác. — Hanem a kis ebihalra.

* * *

—Doktor úr, mániámmá vált a futball. Minden éjjel azt álmodom, hogy az öltöző folyosóján toporgok a többiekkel és alig várom, mikor futhatok ki a pályára.

— Próbálja azt álmodni, hogy egy szép lányt tart a karjai között.

— Még mit nem? Hogy kihagyjanak a csapatból?!

* * *

A sportüzlet ügynöke új szerkentyűt ajánl a nagyegylet masszőrjének.

— Ez a gép — mondja — az ön munkájának felét elvégzi.

— Remek! — kiált a masszőr. — Kérek kettőt.

(p. p.)

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

OTP
TOMBOLA
PARÁDÉ
1987. november 20-áig
szerződést köthet
a szerencsével!
NYUGDÍJ
ELŐTAKARÉKOSSÁGI BETÉT

100 ÉRTÉKES TÁRGYNYEREMÉNY!

A FŐNYEREMÉNY:
LADA 1200 S TÍPUSÚ SZEMÉLYGÉPKOCSI.

SORSOLÁS: DECEMBER 12-ÉN.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ARKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
87.2308/20-42
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

TIMÁR GYÖRGY
–HEGEDŰS ISTVÁN:

MAI SZEMMEL

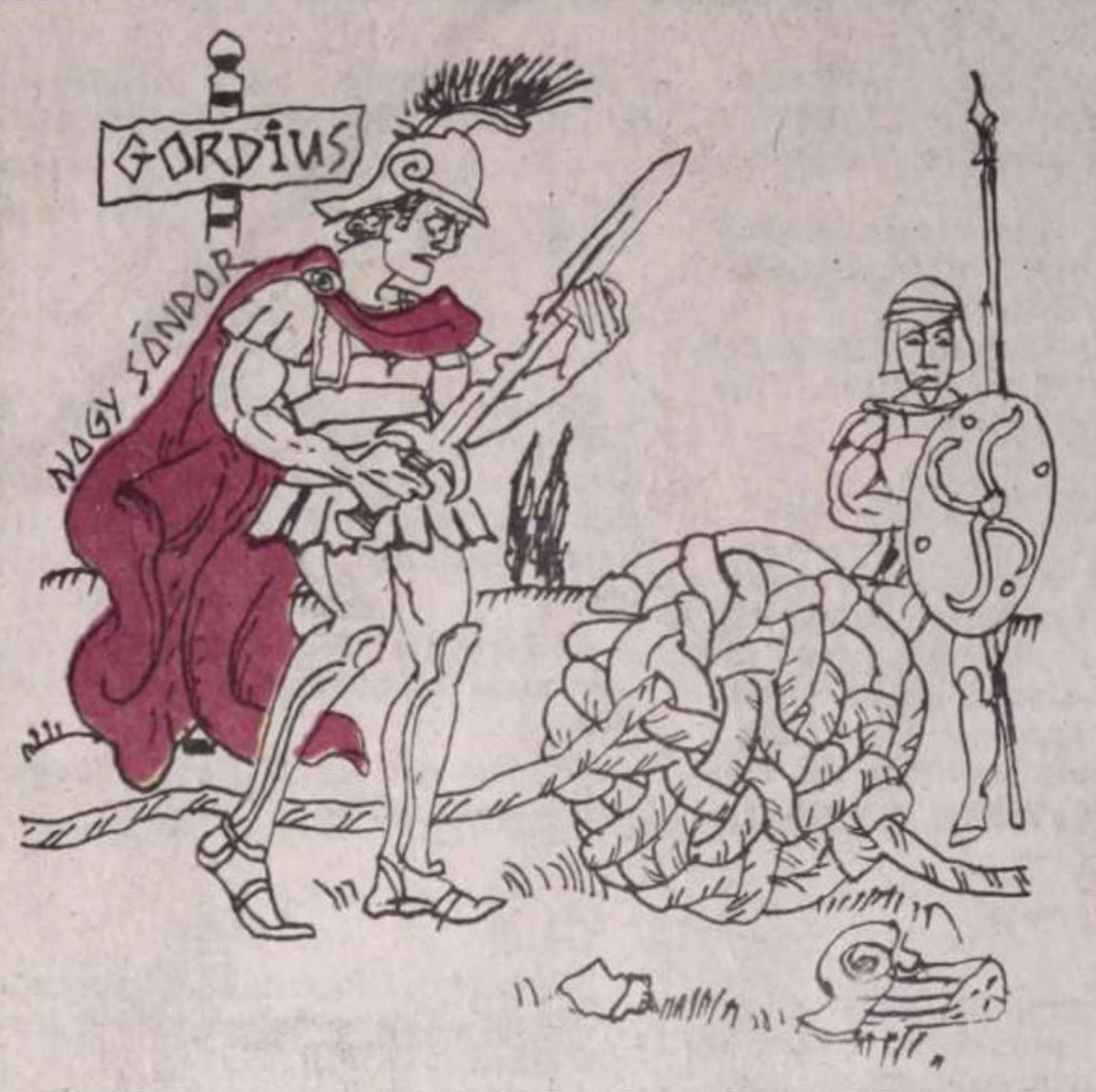
GORDIUS
NAGY SÁNDOR

– Hogy birjak ezzel a sok gubanccal, amig az ipar ilyen kardokat szállit?

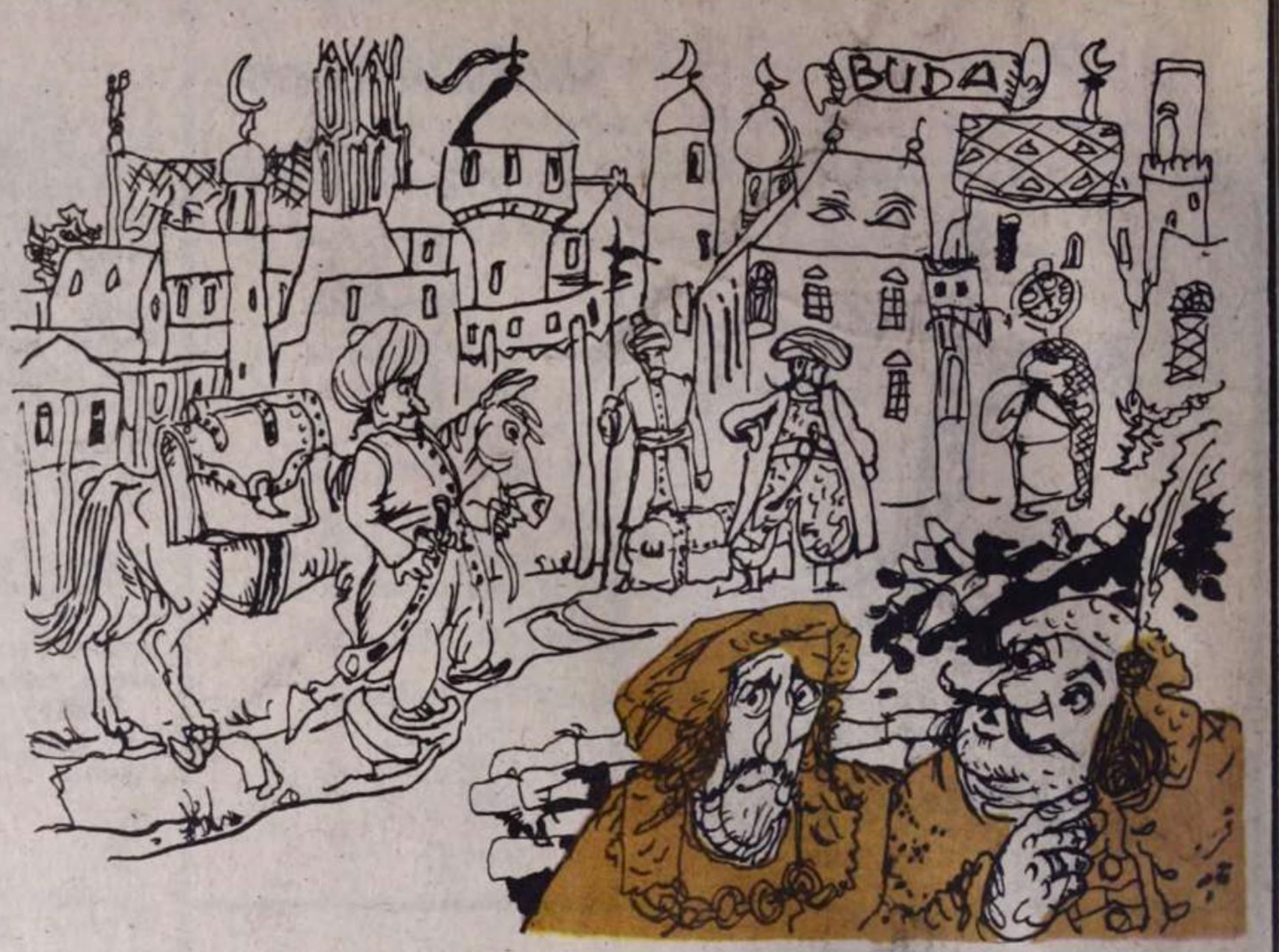

– A sarcot már kezdtük megszokni, de most még ez az adó is . . .

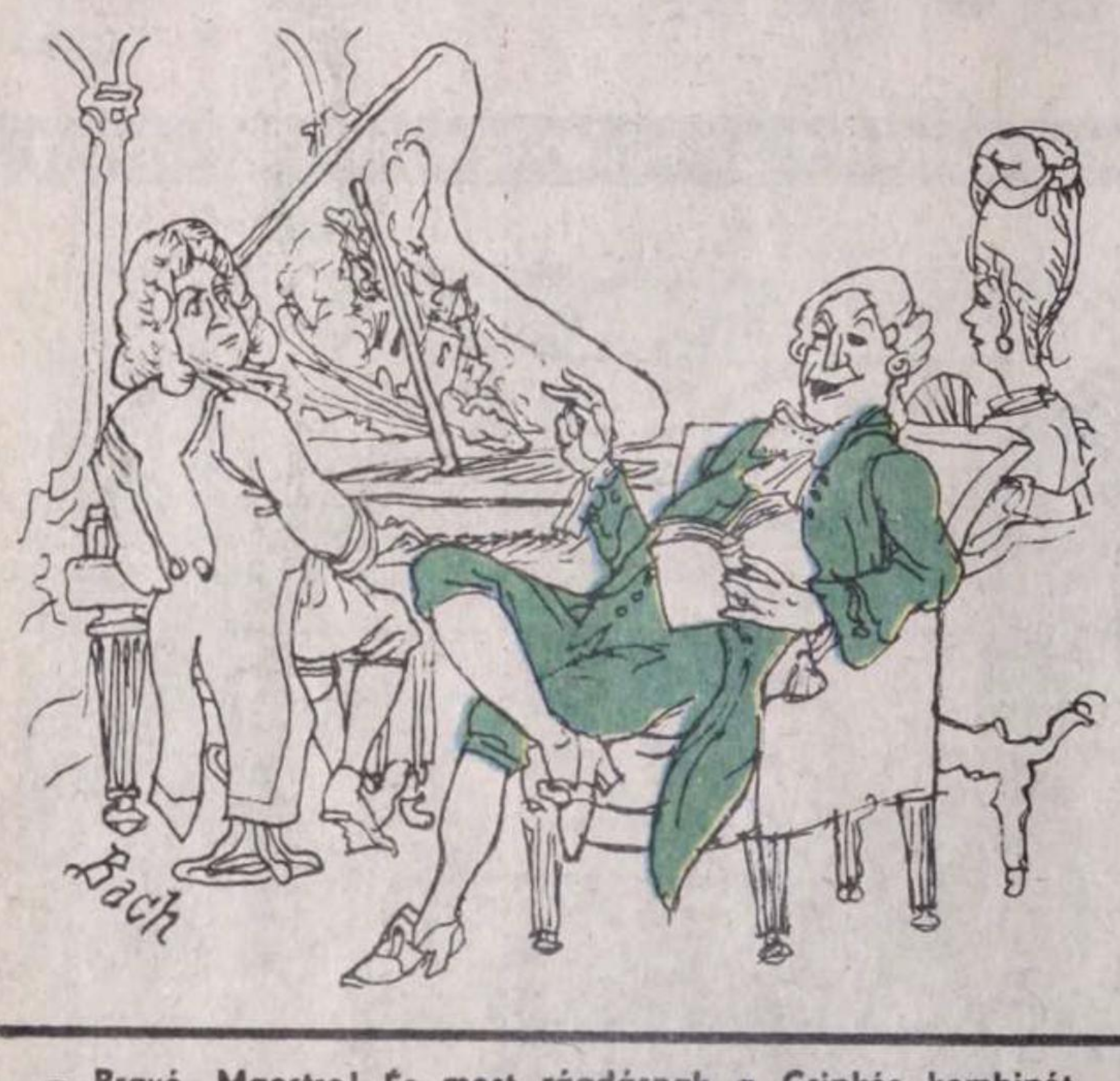

– Bravó, Maestro! És most ráadásnak a Csipkés kombinét, bitte!

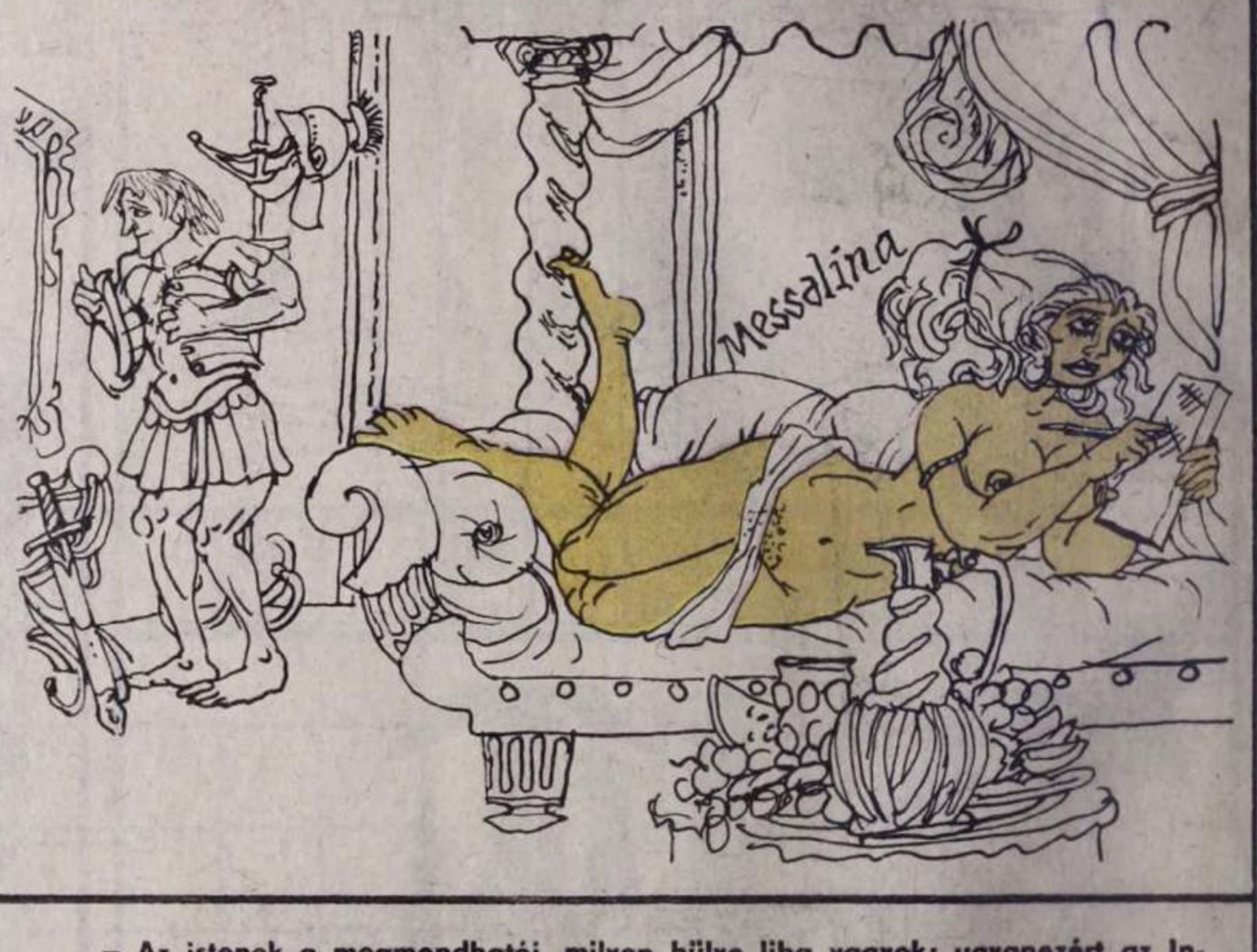

– Az istenek a megmondhatói, milyen hülye liba vagyok: ugyanezért az Interben már mennyi dohányt leakaszthattam volna.

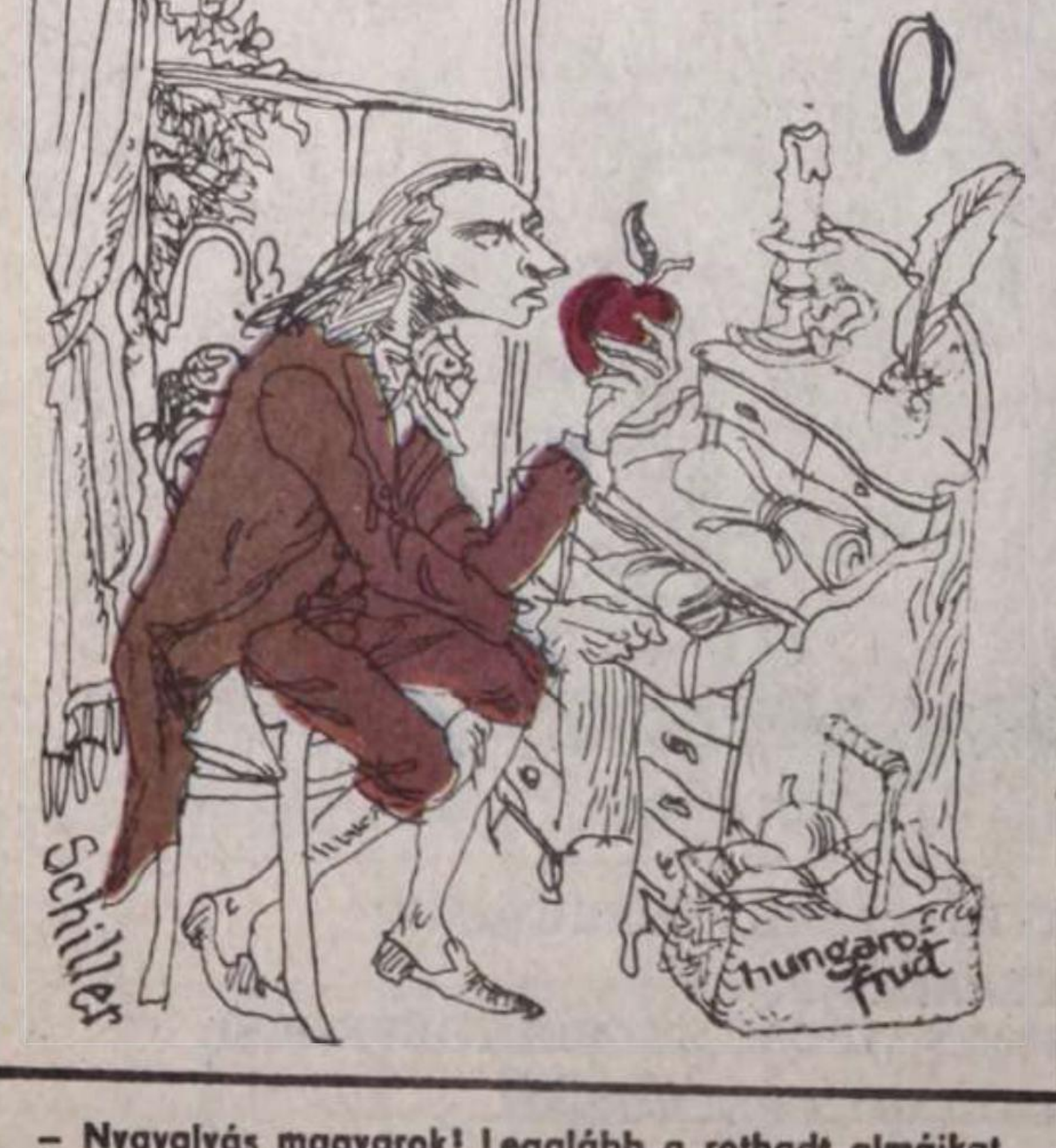
Schiller
hungarofruct

– Nyavalyás magyarok! Legalább a rothadt almáikat szállíthatnák le időben!

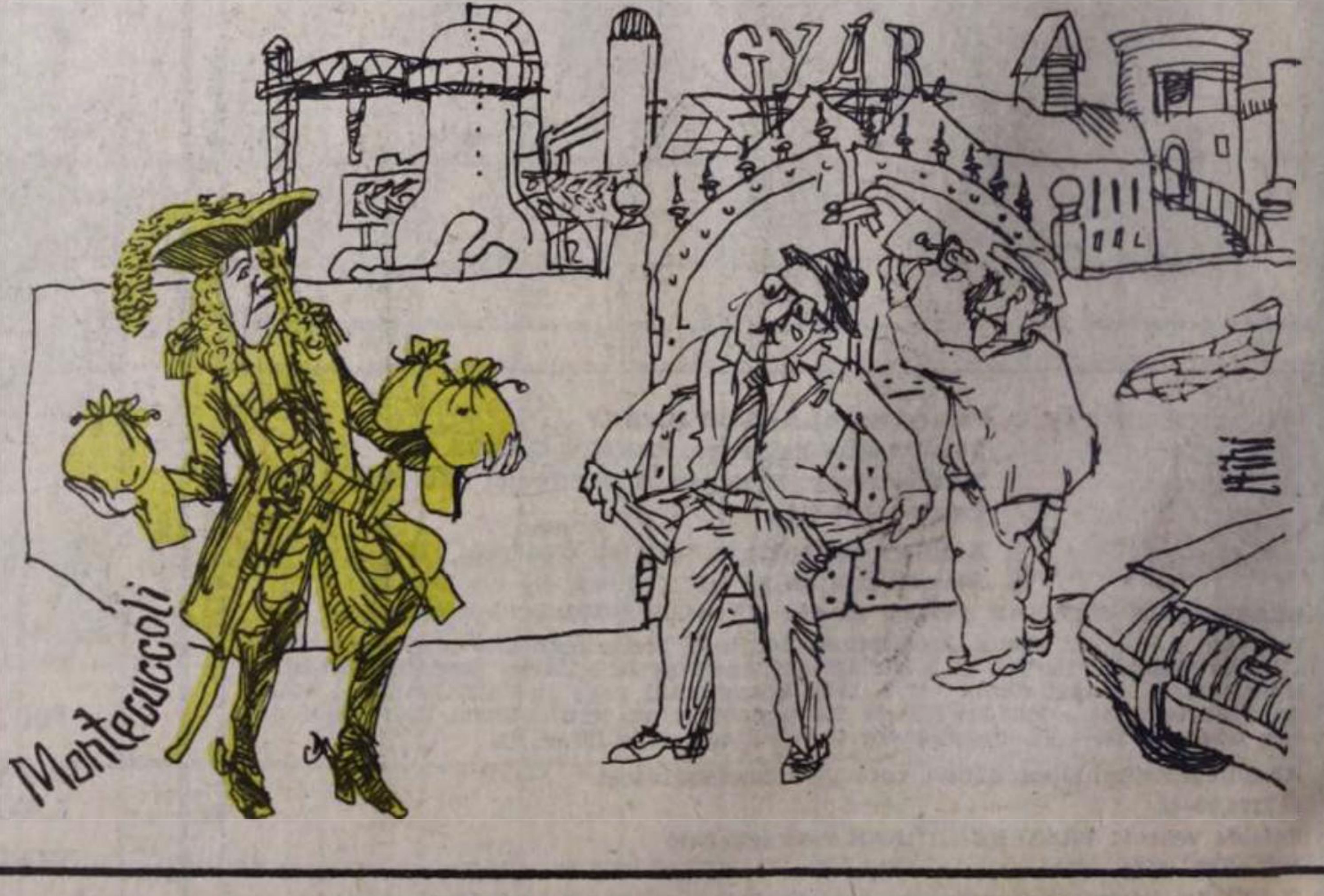
Montecuccoli
GYÁR

– Elfelejtettem mondani, hogy a békéhez is ugyanaz a három dolog kell . . .